

poruke
skrivene
u vodi

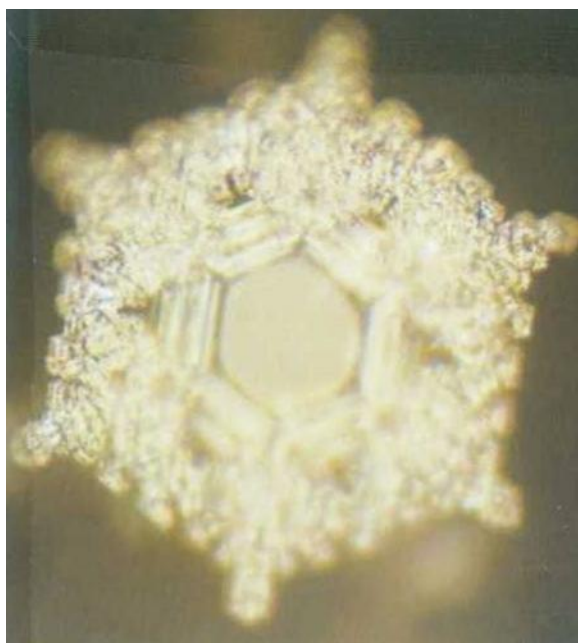

masaru
emoto

Kristali vode
otkrivaju nam
jezik svemira
koji je protkan
ljubavlju i
zahvalnošću.

Poruke skrivene u vodi jednako oduševljavaju svojom dubinom kao i svojom jednostavnošću. Najljepši kristali stvaraju se kada je voda izložena ljubavi i zahvalnosti.

VIBIZ biblioteka **1000 CVJETOVA** knjiga 56.

glavni urednik: **Nenad Rizvanović**

Masaru Emoto

Poruke skrivene u vodi

copyright © za hrvatsko izdanje **V.B.Z. d.o.o.**

10010 Zagreb, Dračevićka 12

tel: 01/6235-419, fax: 01/6235-418 e-mail: info@vبز.hr

www.vبز.hr

za nakladnika: **Boško Zatezalo**

urednik knjige: **Bruno Šimleša**

lektura i korektura: **Iva Ušćumlić-Gretić**

grafička priprema: **V.B.Z. studio, Zagreb**

tisak: **Tiskarna Ljubljana, Ljubljana, 2005.**

Masaru Emoto **Poruke skrivene u vodi**

s engleskoga prevela: **Radha Rojc-Belčec**

naslov izvornika:

Masaru Emoto

THE HIDDEN MESSAGES IN WATER

MIZU WA KOTAE WO SHITTEIRU by Masaru Emoto

copyright © 2001 by Masaru Emoto

Original Japanese edition published by Sunmark Publishing, Inc., Tokyo, Japan

Croatian translation rights arranged with Sunmark Publishing, Inc. through InterRights, Inc., Tokyo

Translation is based on English edition by the title: THE HIDDEN MESSAGES IN WATER, published by Beyond Words Publishing, Inc., Hillsboro, Oregon, USA, www.beyondword.com.

Copyright © 2005. za hrvatsko izdanje: **V B.Z. d.o.o.**
Zagreb

moju

djedu,

Posvećeno uspomeni na

obitelj s majčine strane:

tetki i ujaku

Sadržaj:

Uvod	5
....	8
Predgovor	22
...	
Prvo poglavlje: Od čega je sastavljen svemir?	92
	10
	5
Drugo poglavlje: Vrata koja vode u drukčiji svijet	11
	9
Treće poglavlje: Svijest stvara sve	13
	5
Četvrto poglavlje: Svijet će se promijeniti svakoga trenutka	19
	9
Peto poglavlje: Osmijeh koji ispunjava svijet	
Pogovor	
...	

Uvod

Prošlo je više od deset godina otkako sam počeo fotografirati zamrznute kristale leda.

Godinama prije toga bavio sam se mjerenjem valnih fluktuacija u vodi, ali tek kad sam počeo učiti o kristalima, otkrio sam da se voda izražava na mnoštvo različitih načina.

Otkrio sam da nam te fotografije kristala prenose važnu mudrost. Za razliku od vode iz slavine, u prirodnoj vodi postoji čitavo mnoštvo prekrasnih kristala koji postaju još ljepšima ako je voda pod utjecajem lijepe glazbe. U kristalima dolazi do fascinantnih promjena kad se vodi »pokažu« različite riječi, kao što su »zahvalnost« ili »glupost«. Kristali nam prenose pouke o tome kako bismo mogli - i kako moramo - živjeti svoje živote.

U lipnju 1999. godine, u maloj izdavačkoj tvrtki koju sam nazvao Hado Kyoikusha (Valne fluktuacije), objavio sam knjigu ***The Messages of Water*** (Poruke iz vode), koja je u stvari bila zbirka fotografija. Iako sam knjigu objavio u vlastitoj nakladi i nisam je namjeravao prodavati u velikim knjižarama, ova je postala bestselerom

zahvaljujući preporukama čitatelja.

U izdavačkoj industriji to se gotovo nikada ne događa. Bio sam zaprepašten onime što mi se događalo pred očima i zahvalan ljudima koji su prenosili pohvale o mojoj knjizi.

Da bi je moglo pročitati što više ljudi, dao sam prevesti objašnjenja s japanskoga na engleski jezik. To je samo povećalo njezin uspjeh i počeo sam iz Švicarske i drugih zemalja svijeta dobivati pozive da održim predavanja.

Objavljivanje fotografija kristala, zajedno s mnoštvom poruka koje oni prenose svijetu, nije se moglo dogoditi u prikladnijem trenutku u povijesti; činjenica da je jako velik broj ljudi otvoren tim porukama svjedoči o posebnom trenutku naše civilizacije. Zahvaljujem Bogu što sam imao priliku raditi s kristalima.

Znam da neki ljudi imaju poteškoća s riječju ili idejom **Boga**. U ovoj se knjizi bavim uglavnom vodom. Što bolje razumijete vodu, to će vam teže biti zaniijekati Božje postojanje. Volio bih da o svojim osjećajima prema Bogu razmišljate dok promatrate fotografije kristala u ovoj knjizi.

Kad je japanska izdavačka kuća »Sunmark Publishing« od mene zatražila da napišem ovu knjigu, znao sam da se u meni krije mnoštvo čudesa o kojima bih želio pisati; rekao sam to Nobutaki Uekiju, predsjedniku »Sunmark Publishinga«, a on mi je odvratio kako bi želio

da se usredotočim na njih. Čak je poslao svog podređenog, Ryuya Saitoua, na moje predavanje u Švicarskoj.

Sada kada sam dovršio pisanje knjige, ispunjen sam zadovoljstvom. Ova mi je knjiga pružila temelj s kojega mogu govoriti o teorijama »fluktuacije« koje sam proučavao više od deset godina, o vlastitim iskustvima, istraživanju koje se temelji na promatranju ljudskoga ponašanja te o vlastitim razmišljanjima o svemiru.

Želio bih iskoristiti prigodu i izraziti zahvalnost Shinjiju Tanigawi, predsjedniku »Kokoro Inc«.; Nobutakiju Uekiju, predsjedniku »Sunmark Publishinga«; Ryuai Saitou i ljudima koje sam intervjuirao zbog ove knjige.

Zahvalan sam i Tetsuyi Taguchiju, bivšem predsjedniku tvrtke »Nichirei Ice Inc.«, koji me opskrbio vodom od koje sam dobio fotografije kristala objavljene u ovoj knjizi.

Hvala izdavačkoj kući »Beyond Works Publishing« što je knjigu objavila na engleskom jeziku, tako da mnogo veći broj ljudi na svijetu može čitati o našem odnosu s vodom.

Ne smijem zaboraviti zahvaliti svim čitateljima ove knjige.

I, konačno, moram zahvaliti vodi univerzuma i izraziti joj poštovanje.

Hvala ti.

Predgovor

Prije no počnete čitati knjigu, zamolio bih vas da procijenite vlastiti život. Točnije, želio bih da se zapitate jeste li sretni.

Dakako, vaša definicija sreće ovisi o tome tko vi jeste - no, posjedujete li u srcu osjećaj spokojstva, osjećaj sigurnosti u pogledu budućnosti te osjećaj radosnog očekivanja kad se ujutro probudite? Ako to možemo nazvati srećom, biste li rekli da ste u ovome trenutku sretni?

Mislim da sa sigurnošću mogu reći kako nema puno ljudi koji bi glasno uzviknuli: da! Većina ljudi ne može reći da im je život onakav kakav su željeli.

Što uzrokuje njihovu bol? Koji to događaji u svijetu ljudima ne dopuštaju da jednostavno budu sretni?

Čini mi se da živimo u kaotičnom razdoblju. Kaos se odnosi na stanje zbunjenosti, neorganizirane stvari koja je postojala prije stvaranja svemira.

I sam nas život iscrpljuje i umara. Novine i televizija zasipaju nas informacijama, a na poslu se suočavamo s poteškoćama i nesporazumima. Čini se da su izvori naših problema brojni i preveliki za naše mogućnosti.

To je životna činjenica ma gdje se nalazili. Ovaj je sićušni planet prepun gospodarskih sukoba, obiteljske nesloge, predrasuda, poremećaja u okolišu, religijskih ratova i svih drugih problema. S druge strane Zemaljske kugle već za nekoliko sekundi stižu do nas loše vijesti o ljudskim patnjama, o ljudima koji uživaju u patnji, o ljudima koji su se obogatili, o onima koji su osiromašili, o ugnjetavačima i ugnjetavanima.

Mogli bismo se upitati: tko je odgovoran za tu patnju? Na svijetu svakoga dana ima sve dubljih podjela, otuđenja i nevolja. U kaosu smo preko glave, a čini se da se svjetski problemi samo produbljuju.

Svima nam je zajedničko jedno: traženje izlaza. Svi tragamo za odgovorom - a odgovor je tako jednostavan i djelotvoran da ga dosad nismo ni opažali.

Što uzrokuje kaos? Gdje mu je središte? Gdje god se nalazilo, uništava sklad i gura svijet u nesklad.

Možda je to neminovna pojava. Iako svi pripadamo istoj vrsti, budući da živimo na različitim mjestima i razlikujemo se po boji kože, razmišljamo na različite načine.

Što je još gore, većini je ljudi teško prihvatiti sve ono

što se razlikuje od onoga na što su navikli. Zbog toga nevolje i patnja nemaju kraja. Sve dok su ljudi takvi kakvi jesu, niti jedan prijedlog ne bi donio rješenje.

I tako smo opet na početku. Može li postojati rješenje koje bi se moglo primijeniti na sve ljude Zemlje, u koje bi svi mogli povjerovati, rješenje koje bi bilo tako jednostavno da bi ga svi uspjeli shvatiti?

Ja sam, zapravo, pronašao odgovor koji glasi: prosječno ljudsko tijelo sastoji se od 70 posto vode.

Na samome početku života, dok smo u obliku fetusa, tijelo nam se sastoji od 99 posto vode. Kad se rodimo, imamo 90 posto vode, a u odrasloj dobi taj se postotak smanjuje na 70. Umremo li u dubokoj starosti, tijelo će nam vjerojatno sadržavati oko 50 posto vode. Drugim riječima, tijekom najvećega dijela svojega života postojimo uglavnom u obliku vode.

Sa stajališta fizike, ljudska su bića voda. Kad sam to shvatio i tako počeo promatrati svijet, sve mi se učinilo drukčijim.

Ponajprije, shvatio sam da odnos s vodom vrijedi za sve narode. Zato se ono što namjeravam reći odnosi na svakoga čovjeka diljem svijeta.

Vjerujem da sam počeo naslućivati kako bi ljudi trebali živjeti. Kako bi, dakle, mogli živjeti sretnim i zdravim životom? Odgovor glasi: treba pročistiti vodu koja čini 70

posto vašega tijela.

Voda je u rijekama čista zato što se kreće. Ustajala voda umire. Zato mora neprestano kružiti. Voda - i krv - u tijelu bolesne osobe najčešće miruju. Kad se zaustavi krvotok, tijelo počinje propadati, a ako se zaustavi krvotok u mozgu, to može ugroziti život.

No, zašto se krvotok zaustavlja? To je, zapravo, zastojeva emocija. Moderna su istraživanja pokazala da stanje uma izravno utječe na stanje tijela. Ako živite ispunjenim životom punim uživanja, i fizički se bolje osjećate, a ako vam je život ispunjen nevoljama i tugom, vaše je tijelo toga svjesno.

Kad vam emocije protječu tijelom, osjećate radost i fizički ste zdravi.

Sušтина života je u gibanju, promjeni i tijeku.

Ako pomislimo da smo bili voda prije nego što smo postali ljudska bića, približit ćemo se odgovoru na temeljno pitanje: što je ljudsko biće. Razumijemo li vodu, bolje ćemo razumjeti i ljudsko tijelo; možda ćemo čak razotkriti misterij svojega rođenja i postojanja.

Što je, dakle, voda? Možda ćete najprije reći da je ona životna sila. Izgubimo li 50 posto vode iz tijela, više se

ne možemo održati na životu. Voda koju prenose krv i tjelesne tekućine sredstvo je kojim se našim tijelom prenose hranjive tvari. Protok vode omogućuje nam aktivan život. Voda energiju prenosi čitavim tijelom.

Prijenos energije sličan je teretnom vozilu koje se kreće tijelom. Ako su tjelesni kanali zakrčeni i prijavu, ukaljat će se i teret u vozilu. Zato je od presudne važnosti da voda uvijek bude čista.

Medicinska znanost sve više uviđa da je voda prijenosnik energije pa se njome koristi i u liječenju bolesti. Homeopatija je jedno od područja u kojima je shvaćena vrijednost vode.

Homeopatiju je osmislio Samuel Hahnemann (1791.-1843.) u prvoj polovici 19. stoljeća u Njemačkoj, ali korijeni joj sežu do oca medicine, Hipokrata (oko 460.-370. godine prije nove ere), koji je zapisao mnoge pripravke slične homeopatskima. Ti nas pioniri medicine uče da »slično liječimo sličnim, da se protiv otrova borimo otrovom«.

Primjerice, kod trovanja olovom, simptomi se mogu ublažiti vodom u kojoj se nalaze iznimno male količine olova - u količini od jednoga dijela na 10^{12} (milijarda milijuna) do jednog dijela na 10^{400} !

U tom slučaju u vodi praktički više nema olova, ali su se zadržale njegove **karakteristike** i one predstavljaju lijek protiv trovanja olovom.

Homeopatija tvrdi da je pripravak tim učinkovitiji što je otopina slabija. Logički je zaključak da bi postotak olova u otopini trebao biti viši, što je otrov u tijelu gušći.

Ta se ideja može izraziti i ovako: umjesto da se simptoma oslobađamo **učinkom** tvari, koristimo se informacijom **prenesenom** na vodu, kojom se uklanjaju informacije o simptomima otrovanja olovom.

Voda znači posjeduje sposobnost **kopiranja** i **pamćenja** informacija. Mogli bismo reći da voda oceana pamti stvorenja koja žive u oceanu. Ledenjaci bi mogli sadržavati milijune godina povijesti naše planete.

Voda kruži planetom, teče kroz naša tijela i širi se čitavim svijetom. Kad bismo bili u stanju pročitati informacije sadržane u pamćenju vode, čitali bismo pripovijest epskih razmjera.

Razumijevanje vode donosi nam razumijevanje svemira, prirodnih čudesa i samoga života.

Godinama sam proučavao vodu. Spoznaja da voda posjeduje sposobnost prihvaćanja informacija promijenila mi je život. Nakon što sam to otkriće objavio u Americi, vratio sam se u Japan i otada se koristim funkcijom prihvaćanja informacija kako bih pomogao

ljudima da ozdrave.

Međutim, liječnici u početku nisu htjeli ni razmišljati o mogućnosti da sama voda posjeduje sposobnost iscjeljivanja. Posve sam uvjeren da je voda u stanju zapamtiti i prenijeti informaciju, ali su pripadnici medicinskog zvanja posve odbacili tu tvrdnju.

Godine 1988. francuski je znanstvenik Jacques Benveniste napravio eksperiment kojim je ispitao temeljna načela homeopatije. Rastopio je lijek u vodi tako da se kliničkim sredstvima više nije mogla otkriti prisutnost lijeka, a onda je otkrio da ta otopina na pacijente ima isti učinak kao i nerazrijeđeni lijek.

Rezultati ispitivanja objavljeni su u britanskom znanstvenom časopisu **Nature** tek godinu dana nakon što ih je poslao, s primjedbom da su sumnjivi i da ne postoji fizički dokaz. Ta je hipoteza zaboravljena.

Kad god se pojavi znanstvenik s istraživanjem i eksperimentom koji unosi nemir u znanstvenu zajednicu, reakcija je uglavnom ista. Dugo sam se pitao je li moguće pronaći fizički dokaz da voda posjeduje sposobnost pamćenja informacija - dokaz koji bi se mogao vidjeti golim okom.

Ako vam je srce otvoreno različitim mogućnostima, počete ćete opažati sitnice koje vas mogu odvesti do nevjerojatnih otkrića. Jednoga sam dana nasumce otvorio neku knjigu i uočio ove riječi: »Ne postoje dva

posve ista snježna kristala«.

Tu sam činjenicu, dakako, naučio još u osnovnoj školi. Snježne pahuljice koje milijunima godina padaju na Zemlju međusobno se razlikuju. Međutim, sada sam uočio posve drugačije značenje te činjenice, jer mi je srce bilo otvoreno drukčijoj poruci. Pomislio sam: ***Ako bih zamrznuo vodu i pogledao kristale, svaki bi bio jedinstven.*** Toga sam trenutka napravio prvi korak prema pustolovini koja me odvela u novi, neistraženi svijet. Naumio sam zamrznuti vodu i fotografirati kristale.

Nije mi običaj odugovlačiti s ostvarenjem ideje. Odmah sam od mladog istraživača u svojoj tvrtki zatražio da počne s eksperimentom, ali o tome se području ništa nije znalo. Nije bilo podataka koji bi mi ukazali da će mi se trud na kraju isplatiti. Ipak, ni trenutka nisam sumnjao. Bio sam posve siguran da je moja hipoteza ispravna i da će eksperimenti biti uspješni - ***jednostavno sam znao.*** Najčešće mi nedostaje ustrajnosti, ali ovoga puta nisam želio odustati.

Prvo sam posudio iznimno jak mikroskop i pogledao led zamrznut u kuhinjskome hladnjaku. Budući da smo led fotografirali na sobnoj temperaturi, ubrzo bi se rastopio. Trebalo nam je dosta vremena prije no što smo uspjeli snimiti fotografije kristala.

Svake sam večeri mladog suradnika vodio na večeru i pokušavao ga ohrabriti. Govorio sam mu kako od njega očekujem da će dati sve od sebe.

Nakon dva mjeseca eksperimentiranja, konačno smo uspjeli snimiti jednu fotografiju. Dobili smo fotografiju prekrasnog heksagonalnog kristala. Kad mi je suradnik rekao novosti, bio sam izvan sebe od uzbuđenja.

Sada imam veliki hladnjak u kojem zbog eksperimenta održavam temperaturu na minus pet stupnjeva Celzija (23 stupnja Fahrenheita), ali sve je počelo prvom fotografijom. S obzirom na metodu kojom smo se koristili i na ono što sada znam, pravo je čudo da smo je uopće uspjeli snimiti.

Ono što uistinu smatrate mogućim, vašem je srcu **itekako** moguće. Vlastitom mu voljom omogućujete postojanje. Ono što zamislimo postaje našim svijetom. To je samo djelić onoga što sam naučio od vode.

Pokazalo se da su fotografije kristala iznimno rječite u opisivanju svijeta. U njima sam otkrio dubokoumnu filozofiju. Kristali su vidljivi samo dvadesetak do tridesetak sekundi, jer temperatura raste i led se počinje topiti. Istine svemira oblikuju se i postaju vidljivima, makar samo nekoliko trenutaka. Taj nam kratki prozor u vremenu daje uvid u uistinu čaroban svijet.

Dopustite mi da objasnim kako snimam fotografije kristala.

U 50 Petrijevih posuda stavim 50 različitih vrsta vode. (Prvih nekoliko godina imao sam 100 posuda.) Tada ih tri sata zamrzavam u hladnjaku na minus 20 stupnjeva Celzijusa. Površinska napetost u Petrijevim posudama oblikuje kapljice leda širine jednog milimetra. Kristal se pojavljuje kad gornji dio ledene kapljice osvjetlim svjetiljkom.

Dakako, nikada ne dobijem pedeset posve istih kristala, a ponekad se ne oblikuje niti jedan kristal. Kad smo crtali oblikovanje kristala, shvatili smo da se od različitih vrsta vode oblikuju različiti kristali. Neki su od njih bili uočljivo slični, neki su bili iskrivljeni, a od nekih vrsta vode uopće se nisu stvarali.

Najprije sam proučavao kristale od vode iz slavine različitih lokacija. Voda iz Tokija bila je katastrofalna - nije se oblikovao niti jedan jedini cjeloviti kristal. U vodu iz cijevi ima klora zbog pročišćavanja, a on posve uništava ustrojstvo prirodne vode.

Međutim, od prirodne su se vode uvijek stvarali kristali, gdje god bih je uzeo - iz izvora, podzemnih rijeka, ledenjaka ili gornjih tokova rijeka.

Rad s fotografiranjem ledenih kristala i njihovo proučavanje počeo je napredovati. Jednoga je dana moj kolega, koji se za ovaj projekt zagrijavao koliko i ja, rekao nešto posve neočekivano: »Hajde da vidimo što će se dogoditi ako vodu izložimo glazbi«.

Znao sam da bi vibracije glazbe mogle imati određeni učinak na vodu. I sam uživam u glazbi; u djetinjstvu sam se nadao da ću postati profesionalni glazbenik pa mi se svidjela ta neuobičajena ideja.

U početku nismo znali koju glazbu bismo slušali i pod kakvim bismo uvjetima trebali provesti eksperiment. No, nakon više pokušaja i pogreški, došli smo do zaključka da je najjednostavnija metoda vjerojatno i najbolja - stavili smo bocu vode na stol između dva zvučnika i pojačali smo zvuk do uobičajene jačine. Bila nam je potrebna ista voda koju smo koristili u prethodnim eksperimentima.

Najprije smo eksperimentirali s destiliranom vodom. Rezultati su nas zaprepastili. Beethovenova Pastoralna simfonija, sa svojim jasnim i čistim tonovima, pripomogla je stvaranju prekrasnih, dobro oblikovanih kristala. Mozartova Četrdeseta simfonija, ljupka molitva ljepoti, stvorila je tanke i elegantne kristale. Kristali oblikovani Chopinovom Etidom u E duru, opus 10, br. 3, iznenadili su nas lijepim detaljima.

Klasična glazba kojoj smo izlagali vodu pripomogla je stvaranju dobro oblikovanih kristala s jasnim karakteristikama. Suprotno tome, voda izložena nasilnoj **heavy metal** glazbi u najboljem je slučaju stvarala fragmentarne i iskrivljene kristale.

No, to nije sve. Razmišljali smo što bi se dogodilo kad bismo na papir napisali riječi ili fraze, kao što su »Hvala ti« i »Ti, budalo«, a potom ih omotali oko boca s vodom,

tako da riječi budu okrenute unutra. Nije se činila osobito logičnom pomisao da bi voda mogla »pročitati« napisano, shvatiti smisao i promijeniti svoj oblik u skladu s njim. No, eksperiment s glazbom naučio me da se čudne stvari mogu dogoditi. Osjećali smo se kao istraživači koji su se upustili u putovanje kroz neistraženu džunglu.

Rezultati eksperimenata nisu nas razočarali. Voda izložena djelovanju riječi »hvala ti« oblikovala je prekrasne heksagonalne kristale, ali je voda izložena riječi »budala« stvorila kristale slične onima u vodi izloženoj *heavymetal* glazbi: iskrivljene i iskidane.

Daljnje je eksperimentiranje pokazalo da voda izložena pozitivnim izrazima, kao što je »Učinimo to!« stvara dobro oblikovane kristale, a voda izložena negativnim izrazima, kao što je »Učini to!« gotovo da i nema kristala.

Iz toga smo eksperimenta nešto naučili o snazi riječi. Vibracija dobrih riječi ima pozitivan učinak na naš svijet, dok vibracija negativnih riječi posjeduje razornu moć.

Učenje o vodi slično je istraživanju funkcioniranja svemira, a kristali koji se u vodi otkrivaju slični su vratima što vode u neku drugu dimenziju. Nastavivši s eksperimentom fotografiranja kristala, otkrili smo da se približavamo razumijevanju dubokih istina svemira.

Osobito se sjećam jedne fotografije. Dosad nisam

vidio ljepši i precizniji kristal - a oblikovale su ga riječi »ljubav i zahvalnost«. Kao da se voda radovala i slavila stvorivši rascvjetani cvijet. Bio je toliko lijep da mogu reći kako mi je promijenio život.

Voda me podučila profinjenosti ljudske duše te učinku koji riječi »ljubav i zahvalnost« mogu imati na svijet.

U Japanu se kaže da riječi duše prebivaju u duhu zvanom **kotodama** ili **duh riječi**, a izgovaranje riječi posjeduje moć mijenjanja svijeta. Svi znamo da riječi imaju jako velik utjecaj na naša razmišljanja i osjećaje te da se stvari općenito bolje odvijaju ako koristimo pozitivne riječi. Međutim, dosad nismo mogli doista vidjeti učinak pozitivnih riječi.

Riječi su izraz duše. Stanje naše duše vjerojatno ima jako velik utjecaj na vodu koja čini i do 70 posto našega tijela, a taj utjecaj zamjetno djeluje na naše tijelo. Ljudi dobra zdravlja općenito su i dobro raspoloženi. Uistinu, zdravome je duhu ugodno prebivati u zdravome tijelu.

Potaknut željom da što većem broju ljudi pomognem zadržati zdravlje ili ozdraviti, godinama sam se brinuo o bolesnima. Što sam duže radio s bolesnicima, to sam jasnije shvaćao da bolest nije samo individualni problem, nego rezultat izobličenja društva kao cjeline.

Ako nešto ne poduzmemo u pogledu iskrivljenoga svijeta u kojemu živimo, ako ne iscijelimo ranjenu dušu, neće se smanjiti broj ljudi koji pate od fizičkih bolesti.

Kako je iskrivljen naš svijet? Riječ je o iskrivljenoj duši, a takvo stanje ima utjecaj na čitav svemir. Upravo kao što kap vode u jezeru izaziva mrežkanje koje se beskonačno širi, iskrivljenost već i samo jedne duše širi se čitavim svijetom, izazivajući globalna poremećaje. No, još nije sve izgubljeno. Još ima nade. Postoji mogućnost spasenja, a zove se »ljubav i zahvalnost«.

Zemlja je u procesu traženja. Želi biti lijepa. Želi biti što ljepša. Rekao sam da ljudska bića možemo definirati kao vodu. Posve sam siguran da u vodi ljudi koji promatraju fotografije kristala dolazi do svojevrsnih promjena.

Otkrio sam da su najljepši kristal stvorile riječi »ljubav i zahvalnost«. Sve bi se svjetske religije trebale temeljiti na tim pojmovima, a kad bi to bila istina, ne bi nam bili potrebni zakoni. Odgovor već ionako znate. »Ljubav i zahvalnost« riječi su koje našem svijetu moraju služiti kao vodič. Voda nam vrlo jasno pokazuje kako bismo trebali živjeti. Priča o vodi obuhvaća svaku pojedinačnu stanicu i čitav svemir. Nadam se da ćete i vi osjetiti ono uzbuđenje i radost koje sam ja osjetio otkrivajući ovu priču.

01. Od čega je sastavljen svemir?

Spoznamo li činjenicu da smo u suštini voda, imat ćemo u rukama ključ razotkrivanja misterija svemira. Ako s tog novoga gledišta ponovno pogledate svijet, sve ćete početi sagledavati na posve nov način.

Različiti događaji koji se odvijaju u čovjekovu životu odražavaju se u vodi. Pojedinaac i društvo čine golemi ocean; dodajući svoje pojedinačne kapi tome oceanu, sudjelujemo u oblikovanju društva.

Želio bih da što više ljudi čuje poruku koju nam može predati voda i zato sam odlučio objaviti fotografije ledenih kristala. Taj je čin samo mala kap, ali je izazvala mreškanje, a ono je preraslo u val koji se neprestano širi i ima iznimno velik utjecaj na moj život i na živote mnogih drugih ljudi.

Fotografije sam objavio 1999. godine, šest godina nakon što sam se otisnuo u taj neuobičajen pothvat. Tijekom prvih šest godina skupila se čitava hrpa fotografija koja je jednostavno ležala u mom uredu.

Kako bih fotografije pripremio za objavljivanje,

pokušao sam ih donekle organizirati; usput sam shvatio da se pred mojim očima odvija priča: uzvišena i čudesna priča koju mi je pokušavao ispričati svaki pojedinačni kristal.

Čim sam počeo razmišljati o objavljivanju fotografija, obratio sam se nekolicini izdavača, ali se činilo da niti jedan nije zainteresiran. Njihovo odbijanje nije oslabilo moju upornost pa sam odlučio da ću ih objaviti u privatnoj nakladi. No, uskoro sam shvatio da mi, iako si mogu priuštiti objavljivanje fotografija u knjizi, strog distribucijski sustav u Japanu neće dopustiti prodavanje knjige u knjižarama.

Bile su to prilično velike prepreke, ali sam odlučio da o njima neću brinuti. Kad je knjiga izašla iz tiska, spakirali smo primjerke za nekoliko stotina prijatelja i poznanika koji su ih rezervirali te ih poslali. Nedugo nakon slanja prvih primjeraka, počelo se događati nešto neobično. Dobivali smo nove narudžbe od ljudi koji su već dobili knjige. Svojim su prijateljima i poznanicima pričali o knjizi, a ti su ljudi, pak, pričali svojim prijateljima. Neki su kupili pet, pa čak i deset primjeraka i poslali ih prijateljima. Činilo se da se kap u jezercu naglo pretvara u veliki val.

Tada su se povećala i moja očekivanja pa sam poželio da i ljudi diljem svijeta saznaju što se nalazi u knjizi s fotografijama i zato sam dao da se sva objašnjenja prevedu na engleski jezik. Na svu sreću, knjigu su vidjeli ljudi iz čitavoga svijeta: Shizuko Ouwehand, žena koja mi je kasnije postala prevoditeljicom, poslala je knjige

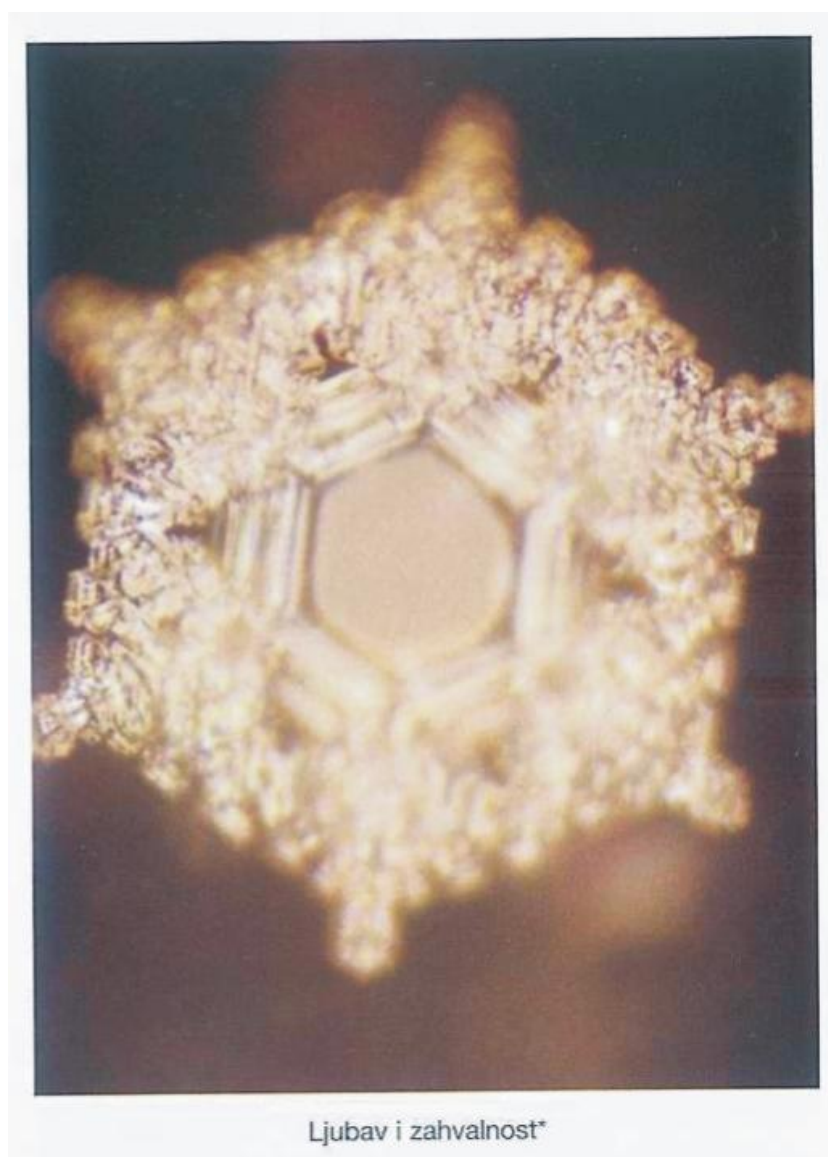
svojim prijateljima u Europi i Americi; ljudi koji su vidjeli fotografije pozivali su me da dođem u njihove zemlje i održim predavanje. Tijekom godina imao sam sreću posjetiti Švicarsku, Njemačku, Australiju, Nizozemsku, Italiju, Englesku, Sjedinjene Američke Države, Kanadu i mnoge druge zemlje, u kojima sam ljudima čitavoga svijeta predstavio kristale.

Činilo se da se sve događa baš u pravo vrijeme. Ljudi su tragali za smislom u kaotičnome svijetu u kojemu živimo. Ovaj album fotografija malena je, ali značajna kap koja je izazvala valove što su se s vremenom proširili čitavim svijetom.

Ovdje bih želio objaviti samo mali dio snimljenih fotografija. Neke su od njih uključene u knjigu **Poruke vode**, a neke su iz druge zbirke fotografija, **Poruke vode II**; neke su fotografije snimljene posebno za ovu knjigu. I sami ćete moći jasno vidjeti učinak koji riječi, fotografije i glazba imaju na vodu.

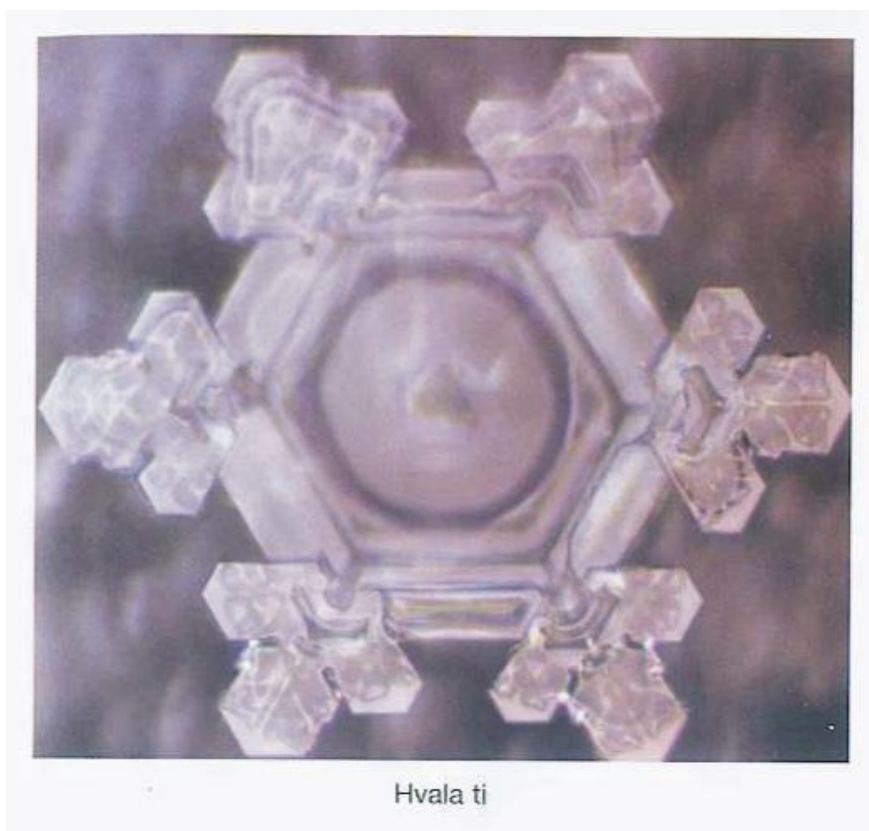
Vodi smo pokazali riječi.

Oko boce vode omotali smo komad papira s natipkanom riječi.

Ovaj je kristal posve savršen. To ukazuje da se fenomen života u prirodi temelji na ljubavi i zahvalnosti.

* Sve riječi i fraze koje su se stavljale na boce (osim ako je drukčije naznačeno) bile su na japanskome jeziku, a ovdje ih navodimo u hrvatskom prijevodu

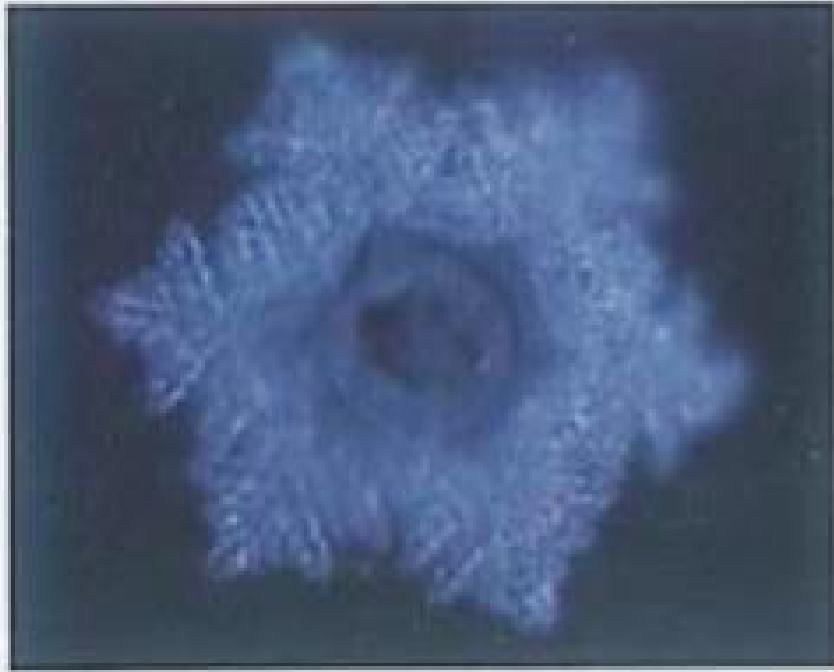

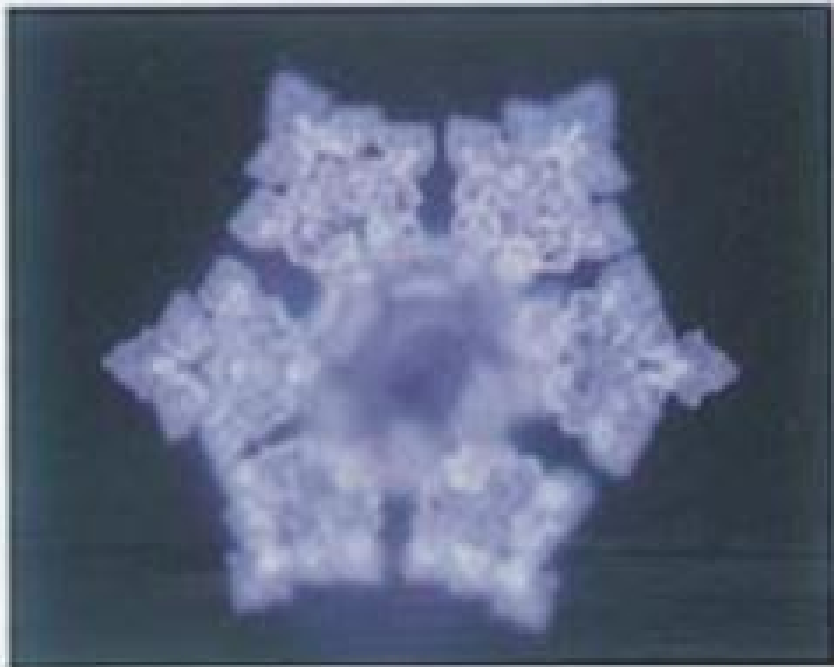
(kineski)

Hvala ti (engleski)

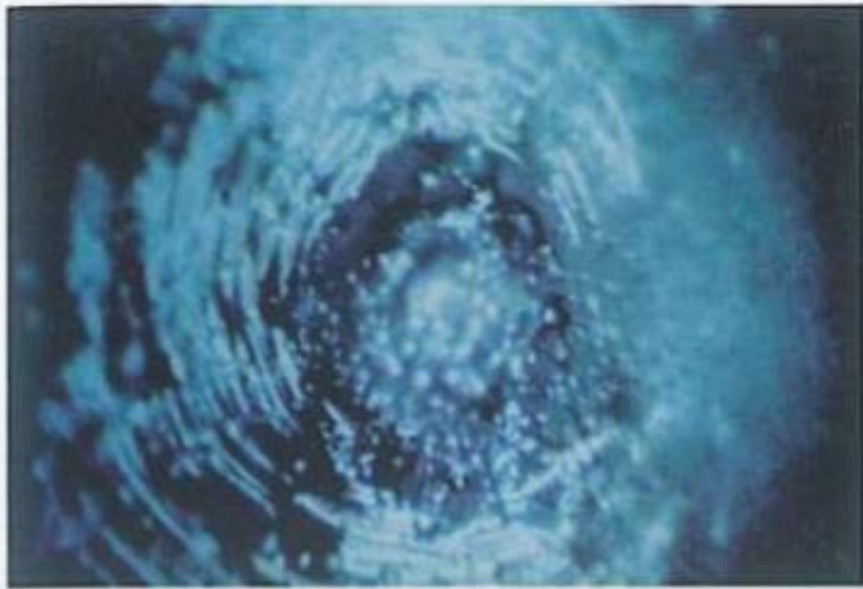
Danke (njemački)

Merci (francuski)

Na papire smo napisali riječi »hvala ti« na različitim jezicima, a kristali su uvijek bili lijepi i potpuni.

Budalo!

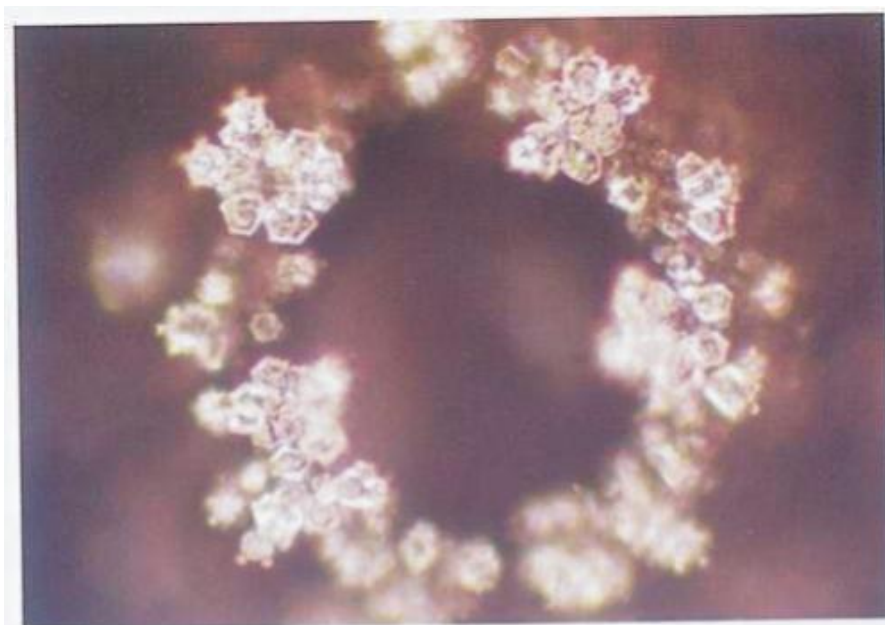

You fool! (engleski)

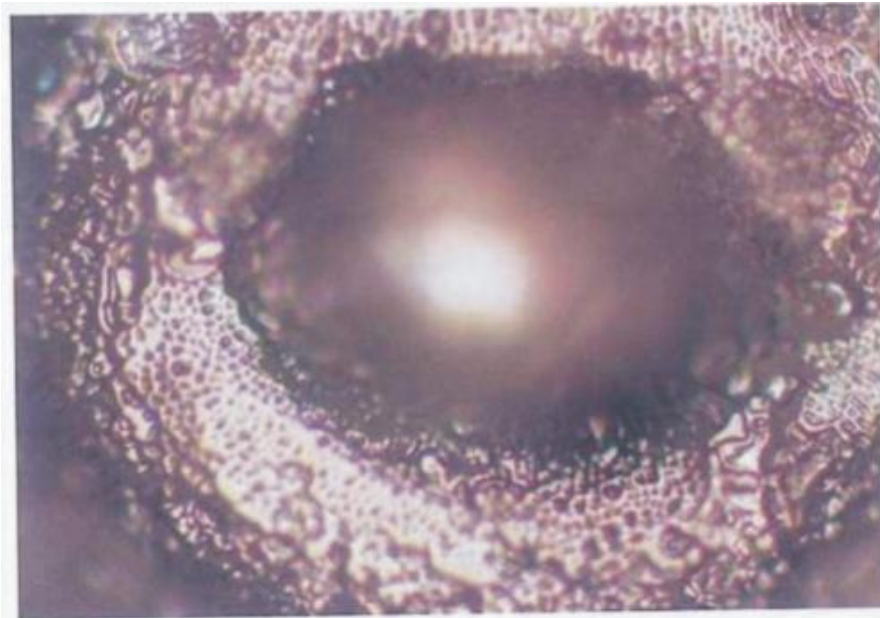

Ljutnja/smrt

Kad smo vodi pokazali riječi koje označavaju nešto loše za ljude, nisu se stvarali kristali. Izgleda da su riječi »bijes/smrt« stvorile oblik zlostavljanog djeteta.

Andeo

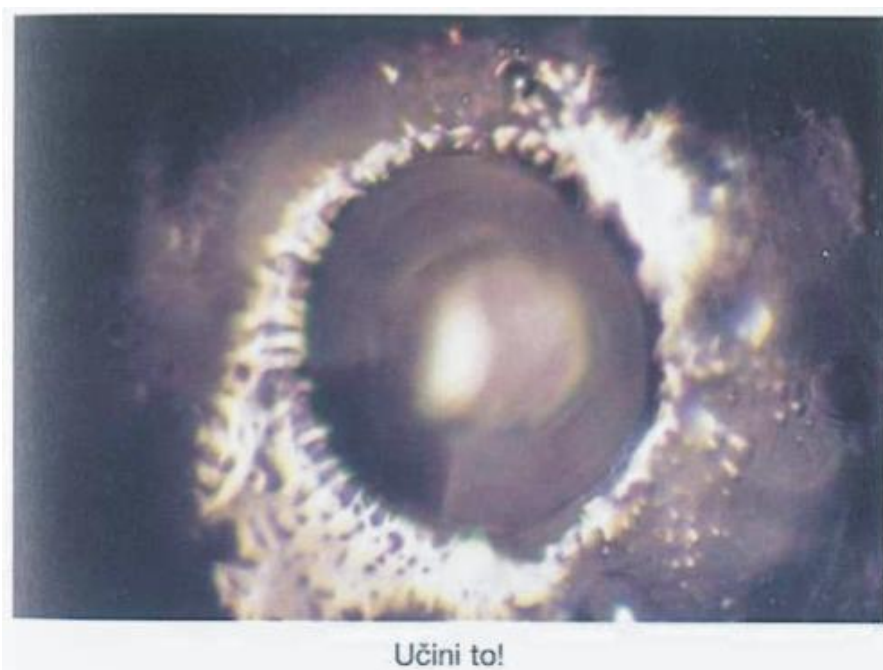

Sotona

Riječ »anđeo« stvorila je krug malih povezanih kristala, a riječ »Sotona« oblikovala je kristal s tamnom grudom u središtu koja kao da se sprema napasti.

Učinimo to!

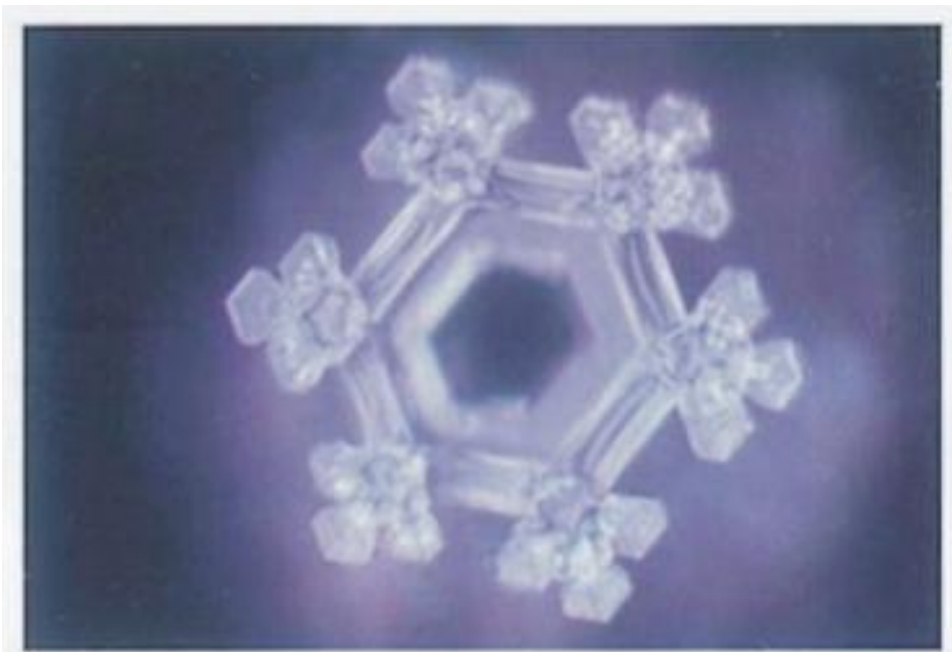
»Učinimo to!« stvara lijep oblik, a riječi »Učini to!« stvaraju kristal sličan onome koji je oblikovala riječ »Sotona«. To bi moglo ukazivati da su sila i zapovijedi strane prirodnim načelima.

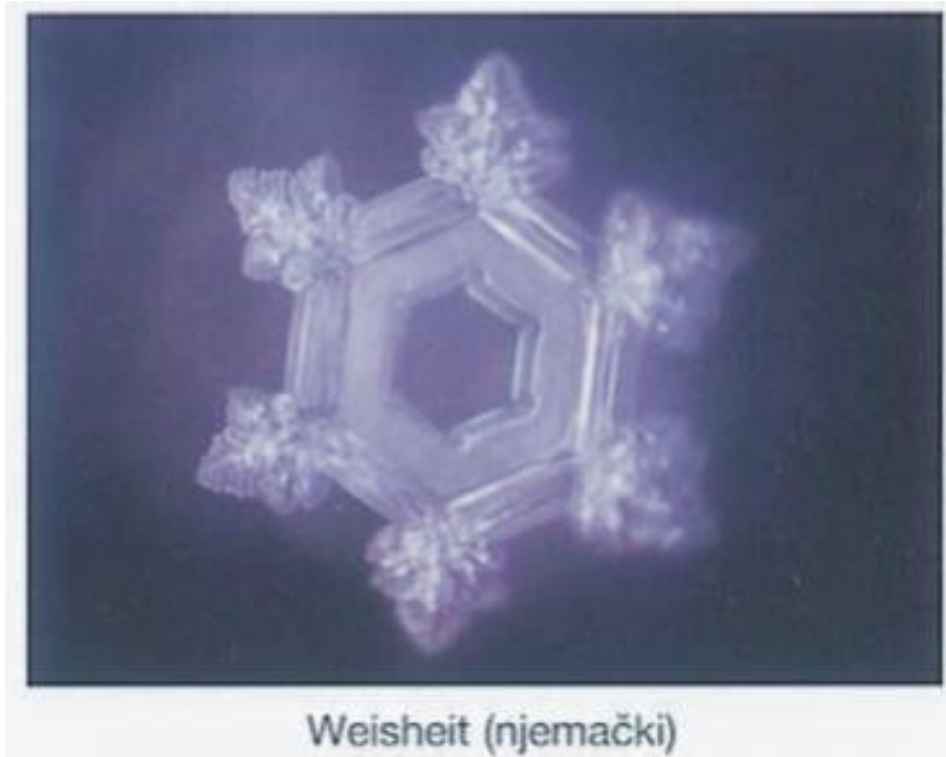
Ova slika pokazuje do čega mogu dovesti jednostavne riječi »žao mi je«. Možda je kristal zamagljen zato što riječi »žao mi je« mogu biti iskrenije od rječitije isprike.

Mudrost

Wisdom (engleski)

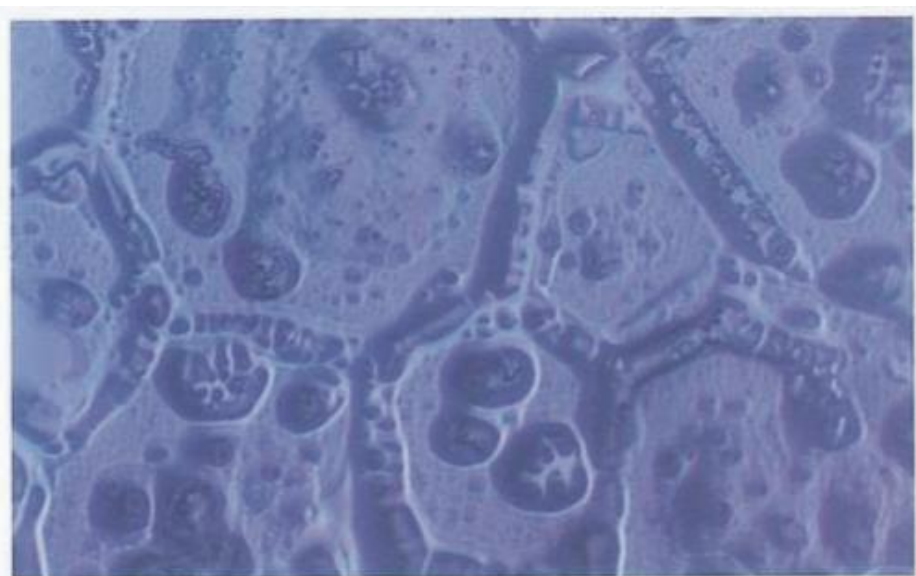
Riječ »mudrost« na različitim jezicima stvara prekrasno oblikovane kristale. To bi moglo ukazivati da je mudrost temeljno prirodno načeko u čitavom svijetu.

Ispitivanje provedeno u osnovnoj školi

Ove su fotografije snimljene nakon što su se djeca iz osnovne škole obraćala vodi; tu je i fotografija vode na koju nisu obraćali pozornost.

Lijepa si

Budalo

Djeca su različitim bocama vode izgovarala različite riječi. Kad su djeca vidu rekla »Lijepa si«, oblikovali su se lijepi kristali, ali je riječ »Budalo« imala posve suprotan učinak.

Kristali nastali kad su djeca nekoliko puta izgovorila »Prekrasna si«

Kristali nastali kad su djeca puno puta
izgovorila »Prekrasna si«

Kristali vode na koju djeca nisu
obraćala pozornost

Kad su djeca više puta rekla vodi »Prekrasna si«, to je dovelo do stvaranja bolje oblikovanih kristala, nego kad su te riječi izgovorila samo dva-tri puta. Najnepotpuniji je kristal vode na koju djeca nisu obraćala pozornost.

Kako izgleda lice svemira?

Ovo su fotografije kristala vode izložene riječi »svemir« na japanskom, engleskom i njemačkom jeziku te kristal nastao uz pomoć fotografije Zemlje.

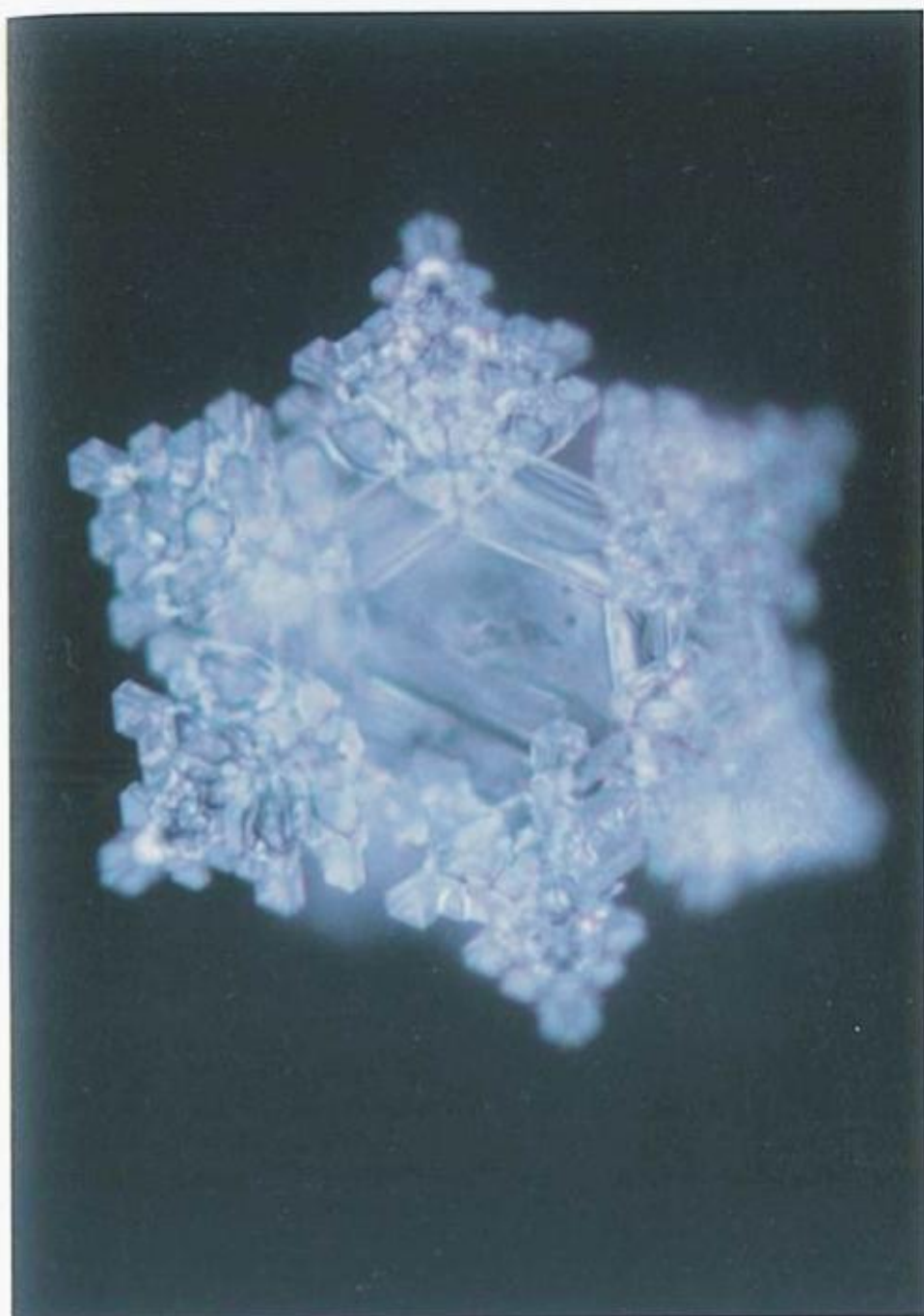

Cosmos (engleski)

Kosmos (njemački)

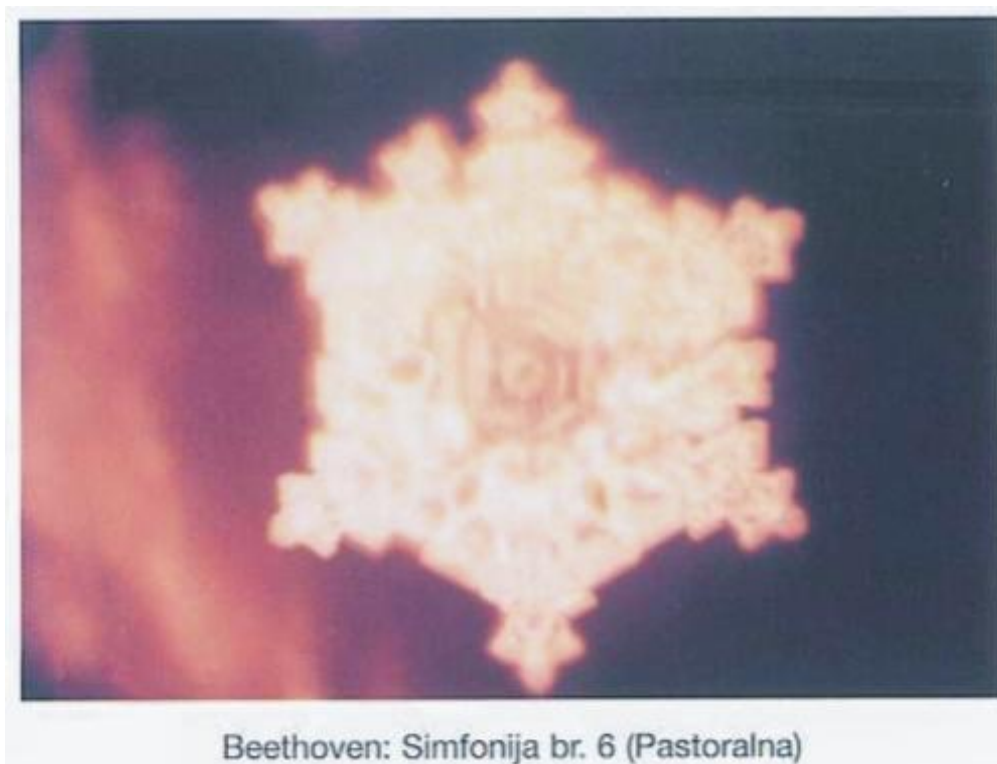
Kristali nastali korištenjem fotografije Zemlje

Kristal je prekrasan, ali malo iskrivljen. Da nije toga iskrivljenja, bio bi prekrasan kao svaki cjeloviti kristal.

Što se događa kada vodi pustimo glazbu?

Slijedeće fotografije kristala nastale su kad smo staklenu bocu vode postavili između dva zvučnika.

Beethovenova glazba stvorila je mješovite kristale prepune jasno ocrtanih detalja koji imaju iscjeljujući učinak.

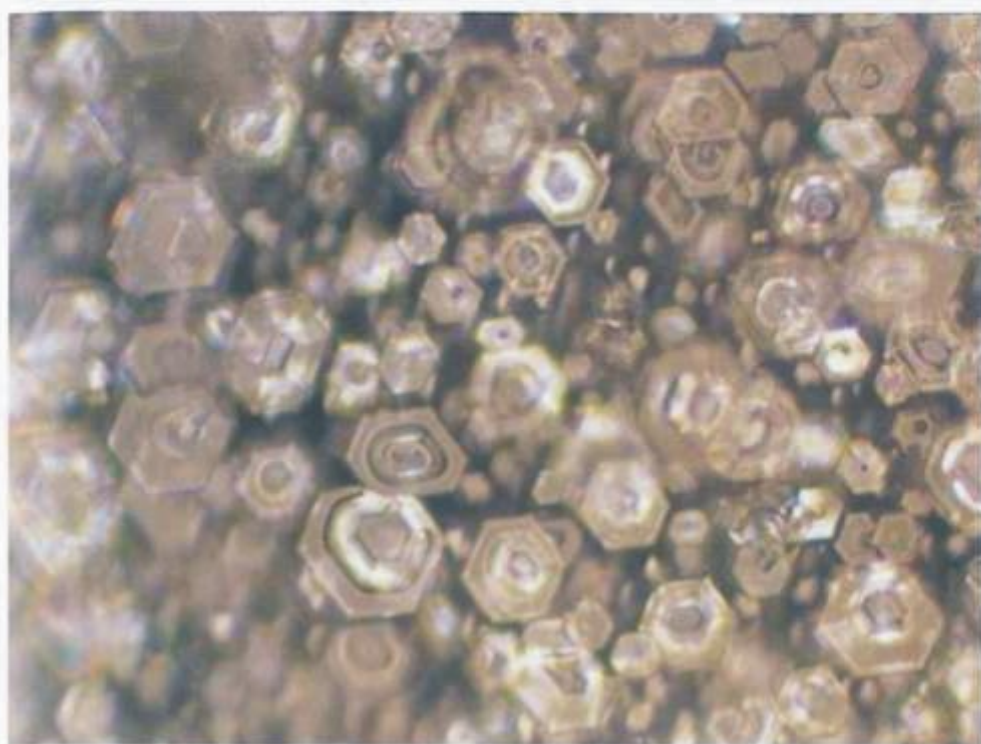

Mozart: Simfonija br. 40

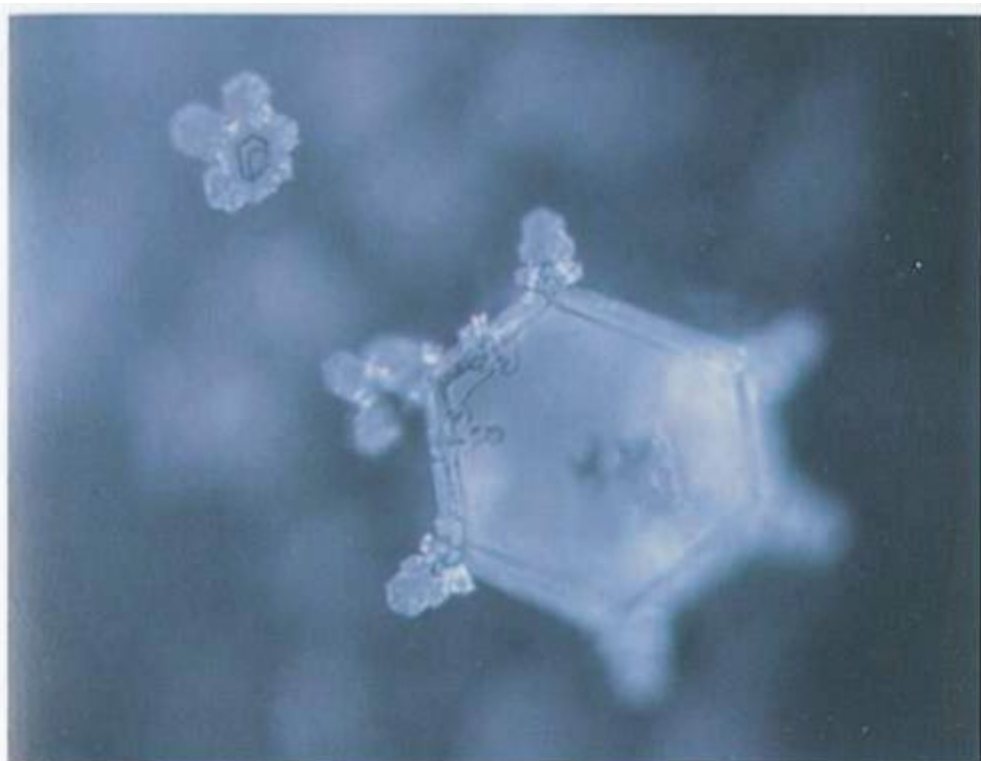
Prekrasni kristal odražava ljepotu ovog glazbenog komada. Kao da prikazuje Mozartov nesuzdržan način života.

Ovaj kristal dobro ocrtava Bachovu lepršavu melodiju (čuveni aranžman za violinu i glasovir).

Chopin: Etida u E-duru

Chopin: Preludij u sniženom D duru

Glazba glasovira kao da je stvorila kristale nalik kapljicama vode.

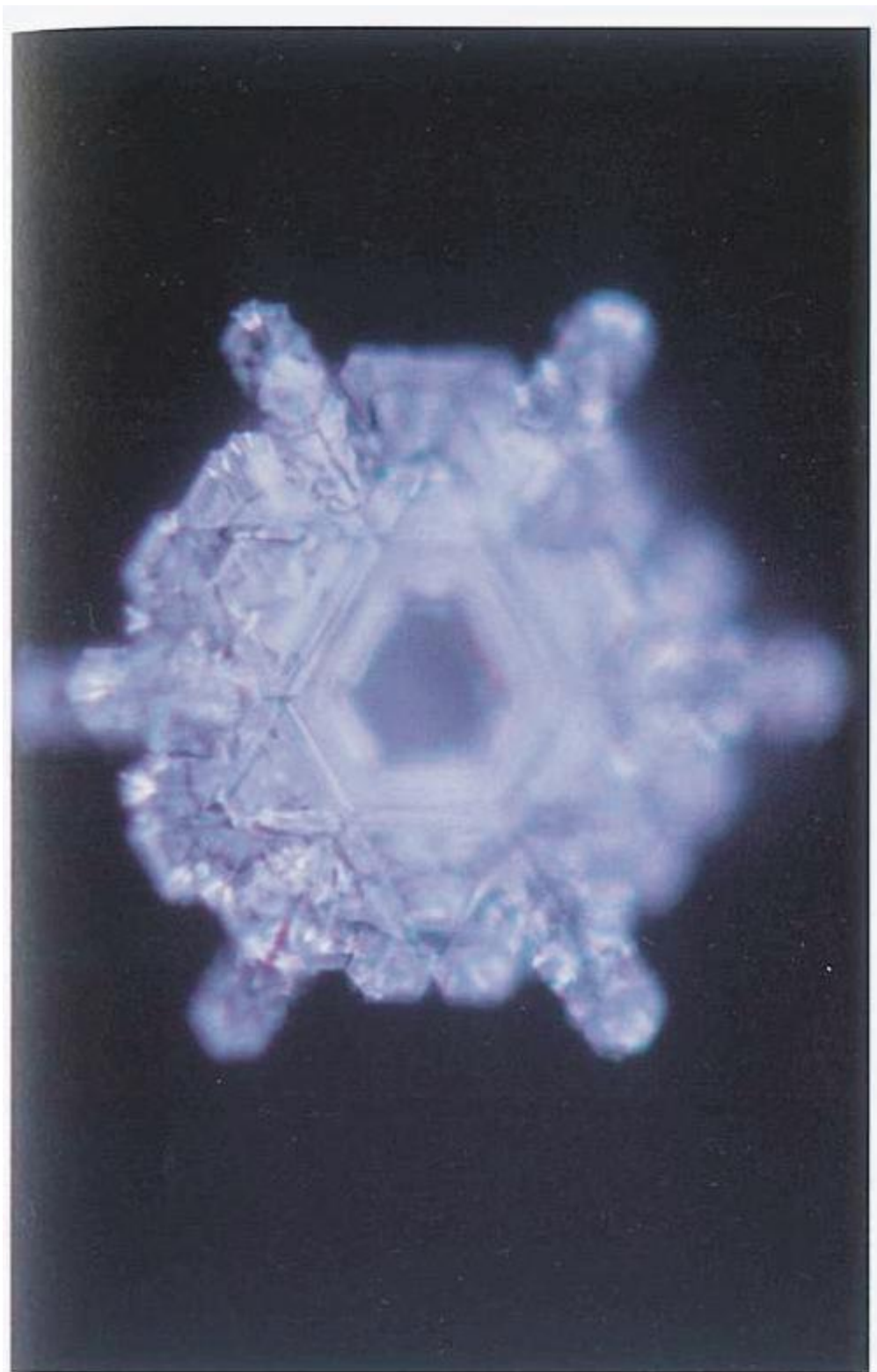

Čajkovski: *Labuđe jezero*

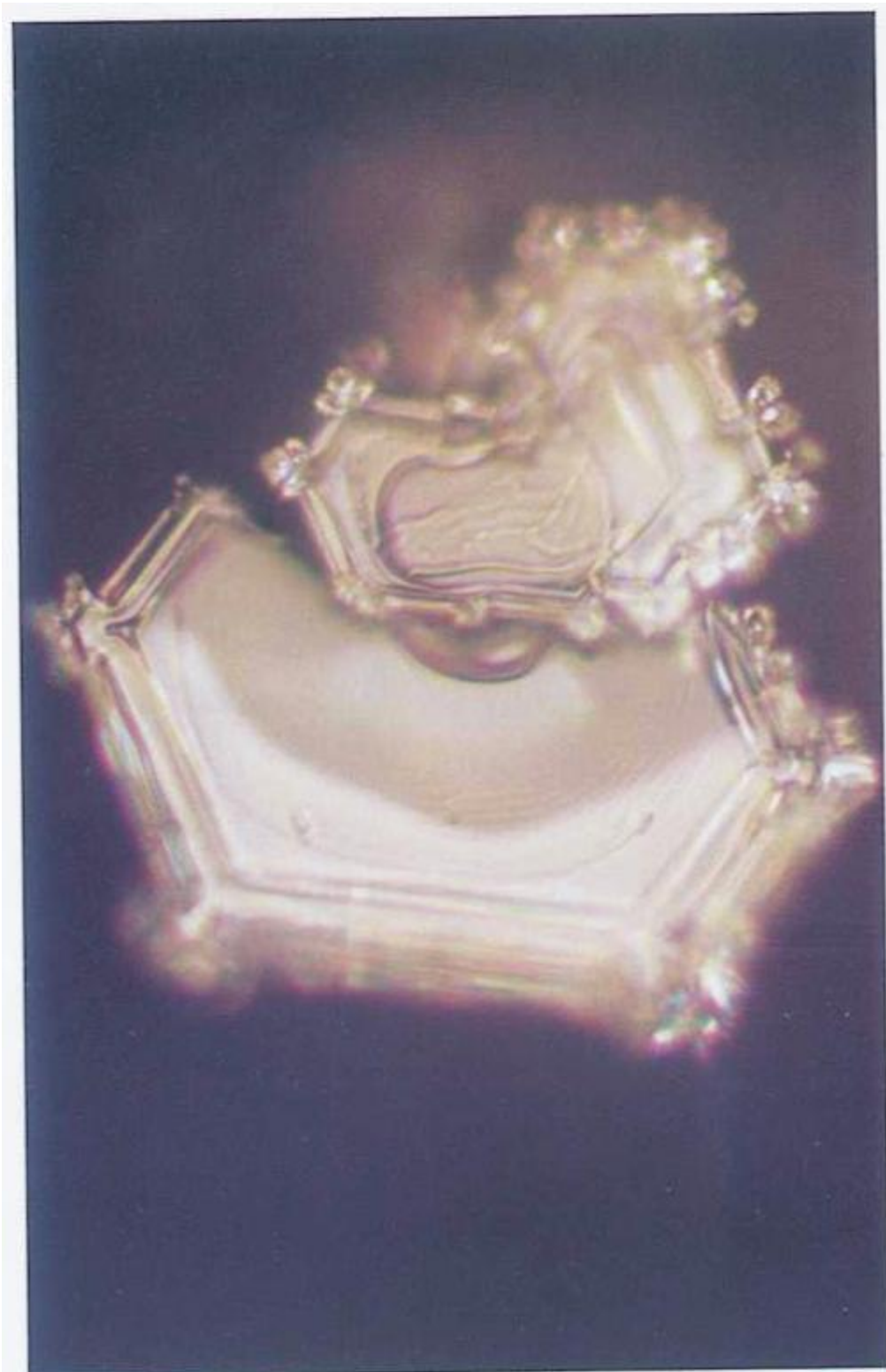
Čajkovski: *Labude jezero*

Gornji kristal označava labuda, a dugine boje donjega kristala predstavljaju svjetlost nade potaknute pričom ***Labuđeg jezera***.

Beatles: *Yesterday* (Jučer)

Nismo očekivali konvencionalni oblik. Možda je zato ta pjesma omiljena u čitavome svijetu.

Elvis Presley: *Heartbreak Hotel* (Hotel slomljenih srca)

Kristal se, kao da oponaša pjesmu, razdijelio na dva dijela.

Bud Powell: *Cleopatra's Dream* (Kleopatrinsan)

Ovaj je prekrasan kristal oblikovala melodija modernog **jazza** iz 50-ih godina; ukazuje na iscjeljujuće kvalitete te glazbe, nastale u nemirnom razdoblju.

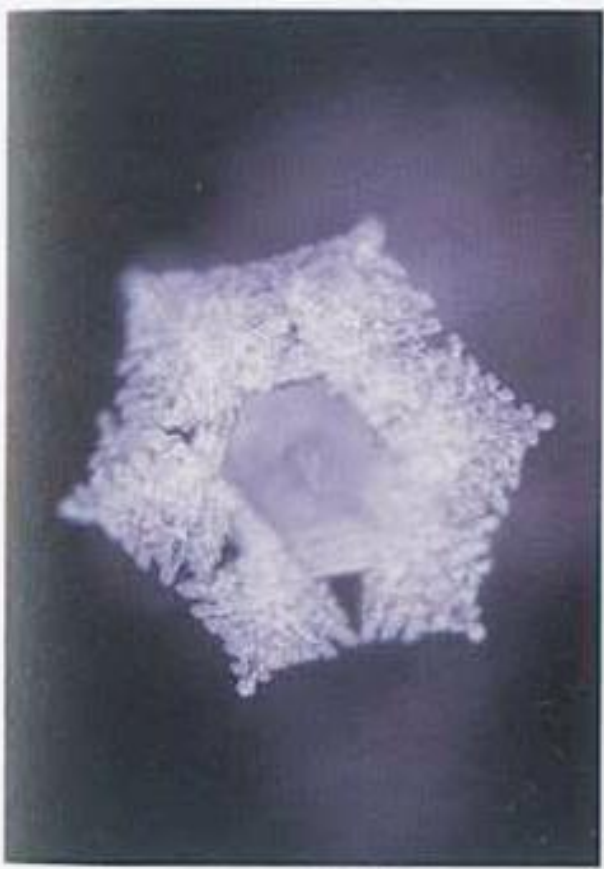
Heavy metal

Ovaj je kristal rezultat glasne glazbe ispunjene bijesom i vulgarnog teksta. Rezultat je sličan kristalu nastalom riječima »Budalo«, što govori da voda više reagira na riječi nego na glazbu.

Jesen

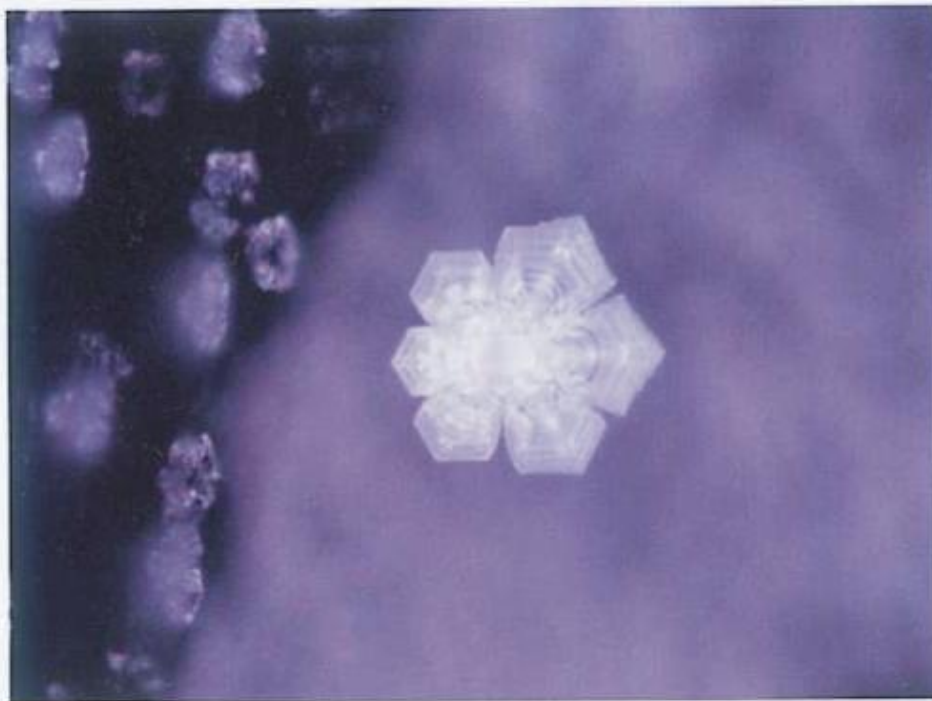
Zima

doba

Vivaldiji: Četiri godišnja

Kristali predstavljaju četiri godišnja doba: buđenje proljeća, cvjetno ljeto, obećanje novoga života zrele jeseni i smirenu postojanost zime.

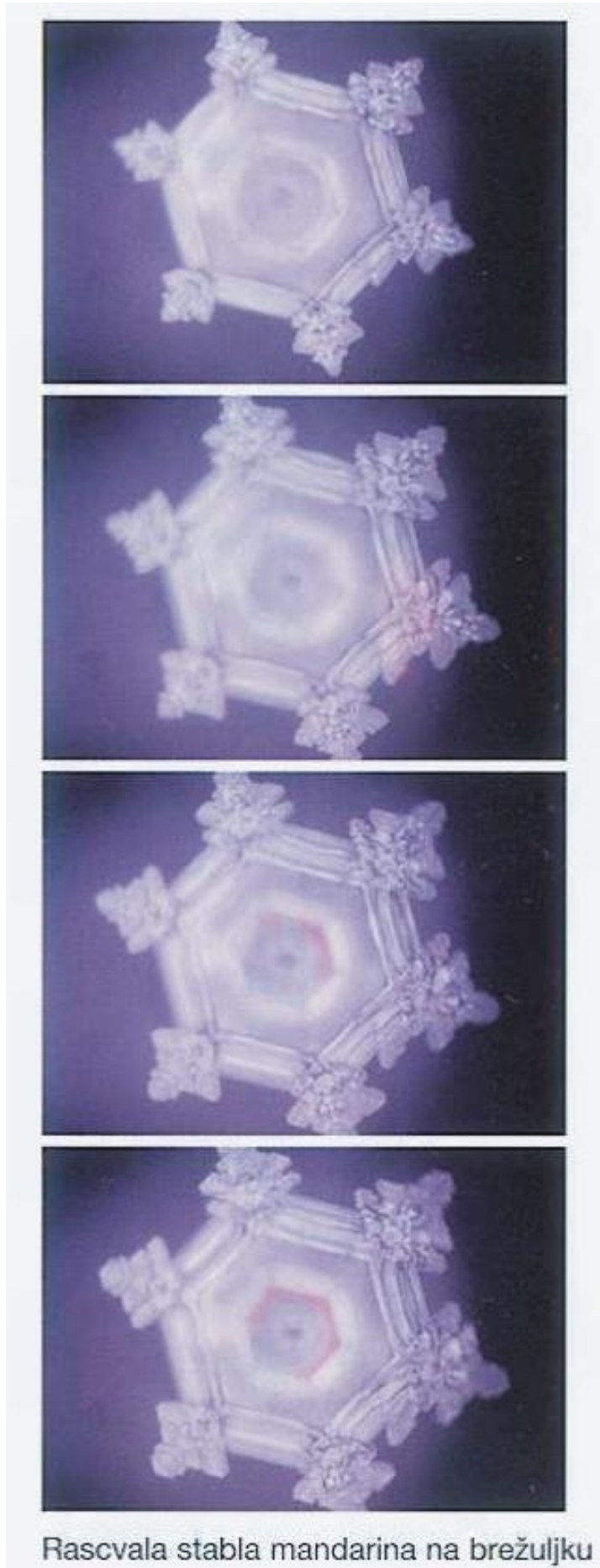
Prvi znaci jeseni

Crveno vretence

Riječi »prvi znaci jeseni« oblikovali su mali kristal sa zrnima koja izgledaju poput opalog lišća, a riječi »crveno vretence« oblikovale su kristal koji bi mogao

prikazivati šest vretenaca s raširenim krilima nalik na latice.

Rascvala stabla mandarina na brežuljku

Boja ovog kristala mijenjala se svakih desetak sekundi, pokazujući da i voda diše. Možda promjena središnjeg dijela kristala u crvenu boju ukazuje na promjenu boje mandarine.

Štetni utjecaj elektromagnetskih valova

Uzorci destilirane vode i vode kojoj smo pokazali riječi »ljubav i zahvalnost« postavljeni su uz televizijski aparat, računala i mobitele, a neke smo uzorke stavili na zagrijavanje u mikrovalnu pećnicu.

Televizor

Televizor

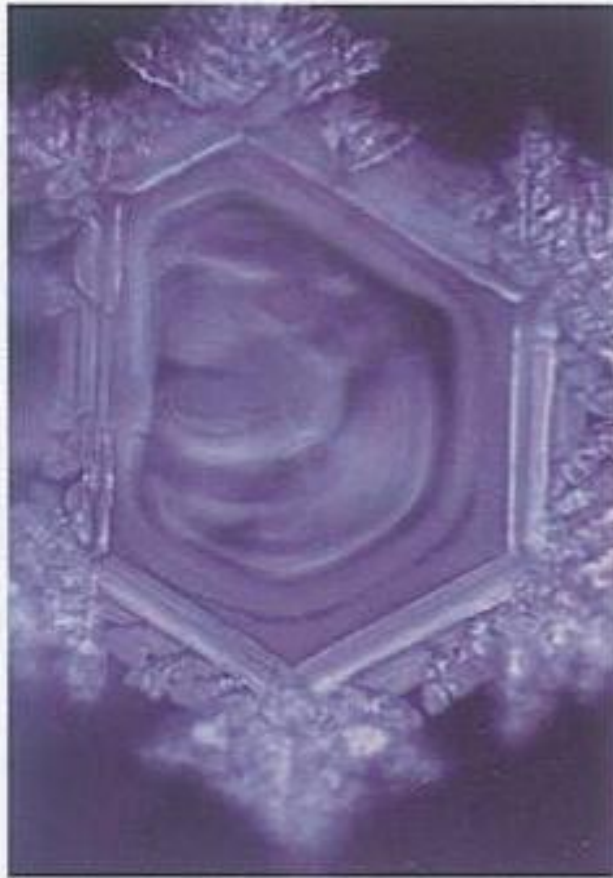
Računalo

Računalo

Uzorci vode na desnoj strani, kojima smo pokazali riječi »ljubav i zahvalnost« oblikovali su potpunije kristale od uzoraka destilirane vode na lijevoj strani. To ukazuje da se televiziji i računalu treba umjereno izlagati.

Mobitel

Mikrovalna pečnica

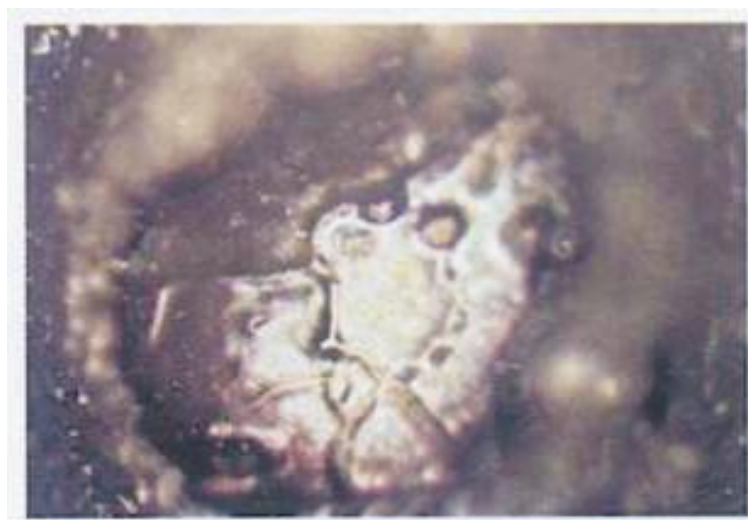
Destilirana voda zagrijana u mikrovalnoj pećnici oblikovala je kristal sličan onome kojega je oblikovala riječ »Sotona«, a ni voda izložena djelovanju mobitela nije puno zdravija za vaše tijelo.

Ovaj je prekrasan kristal oblikovao program o tajnama života, što ukazuje da sadržaj informacije može umanjiti opasnost elektromagnetskih valova.

Neki neuobičajeni kristali

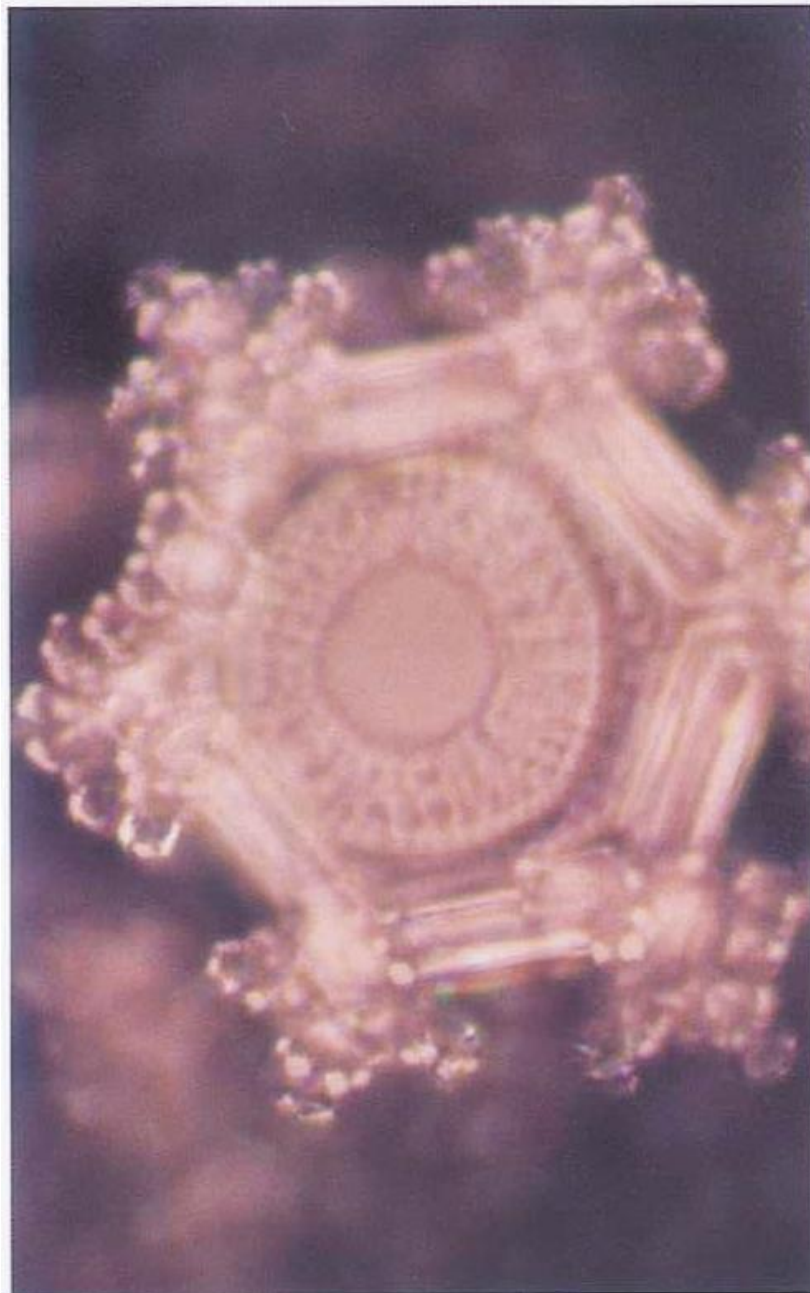
Na sljedećim su stranicama fotografije kristala jezerske vode nad kojom su izgovarane molitve; kristala vode kojoj smo pokazali ime Amaterasu, šintoističke boginje Sunca; kristala vode kojoj smo pokazali slike tajanstvenih krugova i delfina te kristala podzemne vode neposredno prije i nakon potresa.

Jezerska voda prije i nakon budističke iscjeljujuće molitve

Svećenik je iscjeliteljsku molitvu ponavljao licem okrenut jezeru. Prvi kristal prije molitve izgleda poput iskrivljenog lica, a kristal koji se oblikovao nakon molitve izgleda kao svjetlost koja dolazi iz galaksije.

Kristal vode kojoj smo pokazali ime boginje Amaterasu

Ovaj kristal izgleda poput prekrasnog zrcala ili Sunčeva obrisa. Ne samo što je lijep, nego zrači uzvišenošću ili čak svetošću.

Kristal kojemu smo pokazali fotografiju tajanstvenoga kruga.

Kristal kojemu smo pokazali tajanstveni krug izgleda kao NLO.

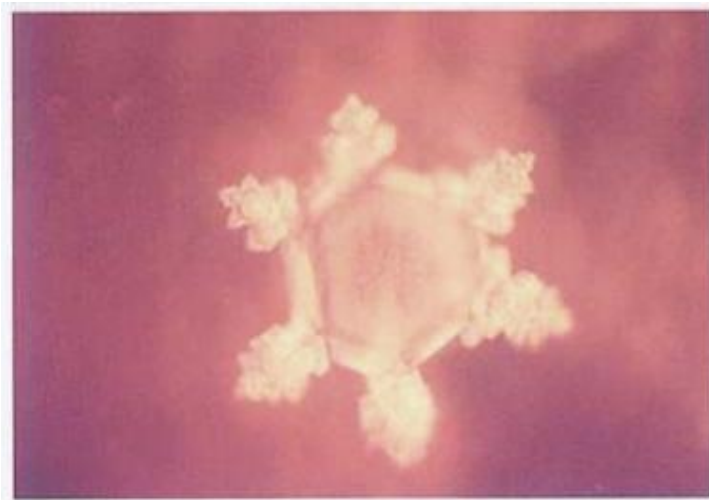
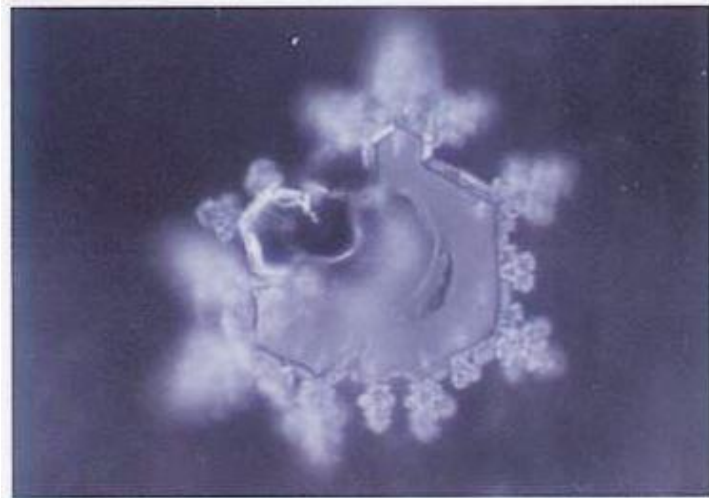
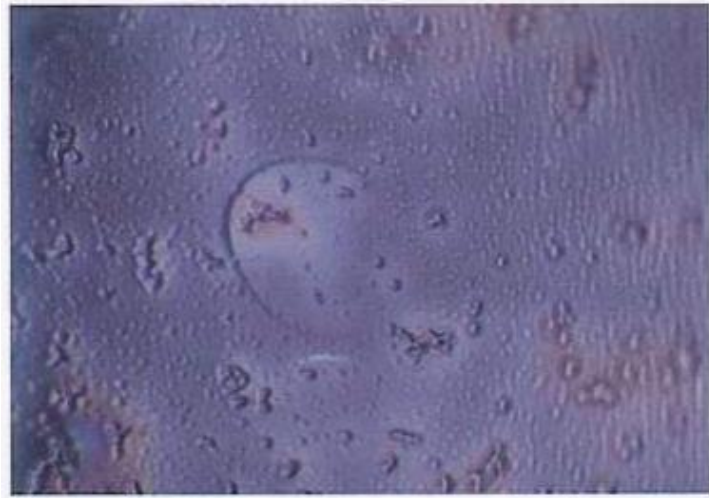
Voda iz bazena na istočnom ulazu u hram Heitate u okrugu Kumamoto

Voda iz najstarijega japanskog hrama oblikovala se u kristal nalik na oblik japanskog slova koje označava

»zahvalnost«.

Kaže se da su delfini inteligentni poput ljudskih bića ili još inteligentniji te da posjeduju moć iscjeljivanja. Ovaj plemeniti kristal kao da zrači iscjeliteljskom energijom.

Podzemna voda neposredno prije i nakon potresa u okrugu Šimane

Prije potresa nisu se stvarali kristali, kao da je voda predviđala potres. Nakon potresa postupno joj se vratila sposobnost oblikovanja kristala.

Te su fotografije vidjeli i Japanci i ljudi diljem svijeta, a mnogi su mi u pismu napisali svoje mišljenje. Kamenčić koji sam bacio u jezero uistinu je izazvao veliki val koji mi se počeo vraćati.

Zaprepastio sam se shvativši da su mnogi ljudi pod dojmom djelovanja energije ljudske svijesti i riječi na stvaranje ledenih kristala, usprkos činjenici da ta ideja - - kako riječi i misli posjeduju moć mijenjanja vode i drugih tvari - svakako može izgledati poput neke egzotične religije ili filozofije.

Iako su neki kristali veličanstveni, kao da simboliziraju svu ljepotu ovoga svijeta, kristali nastali od nekih drugih vrsta vode iskrivljeni su ili se uopće nisu stvorili, kao da nam nešto govore o mračnim zakutcima ljudske duše.

Uz predavanje na projektoru obično prikazujem svoje fotografije ledenih kristala. Reakcije na fotografije prilično su raznolike. Često se čuje uzdah iznenađenja, a nekima se u očima pojave i suze. Otkrio sam da jedna jedina kap vode na pojedinca može imati različite učinke.

Manuela Kihm, koja me pozvala da održim predavanje u Švicarskoj, izrazila je osjećaje koje su fotografije

pobudile u njoj:

Vlastitim očima možemo vidjeti čudesne fotografije vodenih kristala. One su u našoj

svijesti izazvale naglu promjenu. Svijest nam se probudila gotovo istoga trenutka.

Promjenu ubrzava činjenica da ono što mislimo i osjećamo sada možemo vidjeti vlastitim očima.

Evo što mi je napisala jedna osoba iz Švicarske koja je prisustvovala predavanju:

Zahvaljujući fotografijama, uvidio sam da vlastitim očima možemo vidjeti kako energija

naše svijesti i riječi mijenja stvari oko nas. To je prvi i jedini način na koji možemo

sagledati tu neuhvatljivu energiju. Ne vjerujemo u ono što ne možemo vidjeti, ali nam

ledeni kristali pokazuju sve - više nije riječ o tome hoćete li vjerovati ili nećete. Koristeći se

ovom metodom, svatko može sam raditi eksperimente i otkriti dokaze.

Jedan japanski čitatelj mi je napisao:

Voda nije tvar poput ostalih tvari - ona je životna sila veličanstvene prirode. Ponovno sam

spoznao tajanstvenu sposobnost vode da pročišćava i daruje život svemu što živi. Vidim da

duša, osjećaji i vibracije imaju utjecaj na stvaranje

ledenih kristala; to mi je ukazalo na važnost duše i riječi. To je prekrasna, jedinstvena i dojmljiva informacija.

Čini se da su ledeni kristali blisko i trajno povezani s ljudskom dušom. Kad razmišljam o tome zašto se tako puno ljudi odazvalo zovu ledenih kristala, svjestan sam da je to zato što kristali sadrže ključ misterija svemira, a taj ključ može otključati svijest potrebnu za razumijevanje pravilnog poretka svemira i naše uloge u njemu.

Voda je zrcalo duše. Ima mnogo lica koja se oblikuju dok se povezuje sa sviješću ljudskih bića. Što vodi omogućuje odražavanje onoga što se krije u ljudskim dušama? Da bih odgovorio na to pitanje, najprije se moram uvjeriti da razumijete ove riječi: **postojanje je vibracija.**

Čitav je svemir u stanju vibracije i sve što postoji stvara vlastitu, jedinstvenu frekvenciju. Sve što govorim u ovoj knjizi temelji se na toj činjenici. Godinama sam proučavao vodu i spoznao da je to temeljno načelo svemira.

Može se izreći u tri riječi, ali ljudi koji ih nikada nisu čuli jako teško shvaćaju te riječi.

Mogli biste pomisliti: **Sve što postoji je vibracija? Čak i ovaj stol? Moje tijelo? Kako bi sve ono što vidim i dodirujem mogla biti vibracija?** Uistinu je teško povjerovati da vibriraju sve stvari koje možete uzeti u ruke i pogledati, poput drveta, kamenja i betona.

No, znanost kvantne mehanike sada općenito priznaje da tvar nije ništa drugo nego vibracija. Kad nešto razdvojimo na najmanje dijelove, ulazimo u čudan svijet u kojemu postoje samo čestice i valovi.

Zamislimo da svoje tijelo možete smanjiti na mikroskopsku veličinu i da istražujete tajne svemira kojega nazivamo ***ljudskim bićem***. Brzo biste uvidjeli da se sve u vama sastoji od atoma, a da svaki atom ima jezgru s elektronima koji kruže oko nje. Broj i oblik elektrona i njihove putanje svakoj tvari pridaju određeni skup vibracijskih frekvencija. Otkrili biste da nijedna tvar, kakva god bila, nije čvrsta. Postoji samo jezgra okružena valom koji se beskonačno giba u krugu.

Sve se vječno giba i vibrira nevjerojatnom brzinom - - ponekad jače, ponekad slabije.

Prema ***Hanjašingjou***, budističkoj ***Sutri mudrosti i srca***:

»Ono što se može vidjeti nema oblika, a ono što se ne može vidjeti ima oblik«.

Sada možemo reći da je moderna znanost dokazala to neobično proturječje koje je Buddha izgovorio još prije mnogo stoljeća.

Očima vidimo predmete, ali ne i njihove vibracije. Međutim, zanima me jeste li ikada doživjeli iskustvo slično ovome:

Razgovarate s nekim u sobi, ozračje je toplo, prijateljsko i ugodno. Tada u sobu uđe treća osoba. Čim je otvorila vrata, opazili ste promjenu ozračja - sobu više ne ispunjava toplina, nego mračno i hladno raspoloženje.

Pogledate u lice pridošlici i uočite iscrpljenost i spuštenu ramena osobe umorne od života. Koji je uzrok te boli? Slomljeno srce, pogreška na poslu ili sveobuhvatan prezir prema životu - odlučite sami. Želio bih da razmislite zašto se raspoloženje u prostoriji promijenilo istoga trenutka kad su se otvorila vrata.

Ljudska bića također odašilju vibracije i svaki pojedinac vibrira na jedinstvenoj frekvenciji. Svatko od nas posjeduje sposobnost uočavanja vibracija drugih ljudi.

Jako tužna osoba odašiljat će frekvenciju tuge, a uvijek radosna osoba koja uživa u životu odašilje odgovarajuće vibracije. Osoba koja voli druge odašiljat će vibraciju ljubavi, ali osoba koja zlo postupa odašiljat će mračnu i zlu vibraciju.

Isto se načelo primjenjuje na predmete i mjesta. Primjerice, postoje mjesta na kojima se često događaju nesreće, mjesta na kojima posao dobro napreduje i mjesta koja izazivaju radost. Možda ste čuli za dragulje

koji donose nesreću svakom svome vlasniku.

To ne vrijedi samo za fizičke predmete, nego i različite pojave koje se odvijaju u svijetu odašilju karakteristične vibracije. Promjena energije u atmosferi izaziva munje i oluje. Jaka energija uzrokuje prirodne katastrofe, no moramo shvatiti da to nisu negativni događaji. Ako uzmemo u obzir koliku količinu zle energije raspršuju gromovi i munje, možda bismo im, zapravo, trebali biti zahvalni.

Razmislite o činjenici da ljudi u svijetu uživaju u okupljanju i zajedničkom slavlju. Kad se okupe odjeveni u svečanu odjeću, kad pjevaju, plešu i vesele se, raspršuju ustajale i zle vibracije te stvaraju radosne.

Sve što postoji stvara vibracije koje vibriraju vlastitom frekvencijom. Kad to shvatite, uvelike će vam se proširiti shvaćanje svemira. To će vam razumijevanje otvoriti oči i uočit ćete ono što nikada niste opazili - ono što ste prije odguravali u pozadinu svoje svijesti - a ta će otkrića i osjećaji dati nov život vašoj duši.

Činjenica da je sve što postoji u stanju vibracije također znači da sve što postoji stvara zvuk.

Mi ne možemo čuti svaki taj zvuk, iako ima ljudi koji čuju glasove drveća i komuniciraju s biljkama. Bez obzira na to čujemo li neki zvuk ili ne čujemo, možemo reći da se jedinstvene frekvencije svih predmeta tumače kao zvukovi.

Ljudsko je uho u stanju čuti frekvencije od otprilike 15 do 20.000 Hz (Hz ili herc označava broj ciklusa ponavljanja valova u sekundi). Zapravo, dobro je što su nam uši ograničene - inače noću vjerojatno ne bismo mogli spavati.

Prirodni je svijet uistinu dobro osmišljen - sve je u ravnoteži. Budući da je stvoren zvuk, postoji i **majstor slušatelj** koji prima zvukove, a to je voda.

Dopustite mi da od vas zatražim da razmislite zašto glazba utječe na kristale i zašto se mogu postići posve jedinstveni rezultati, ovisno o izgovorenoj i napisanoj riječi koje smo rekli ili »pokazali« vodi. Odgovor pronalazimo u činjenici da je sve vibracija. Voda je iznimno osjetljiva na jedinstvene frekvencije koje odašilje vanjski svijet pa ga djelotvorno odražava.

Glazba i izgovorena riječ su vibracije; svatko ih lako razumije i tumači. Zvukovi u pojanju ljudi na budističkom pogrebu stvaraju iscjeljujuću frekvenciju.

No, kako možemo protumačiti pojavu oblikovanja kristala na koju utječu riječi napisane na papiru i stavljene na bocu s vodom? Zapisane riječi odašilju jedinstvenu vibraciju koju voda može osjetiti. Voda vjerno zrcali sve vibracije koje se stvaraju u svijetu i mijenja ih u oblik koji ljudsko oko može uočiti. Ako vodi pokažemo napisanu riječ, ona je prima kao vibraciju i poruku izražava u specifičnom obliku. (Mogli biste reći da su slova vizualni kod za izražavanje riječi.)

No, što su riječi u samoj osnovi? U Starome Zavjetu piše: »Na početku bijaše Riječ«. To bi značilo da je »Riječ« postojala prije stvaranja svemira. Vjerujem da je ta »Riječ« stvorila ljudska bića, a ona su *riječi* naučila od prirode.

U drevnim vremenima, dok su ljudi živjeli u prirodi, morali su se zaštititi; bili su vrlo osjetljivi na frekvencije i zvukove prirode kako bi osjetili opasnost prije no što ih zaskoči.

Za opstanak je bila potrebna sposobnost razumijevanja zvukova iz prirode - puhanja vjetra, žuborenja vode, hodanja životinje kroz travu - i njihova prenošenja vlastitim glasom drugim ljudima. Vjerojatno su prvi pokušaji govora predstavljali jednostavne poruke od nekoliko riječi, ali nam se rječnik proširio razvojem kulture i prikupljanjem iskustava.

Zašto se onda jezici kojima ljudi govore tako razlikuju? To je posve lako shvatiti ako se prisjetite da su ljudi jezik naučili od vibracija iz prirodnog okoliša. Prirodni se okoliš uvelike razlikuje od mjesta do mjesta i svaki okoliš stvara različite vibracije. Promjenjiva europska klima i vlažni azijski otoci stvaraju različite vibracije koje proizlaze iz prirode. U Japanu postoje četiri jasno određena godišnja doba i zato japanski rječnik tu činjenicu odražava prekrasnim riječima koje se odnose na vremenske prilike.

Voda izložena djelovanju riječi »hvala ti« oblikovala je prekrasne geometrijske kristale, bez obzira na to kojim

smo ih jezikom izrazili. No, voda izložena djelovanju riječi »budalo« i drugim ružnim riječima oblikovala je slomljene i iskrivljene kristale.

Prema Bibliji, prije uništenja Babilonske kule svi su ljudi govorili istim jezikom. Možda nam ta priča govori da su temeljna načela prirode ista, ma koliko se razlikovala mjesta i prirodni okoliš.

Mogli bismo pretpostaviti da je u stvaranju cjelovitog geometrijskog oblika kristala voda u skladu s prirodom i pojavom koju nazivamo životom. Kristali se ne oblikuju u vodi zagađenoj posljedicama našega neuspjeha da se prisjetimo zakona prirode. Kad smo pokušali snimiti kristale tokijske vode iz slavine, rezultati su bili dostojni žaljenja, zato što je voda pročišćena klorom, koji oštećuje urođenu sposobnost stvaranja kristala.

Kad se voda zamrzne, njezine se čestice povezuju i stvaraju jezgru kristala, a kad se jezgra oblikuje u šesterokutni oblik, pojavljuje se vidljiv vodeni kristal; ali ako u vodi postoje informacije koje su u sukobu s prirodom, oblikuje se nepotpuni kristal.

Riječi ***zahvalnost*** i ***ljubav*** predstavljaju temeljna načela zakona prirode i života. Zato voda u svome prirodnom obliku stvara šesterokutni oblik. Suprotno tome, riječi kao što je »budala« u prirodi ne postoje; takve su riječi neprirodni elementi koje su stvorili ljudi.

Vrlo se vjerojatno u prirodi pojavljuju samo vibracije

ljubavi i zahvalnosti, a to dokazuje promatranje prirode. Stabla i biljke pokazuju međusobno poštovanje, jer žive u skladu. To vrijedi i za životinjsko carstvo. Lavovi ubijaju samo kad su gladni, a nikada iz obijesti. Biljke u sjenci stabala ne žale se na svoj položaj, a životinje ne pokušavaju uzeti više hrane nego što im je potrebno.

U članku američkog znanstvenog časopisa **21st Century Science and Technology** iz ožujka-travnja 1989. godine, Warren J. Hamerman je napisao da organska tvar koja oblikuje ljudska bića stvara frekvenciju koju bi se moglo predstaviti zvukom otprilike četrdeset dvije oktave iznad srednjeg C (nota u središtu klavijature). Suvremeni standard za srednji C je otprilike 262 Hz, a to znači da taj zvuk doseže otprilike 570 milijardi milijuna Hz. Budući da herc označava vibracije u sekundi, to govori da ljudska bića vibriraju 570 milijardi milijuna puta u sekundi; taj broj ne možemo ni zamisliti, a on govori o nevjerojatnom i prekrasnom, skrivenom potencijalu.

Teško je zamisliti četrdeset dvije oktave, ali važno je shvatiti samo to da je frekvencija ljudskoga bića nevjerojatno raznolika i neusporediva. Ljudsko biće u sebi krije čitav svemir ispunjen frekvencijama koje se preklapaju, a rezultat je simfonija kozmičkih razmjera.

Kad govorim o vibracijama i frekvencijama, koristim se onime što rado nazivam »teorijom **do, re, mi, fa, so, la, ti**«. Ta jednostavna teorija tvrdi da se frekvencija svega što postoji u svemiru može sažeti u sedam dijelova - **do, re, mi, fa, so, la, ti**.

Svemir se sastoji od nebrojeno mnogo stvari, s opsegom frekvencija od najnižih do najviših. Mogli bismo zamisliti tipke redom složene na klavijaturi glasovira, počevši od najnižeg zvuka. Stisnete li bijele tipke, to su **do, re, mi, fa, so, la, ti**. Kad krenete oktavu više, od jednoga do drugog **do**, frekvencija se udvostručuje. Drugim riječima, rezultat udvostručivanja frekvencija podijeljenih na sedam dijelova opet je **do, re, mi, fa, so, la, ti**. Zato ponavljanje svih sedam tonova izražava sve zvukove, od najnižeg do najvišeg.

No, do kakve bismo spoznaje mogli doći zamišljajući frekvenciju kao zvuk?

Na tome je području najvažnije otkriće rezonancije. Zvukovi istih frekvencija rezoniraju. Rezonanciju je lakše shvatiti korištenjem vilice za ugađanje, instrumenta u obliku slova Y koji se koristi za ugađanje visine instrumenta ili glasa.

Kad se vilica za ugađanje udari gumenim čekićem, ona stvara zvuk **la**, a ako pjevač također pjeva ton **la**, tada vilica i glas stvaraju jedinstvenu frekvenciju zvučnog vala. To je rezonancija. Kad vilica stvara frekvenciju, a pjevač odgovara istim zvukom, to su dva zvuka u rezonanciji. Kaže se da se sličnosti privlače, a izgleda da se privlače i vibracije kreiraju poseban odnos.

Ako pažljivije pogledate, uvjerit ćete se da se ista pojava odvija posvuda oko vas. Pas koji šeće ulicom mož-

da neće reagirati na druge životinje pokraj kojih prolazi, ali će itekako reagirati na psa s druge strane ceste. Psi često zavijaju kad začuju glas sirene, a i to bi mogla biti svojevrsna rezonancija.

Rezonanciju vidimo i u ljudskim odnosima: privlače se ljudi koji stvaraju slične frekvencije i među njima se rađa prijateljstvo. Neki su ljudi međusobno ravnodušni, bez obzira na to koliko su fizički blizu jedni drugima. Međutim, ako vam se približi netko tko vam se ne sviđa i vi reagirate, to znači da se među vama ipak na neki način stvara rezonancija.

O najvećoj se tajni japanskih borilačkih vještina govori kao o »pobjedi bez borbe«. To u suštini znači izbjegavanje rezonancije s neprijateljem. Pobjeda u borbi rezultira rezonancijom s neprijateljem i tako je razina međusobnog odnosa vrlo slaba.

Ako su frekvencije u osnovi neuskladive, ne može doći do rezonancije. Ne možemo prihvatiti ono što se u temelju razlikuje od nas.

Međutim, zanimljivo je da do rezonancije može doći čak i kad frekvencije nisu istovjetne. To se, primjerice, događa kad se frekvencija udvostruči. Odsvirate li na glasoviru tipku **la** na 440 Hz i tipku **la** oktavu niže, na 220 Hz, stvara se prilično ugodan rezonantni zvuk, a ako vilici za ugađanje odgovorite zvukom koji je za oktavu niži, također dolazi do ugodne rezonancije.

Kad je razlika između frekvencija dvostruka, četverostruka, osmostruka i tako dalje - ili kad se razlikuju za polovicu ili četvrtinu frekvencije - rezultat je rezonancija. Načelo toga odnosa proširuje se u beskraj. Bez obzira na to koliko su frekvencije međusobno udaljene, doći će do rezonancije ako je jedan broj višekratnik drugoga. Također možemo reći da za svaki zvuk na svakoj razini postoji rezonantni zvuk na svakoj drugoj razini.

Kad razmislite o tome, ljude privlače Krist, Buddha i drugi koji odašilju visoku razinu vibracije, ali nas također privlače otpadnici od društva s niskom razinom frekvencije (kao što su Bonnie i Clyde*). To može djelovati proturječno, ali se objašnjava činjenicom da se rezonancija među ljudima stvara na različitim razinama. Možda je ta dihotomija prirodan dio života.

* Bonnie i Clyde, Bonnie Parker (1910.-1934.) i Clyde Barrow (1909.-1934.), američki kriminalci tijekom velike depresije 30-tih godina 20. stoljeća; ubili 12 ljudi i poginuli u policijskoj zasjedi

Ovo bismo područje bolje shvatili kad bismo sa stajališta vibracije i frekvencije protumačili zaljubljenost. Ljubav je oblik rezonancije. Ako je, primjerice, vaša razina frekvencije i sposobnosti 10, rezonancija će se stvoriti s drugom osobom na istoj ili malo višoj razini od, recimo, 12.

Kad se između dvoje ljudi stvori rezonancija i zaljube se, uzdižu se na svoju najvišu razinu sposobnosti. Ako se osoba s razinom sposobnosti 10, koja je koristila

samo peti dio svojih sposobnosti, zaljubila u osobu s razinom 12, počet će djelovati na razini 10 i kod nje će doći do povećanja frekvencije.

Kad ste zaljubljeni bolje radite, a posao kojim se bavite (pa čak i vaša okolina) mogli bi se promijeniti, a da to i ne shvatite. Ljudi koji i u starijoj dobi izvrsno obavljaju posao gotovo su uvijek zaljubljeni. Dakako, ljubav nije ograničena na zaljubljenost. Može obuhvaćati poštovanje i privlačnost koje osjećate prema drugim ljudima. Ljubav podiže našu razinu frekvencije i zbog nje blistamo. Ne bi li bilo divno kad bismo čitavoga života bili zaljubljeni?

Većina onoga što postoji u prirodi odašilje stabilne frekvencije. Svaki vrabac zvuči u osnovi isto (iako bi vrapci mogli prepoznati male razlike), a zvuci pasa i mačaka ne razlikuju se previše. Za razliku od tih životinja, ljudsko je biće za stvaranje prekrasnih melodija u stanju potpuno iskoristiti ljestvicu **do, re, mi, fa, so, la, ti**. Ne biste li se složili da je to uistinu čudesna sposobnost?

Ljudi su jedina stvorenja koja imaju sposobnost stvaranja rezonancije sa svim ostalim stvorenjima i predmetima u prirodi. Možemo **pričati** sa svime što postoji u svemiru. Možemo pružati energiju i primati je. Međutim, ta je sposobnost dvosjekli mač. Kad ljudi postupaju samo u skladu s vlastitom pohlepom, odašilju energiju koja uništava sklad u prirodi.

Oskvrnuće Zemlje rezultat je neumoljive gladi za ugodom i ispunjavanja pohlepe koju je potakla industrijska revolucija. To je uzrokovalo pojavu masovne potrošnje koja ozbiljno ugrožava globalni okoliš.

Zakoračili smo u novo stoljeće, u povijesno razdoblje u kojemu ćemo u svoj način razmišljanja morati unijeti ozbiljne promjene. Samo ljudska bića mogu stvarati rezonanciju s ostalim dijelom svijeta i zato je iznimno važno promijeniti način razmišljanja, kako bismo mogli živjeti u skladu s prirodom i prestati uništavati Zemlju. O svakome od nas pojedinačno ovisi kakve vibracije upućujemo Zemlji i kakvu planetu stvaramo.

Kakav ćete način života odabrati?

Ako srce ispunite ljubavlju i zahvalnošću, okruživat će vas mnogo onoga što možete voljeti i na čemu možete biti zahvalni; više ćete uživati u zdravlju i sreći za kojima tragate. No, što će se dogoditi ako odašiljete signale mržnje, nezadovoljstva i tuge? Tada ćete, vjerojatno, biti u situacijama koje će u vama izazivati mržnju, nezadovoljstvo i tugu.

O vama ovise život kojim živite i svijet u kojemu živite.

02. Vrata koja vode u drukčiji svijet

Molim vas da odložite knjigu, nalijete čašu punu vode i stavite je na stol preda se. (Ako ne možete, zamislite da ste to učinili.)

Što vidite u čaši?

Možete vidjeti sobu u kojoj se nalazite, sliku koju vidite kroz prozor i općeniti ugođaj - voda bilježi sve. Voda je tako uobičajena da rijetko kad zastanemo kako bismo razmislili o njoj. Iako je pijemo, peremo u njoj i kuhamo s njom svakoga dana svojega života, malo ljudi ozbiljno razmišlja o njoj. No, vjerojatno ne postoji ništa tajanstvenije od vode.

Možda je najtajanstvenija jednostavna činjenica da led pluta u vodi. Kad druge tvari prijeđu iz tekućega u kruto stanje, povećava se gustoća molekula i atoma, a tvar postaje relativno težom. Međutim, čestice vode povezuju se na posve pravilan način, a među njima ostaje prazan prostor. Kad se led ponovno pretvori u vodu, čestice postaju stotinama tisuća puta aktivnije. Što su čestice aktivnije, to se prazan prostor više ispunjava, tako da je tekući oblik vode gušći i teži od krutoga.

Voda je najteža na 4 stupnja Celzijusa. To je temperatura na kojoj aktivne vodene čestice ispunjavaju prazne prostore molekularne strukture. Kako se temperatura povećava, čestice postaju sve aktivnijima, što smanjuje gustoću vode.

Zbog toga temperatura na dnu ostaje stabilna, 4 stupnja Celzijusa, bez obzira na to kolika je temperatura iznad jezera (rijeke ili oceana). Zato živa bića u jezeru pod ledom mogu preživjeti dugačke zime.

Kad bi se voda ponašala kao druge tvari i kad bi led potonuo na dno, što bi se dogodilo? Ponajprije, vjerojatno ne bismo ni postojali. Svaki put kad bi se temperatura spustila, dno jezera i oceana pretvorilo bi se u čvrsti led i izumrla bi sva živa bića. Budući da led pluta čak i kad je površina vode prekrivena njime, živa bića ispod leda ostaju na životu.

Voda posjeduje jedinstvenu sposobnost rastvaranja drugih tvari koje odnosi. Pomislite samo koliko tvari možemo rastopiti u vodi i koliko je teško vodu vratiti u njezino izvorno, čisto stanje. U kemijskim tvornicama te u tvornicama koje proizvode poluvodiče koristi se poseban način pročišćavanja vode da bi bila posve čista, ali čim se ta voda stavi u kanistar od plastike ili nekog drugog materijala, u njoj se počinju rastapati nečistoće. Vodu je iznimno teško održati u posve čistom stanju. Nećete se iznenaditi ako vam kažem da čak i voda iz slavine i ona iz izvora, koje izgledaju savršeno čiste, sadrže mnoge nečistoće i minerale.

Sposobnost rastvaranja drugih tvari od vode stvara svojevrsnu »juhu života« koja oceane opskrbljuje prijeko potrebnim hranjivim tvarima za održavanje života. U toj su **juhi** nastala sva živa bića na Zemlji.

Voda je izvor koji stvara i daruje život. Kad ne bi bilo vode, čestice se ne bi spajale i kružile. Voda je na Zemlji stvorila kaos, ali je stvorila i red - i zato je naš planet bogat životom.

Postoji drevno uvjerenje koje kaže: gdje ima vode, ima i života. U Japanu se mjesto na kojemu se nalazio izvor vode smatralo svetim; vjerovalo se da posjeduje visoku razinu energije i zato je to bilo idealno mjesto za podizanje hramova. Druga su se mjesta smatrala svetim zato što su bila na »energetskoj stazi«, a takva su se mjesta gotovo uvijek nalazila iznad podzemnih voda.

Moje me istraživanje misterija vode navodi na pomisao da voda nije s ove planete.

Što mislite, zašto na Zemlji ima tako mnogo vode? Većina objašnjenja tvrdi da se prije 4,6 milijardi godina, kad je Zemlja nastajala, voda pretvorila u paru, a onda u kišu koja je padala na Zemlju, stvarajući tako oceane.

No, sve je počelo rođenjem Sunca. Velike količine plina skupljale su se zajedno i počele se gibati u krug, oblikujući crvenu kuglu. Ostaci prašine i plinova također su se skupili i oblikovali Zemlju i druge planete Sunčeva sustava. U to je vrijeme Zemlja još bila lopta užarene magme koja je sadržavala vodik. Kako se magma hladila, vodik je isparavao u tek stvorenu atmosferu.

No, s tom se teorijom ne slažu svi učenjaci, a neki iznose posve drukčije teorije. Jedan je od njih i Louis Frank sa Sveučilišta u Iowi, koji je ustvrdio da je voda na ovu planetu stigla u obliku nakupina leda iz dalekoga svemira.

Profesor Frank počeo je istraživati podrijetlo vode kad su ga zbunile satelitske fotografije na kojima su se vidjele crne mrlje; došao je do zaključka da su te mrlje mali kometi koji padaju na Zemlju.

Minijturni su kometi zapravo lopte vode i leda teške stotinu i više tona kojih u Zemljinu atmosferu padne otprilike dvadesetak u minuti (ili deset milijuna godišnje). Frank tvrdi da su takve ledene lopte bombardirale Zemlju i prije četrdeset milijardi godina, stvarajući mora i oceane, a padaju i danas.

Kad Zemljina sila teža privlači ledene komete u atmosferu, one isparavaju zbog Sunčeve topline i pretvaraju se u plin. Kad se nađu na pedeset pet kilometara od našeg planeta, čestice plina miješaju se sa zrakom u atmosferi i lebde naokolo, padajući na Zemlju u obliku kiše ili snijega.

Prije nekoliko su godina mediji dali velik publicitet izjavi NASA-e i Havajskog sveučilišta, koji su ustvrdili da je teorija dr. Franka vjerodostojna, ali u svijetu još ima puno znanstvenika koji odbijaju prihvatiti nov način promatranja svijeta.

Ako bi veći broj znanstvenika povjerovao tom novom pristupu, mnoge bi se knjige u svjetskim knjižnicama morale ponovno napisati. Prihvaćanje te teorije utjecalo bi na gotovo sve znanstvene teorije koje se odnose na život na ovoj planeti, kao što su podrijetlo čovjeka i Darwinova teorija evolucije.

Općenito je prihvaćeno da bez vode nema života, a ako prihvatimo da je voda, izvor sveukupnoga života, stigla iz dalekoga svemira, tada logički moramo zaključiti da sveukupni život, uključujući i ljudski, nije nastao na ovoj planeti.

Ako bismo se složili s teorijom o vanzemaljskoj vodi, bolje bismo razumjeli mnoge neuobičajene karakteristike vode.

Zašto led pluta? Zašto je voda u stanju rastopiti tako velike količine tvari? Zašto ručnik može upiti vodu, što se naizgled kosi sa zakonima sile teže? Ako prihvatimo da voda nije s ovoga svijeta, možda će nam biti lakše shvatiti to i druge misterije koje se odnose na vodu.

Voda iz dubina svemira - to bi se moglo doimati malo previše nategnutim. No, zar vam ta pomisao ne budi maštu? Nakon putovanja kroz svemir, voda nastavlja putovati našom planetom.

Nakupine leda dolaze do Zemlje, pretvaraju se u ob-

lake i padaju na Zemlju u obliku kiše ili snijega. Voda ispire planine, prodire u tlo i obogaćuje se mineralima, a onda se ponovno uzdiže na površinu. Sunce isparava vodu rijeka i oceana i vraća je u atmosferu gdje ponovno nastaju oblaci.

Voda, zajedno s mineralima koje skuplja u svome cikličkom putovanju, omogućuje život. Ugljični dioksid iz atmosfere otapa se u oceanima i omogućuje fotosintezu, stvarajući savršeno uravnotežen ekološki sustav.

U oceanima se prije otprilike 3,8 milijardi godina pojavio prvi znak života. Taj prvi oblik evoluirao je u alge sposobne za fotosintezu, što je dovelo do stvaranja prvih količina kisika. Kisik je zajedno s ultraljubičastim Sunčevim zrakama obavio Zemlju zaštitnim slojem kojeg nazivamo ozonskim omotačem.

Nakon toga su živa bića, prije nekih 420 milijuna godina, napravila prvi korak iz vode na kopno te se, zahvaljujući kisiku i ozonskome omotaču, oslobodila iz dubina oceana.

Vjeruje se da su naši čovjekoliki preci nastali u Africi prije samo 20 milijuna godina. Ako 4,6 milijardi godina Zemljine povijesti prikažemo kao godinu dana, ljudska su bića nastala u osam sati navečer posljednjega dana - a to je omogućio nastanak kisika i ozonskoga omotača.

Voda je sila koja je stvorila život i omogućila mu razvoj. U tome je uspjela zato što posjeduje jedinstvenu sposobnost rastvaranja potrebnih hranjivih tvari koje

prenosi od planina i rijeka u oceane.

Moramo se upitati je li ova uzvišena priča o životu tek slučajnost. Kad razmišljamo o priči koja je počela tako davno u prošlosti da to ne možemo ni zamisliti, koja govori o rađanju života na ovoj planeti, što je dovelo do stvaranja savršenoga sustava koji je omogućio evoluciju, osjećamo da se iza nje krije veličanstvena namjera.

Kazuo Murakami, počasni profesor sveučilišta u Tsukubi, privukao je globalnu pozornost protumačivši **renin**, oksidni DNK kod. Što više razumijemo DNK, tvrdi Murakami, to više moramo priznati da se iza sposobnosti bilježenja tako velikih količina detaljnih i obuhvatnih informacija na tako malom prostoru nešto krije. Da bi opisao to **nešto**, Murakami se koristi izrazom **nešto uzvišeno**.

Veličanstvena priča o vodi i životu ne može se objasniti ako isključimo postojanje **nečega uzvišenog**. Priča se odvija i danas, u skladu s veličanstvenim planovima koji su obuhvaćali razvoj svemira.

Kakve je informacije donijela drevna voda kad je napustila daleki svemir i pala na Zemlju? Možemo pretpostaviti da je donijela program potreban za razvoj života. Nadam se da ste sada dobili jasniju sliku o samome životu.

Vodi koja pada s neba trebaju deseci, a ponekad i sto-

tine godina da bi prodrila u dublje tlo i da bi nastala podzemna voda. Joan S. Davis, s Tehničkog sveučilišta u Zürichu, tridesetak je godina u Švicarskoj upravljala istraživanjem riječne vode; o njoj govori kao o **mudroj vodi**. Za razliku od te vode, o onoj koja je tek nedavno pala na Zemlju govori kao o **mladoj vodi**.

U procesu padanja na Zemlju, prodiranja u tlo i ponovnog izranjanja na površinu, voda od različitih minerala prikuplja informacije i postaje **mudrom**.

Nakon tridesetogodišnje profesorske karijere, Joan je otišla u mirovinu i sada provodi vlastita istraživanja. Imao sam čast održati predavanje na simpoziju u Švicarskoj, na kojem je sudjelovala i ona. Njezina su se istraživanja usredotočila na obradu vode. Moderni sustav opskrbe vodom putem dugačkih cijevi nije osobito zdrav za ljudsko tijelo. Kad je voda podvrgnuta visokom tlaku i kad teče ravno kroz cijevi, vodene se nakupine razbijaju i minerali nestaju.

Zato je Joan pokušala pronaći jednostavno rješenje kojim bi veliki broj ljudi, uključujući i siromašne, opskrbila zdravom vodom. Između ostaloga, predložila je korištenje kristala: kad se u vodu stave mali ledeni kristali, minerali ostaju u vodi i usjevi zalijevani takvom vodom puno su zdraviji. Također je istraživala poboljšanje kvalitete vode korištenjem magneta; bavila se osmišljavanjem slavina za vodu u kojima bi se voda kretala kružno. Pokušavala je otkriti kako bi se u vodu za piće moglo uvesti prirodno gibanje.

Evo što Joan kaže o svome istraživanju:

Mnogi su mi ljudi sa zanimanjem govorili o vašem istraživanju ledenih kristala. Mislim da će to istraživanje ljudima pružiti važne spoznaje. Između ostaloga, vodu bismo trebali više poštovati. Trebali bismo postati svjesni da voda reagira čak i na vrlo slabu energiju. Željela bih znanstvenicima i vladama reći da voda danas nema gotovo nikakvu zaštitu.

Vjerujem da bi se rezultati mogla istraživanja mogli iskoristiti na području zdravlja i medicine. Ne postoji gotovo nikakvo zanimanje za iznimno važne fizičke karakteristike vode. Primjerice, kaže se da je mineralna voda zdrava, ali vrlo malo ljudi zna da minerali iz mineralne vode mogu uzrokovati otvrdnuće krvnih žila. Gazirana mineralna voda, osim toga, posjeduje visoki stupanj kiselosti i zato je nezdrava. U svakom slučaju, moramo izbjegavati vodu u bocama i zamijeniti je prirodnom tekućom vodom. Voda želi biti slobodna.

Važno je u sebi ponovno probuditi želju da se prema vodi odnosimo s poštovanjem. Moderna je kultura izgubila poštovanje prema vodi. U drevnoj Grčkoj ljudi su izražavali poštovanje vodi, a mnogi grčki mitovi govore o njezinoj zaštiti. No, pojavila se znanost i odbacila mitove, jer nisu znanstveni. Voda je izgubila mističnost i postala samo jedna od mnogih prijeko potrebnih tvari na kojima se moglo zaraditi. Ponekad kažemo: »Pročišćena voda nije čista«. Voda prerađena u tvornicama ne može oblikovati prekrasne kristale. Vodi nije potrebno pročišćenje, nego poštovanje.

Te su mudre riječi posljedica dugogodišnjeg proučavanja vode. Ohrabrilo me što je uspješna znanstvenica izrazila zanimanje za moje istraživanje o kristalima zbog vlastitog poštovanja prema vodi.

Joan mi je dala savjet: »Ako uspijete uspostaviti fizičke temelje za svoje teorije o ledenim kristalima, rezultati koje objavite u ovoj zemlji bit će iznimno uvjerljivi, jer je Švicarska u čitavom svijetu poznata po svojim istraživanjima vode«.

Te su me riječi uistinu ohrabrile, jer sam upravo tada u Švicarskoj namjeravao otvoriti centar preko kojega bih promovirao svoja istraživanja vode.

Voda bilježi informacije i onda ih prenosi kružeći Zemljom. Voda koja nam je stigla iz svemira prepuna je informacija o životu, a jedan je od načina dešifriranja tih informacija promatranje ledenih kristala.

Promatrajući prekrasne kristale vode, imam osjećaj da promatram materijalizaciju samoga života. Kristali koji se stvaraju kad je voda izložena djelovanju pozitivnih riječi jednostavno su prekrasni. Reakcija vode na riječi ***ljubav*** i ***zahvalnost*** uistinu je veličanstvena. Te pozitivne riječi vodi daju duh koji se materijalizira kako bi razotkrio život u svoj svojoj punini.

Imam dojam da je čin promatranja vodenih kristala zapravo čin stvaranja života. Kad promatramo kristale, izgled vode mijenja se iz trenutka u trenutak. Vaš pogled ima svoju vlastitu, posebnu energiju; dobronamjerni će vam pogled dati hrabrost, a zlonamjerni će vam je oduzeti.

Obitelj koja se pretplatila na naš časopis provela je zanimljiv eksperiment. U dvije su staklenke stavili rižu i mjesec su dana jednoj staklenci govorili »hvala ti«, a drugoj »budalo«; pratili su kako se riža mijenja tijekom toga razdoblja. I djeca bi, vrativši se iz škole, staklenkama riže izgovarala te riječi.

Nakon mjesec dana je riža kojoj su govorili »hvala ti« počela fermentirati i od nje se počeo širiti zreli miris nalik mirisu slada, a riža kojoj su govorili »budalo« počela je trnuti i potamnila je.

O tome sam eksperimentu pisao u svojoj knjizi i stotine je obitelji u Japanu provelo isti eksperiment. Svi su izvijestili o istim rezultatima. Jedna je obitelj prvoj boci riže govorila »hvala ti«, drugoj »budalo«, ali je uzela i treću bocu riže, na koju uopće nisu obraćali pozornost.

Što mislite da se dogodilo? Riža na koju nisu obraćali pozornost istrunula je prije riže u drugoj staklenci. Kad su i drugi napravili isti eksperiment, rezultati su bili istovjetni. Čini se da ismijavanje nije tako štetno kao zanemarivanje.

Kad pružamo pozitivnu ili negativnu pozornost, zapravo pružamo energiju. Najštetniji je oblik ponašanja zanemarivanje.

Mislim da nam ovaj eksperiment prenosi iznimno važnu pouku. Djeci moramo poklanjati pozornost i razgovarati s njima. Već od trenutka začeća trebamo im upućivati blage riječi ispunjene ljubavlju.

Ako se prema cvijeću odnosimo blago - ako ga promatramo s ljubavlju i upućujemo mu blage riječi - pomoći ćemo mu da bude zdravo i da napreduje. To vrijedi za kućne ljubimce, pa čak i za kukce.

Nadam se da će, zahvaljujući ovoj knjizi, mnogo ljudi osjetiti poštovanje prema vodi i promatrati je blagonaklono. Zbog toga će voda stvarati prekrasne kristale i tako ćemo sudjelovati u stvaranju malenoga, ali lijepog svijeta.

Nimalo ne sumnjam da Bog uvelike uživa u onome što je stvorio te da i nas želi obdariti istim sposobnošću koju sam posjeduje - sposobnošću stvaranja. Ako je prihvatimo, promatrat će nas blagonaklono, jer ćemo vlastitom voljom odlučivati kako ćemo se koristiti tom sposobnošću.

Zapis o životu na Zemlju je prenijela duša vode. Iz toga se zapisa probudio život, nastala su ljudska bića; vi i ja smo se rodili. A sada ponovno promatramo vodu i

udahnujemo joj život. Vaša svijest i dobronamjernost, vaš osmijeh koji je izrastao iz osjećaja ljubavi, vodi pružaju nov život teo stvaraju nov i veličanstven svemir.

03. Svijest stvara sve

Otkako su me očarale čudesne moći vode, blagoslovljen sam mogućnošću eksperimentiranja s mnogim vrstama vode iz svih područja svijeta. Svaki uzorak vode posjeduje jedinstvene i prekrasne osobine.

Vlastitim sam očima vidio kako se zagađuju vode svijeta. Svjetska trgovačka organizacija je izjavila da je 20. stoljeće započelo ratovima zbog nafte, a da bi 21. stoljeće moglo započeti ratovima zbog vode.

Napomenuo sam da u Japanu, zbog upotrebe klora, nijedan uzorak vode iz slavine nije u stanju oblikovati potpune i cjelovite kristale. Klor se počeo koristiti u Londonu, početkom 20. stoljeća, a u Japanu se koristi više od 50 godina.

Za razliku od vode iz slavine, voda iz izvora, gornjih tokova rijeka i drugih prirodnih izvora stvara prekrasne kristale. Međutim, većina vode koja sada izvire iz tla pala je iz oblaka prije više od pedeset godina - otprilike u vrijeme kad je u Japanu započela industrijalizacija.

Zagađenje kišnice doseglo je globalne razmjere. Pokušao sam snimiti fotografije kristala vode iz slavine jednoga grada u Japanu, koja je zagađena dioksinom, ali nije se pojavila ni sjenka kristala. Industrijski otpad zagađuje vodu i širi otrove čitavim svijetom.

No, postoji nada. Stanovnici grada u kojemu je voda

zagađena dioksinom ozbiljno se bave zaštitom svoje vode i kristali se svake godine sve lakše oblikuju.

Zagađenje je poteklo iz naše svijesti. Počeli smo pod svaku cijenu težiti životu ispunjenom obiljem i pogodnostima i ta je sebičnost izazvala zagađenje okoliša koje sada djeluje na svaki kutak naše Zemlje.

Zahvaljujući fotografijama kristala uvidjeli smo da je voda zrcalo naše duše. Kako izgledaju naše duše - i kako bi trebale izgledati? Voda može odgovoriti i na ta pitanja.

Kamo smo se uputili? Kakva je naša uloga u zaštiti ove planete?

O takvim pitanjima možemo razmišljati tek kad spoznamo veličanstvenost ljudskoga bića. Možda je vrijeme da čovjeka prestanemo shvaćati kao zlotvora. Mislim da podcjenjujemo vlastite, urođene sposobnosti. Mi posjedujemo golemu moć.

Znanstvenici procjenjuju da postoji između 108 i 111 elemenata. (Pretpostavljam da ih ima 108, a razloge ću objasniti kasnije.) Zasad je u ljudskome tijelu otkriveno samo 90 elemenata; od svih živih bića, samo ljudsko tijelo sadrži tako velik broj elemenata. No, pretpostavljam da će se u čovjeku otkriti veći broj elemenata (ili ćemo preostale elemente dobiti procesom

daljnjeg razvoja, kad se približimo idealu cjelovita ljudskog bića).

Razvijenija bića posjeduju veći broj elemenata. U usporedbi s ljudskim bićima, biljke imaju daleko manje elemenata. Kakve su posljedice posjedovanja manjeg broja elemenata? Mogli bismo zaključiti da manji broj elemenata znači kako postoji manja sposobnost doživljavanja emocija. Životinje osjećaju bol, ali je vrlo vjerojatno da su samo ljudi i životinje koje su po svome evolucijskom razvoju bliske ljudima, sposobni za više emocije, kao što su tuga ili strast.

Ako ljudsko tijelo promatramo kao cjelovit svemir, nameće se prirodan zaključak da u nama postoje svi elementi. Prema budizmu, ljudsko se biće rađa sa 108 zemaljskih želja (kao što su zbunjenost, vezanost, ljubomora i taština), koje nas muče čitava života. Mislim da je logično zaključiti kako tih 108 zemaljskih želja ima svoje odgovarajuće parove u 108 elemenata.

To može dokazati prva naprava koja otkriva vibracije, a koju sam osmislio u Japanu. Naprava može mjeriti jedinstvene vibracije koje nas odasvud okružuju i prenijeti ih na vodu. Uspio sam izmjeriti vibracije mnogih različitih ljudi i shvatio sam da negativne vibracije koje odašiljemo odgovaraju vibracijama koje odašilju različiti elementi.

Primjerice, vibracije koje stvara razdražljivost odgovaraju vibracijama žive; vibracije bijesa odgovaraju vibracijama olova, a vibracije tuge i žalosti odgovaraju vib-

racijama aluminija. Nesigurnost je tako povezana s kadmijem, očajanje sa čelikom, a stres sa cinkom.

Nedavno je istaknuto da bi priprema hrane u aluminijским posudama i zdjelama mogla pridonijeti nastanku Alzheimerove bolesti. Ako je to istina, to je vjerojatno zato što aluminij posjeduje istu vibracijsku frekvenciju kao i tuga, a tuga i žalost koje se javljaju u starijoj dobi odgovaraju aluminiju, tako da nastaje Alzheimerova bolest.

Joan Davis, znanstvenica koja proučava vodu i o kojoj smo govorili u prethodnome poglavlju, ispričala mi je zanimljiv slučaj:

Jedan je liječnik proveo eksperiment u kojemu je proučavao kako položaji zvijezda utječu na vodu. Koristeći se vodom koja je sadržavala različite minerale, iskušavao je koliko lako papir upija vodu kad su zvijezde u određenim položajima.

Otkrio je da papir lako upija vodu s olovom kad Saturn ima velik utjecaj na Zemlju, a ne upija vodu s dragim elementima, kao što su bakar, srebro i čelik.

Iz toga možemo zaključiti da postoji bliska povezanost Saturna i olova. Metali odražavaju emocije i raspoloženja ljudi i zato je logično zaključiti da je Saturn blisko povezan s emocijom bijesa.

Možda su odnosi sazviježđa i osobnosti, o kojima

govore astrolozi, u nekom odnosu s metalima.

Ovu teoriju smatram jako značajnom, osobito zato što vjerujem da postoji odnos između 108 zemaljskih želja i elemenata. U Sunčevu sustavu ima devet planeta, a ako taj broj pomnožimo s 12, dobivamo 108. Koristeći se periodnim sustavom elemenata, možda ćemo jednoga dana moći odrediti koje su planete povezane s kojim elementima.

Dok sam radio na ovoj knjizi, pogledao sam televizijsku emisiju u kojoj je rečeno da su svi elementi na Zemlji nastali zbog velike topline zvijezde koja je eksplodirala u dalekom svemiru. To je još jedan zanimljiv djelić slagalice.

Tijekom čitava života podložni smo utjecaju 108 zemaljskih želja, ali kako bismo se mogli uhvatiti ukoštac s tim negativnim emocijama koje je, barem naizgled, teško izbjeći? Spoznaja o oslobađanju od negativnih osjećaja upravo je ona spoznaja koja nam je potrebna da bismo mogli sretno živjeti. Što bismo, dakle, trebali napraviti ako smo prepuni bijesa, tuge, zavisti ili drugih negativnih osjećaja?

Ponajprije moramo shvatiti da nije moguće, a niti prijeko potrebno, osloboditi se emocija. Ne postoji osoba koja ne bi posjedovala barem nekoliko negativnih misli.

Svi mi u sebi nosimo sjećanje naših predaka iz daleke prošlosti koje se počelo stvarati s nastankom prvoga ljudskog bića i svi nasljeđujemo dio njihove negativnosti.

Međutim, uistinu je bolno ako se ne uspijevamo osloboditi upornih negativnih misli i osjećaja koji nam muče dušu. Kako bismo se, barem na trenutak, mogli osloboditi sveukupne negativnosti?

Sa stajališta vibracija, odgovor je vrlo jasan. Trebamo odašiljati emociju suprotnu negativnoj emociji. Kombinacijom dva suprotstavljena vala, negativna se emocija povlači.

Prije nekoliko je godina jedno japansko sveučilište osmislilo metodu otklanjanja zvuka zvukom. Proizveli bi zvuk kojim bi otklonili neželjeni zvuk i tako bi nastala tišina (primjerice, u blizini telefona). Utvrđivanjem valne dužine neželjenog zvuka, istraživači su uspjeli proizvesti potpuno suprotan zvuk i emitirati ga iz zvučnika, posve otklanjajući zvuk u određenom području. Istom se tom metodom otklanja buka automobilskih motora.

To se načelo može primijeniti i na emocije. Svaka negativna emocija ima potpuno suprotnu pozitivnu emociju. Sljedeći popis navodi emocije koje stvaraju suprotstavljene frekvencije.

mržnja - zahvalnost

bijes – blagost

strah – hrabrost

tjeskoba - smirenost

pritisak – sabranost

Činjenica da dvije suprotstavljene emocije imaju istu valnu dužnu značajna je iz dva razloga. Ponajprije, poput Jekylla i Hydea, svi mi imamo dva lica. Vjerojatno ste svjesni da razdražljivi ljudi lako zaplaču, a nije neuobičajeno da osoba koju svi smatraju dobrom nenadano počini zločin. Muškarac koji je srdačan i blag prema svojoj djevojci postaje opasan i nasilan čim mu spomene da će ga napustiti.

Kao što ne postoji čovjek bez trunke zla, također ne postoji ni čovjek koji bi u suštini bio posve zao. Ljudi smo upravo zato što svi posjedujemo suprotstavljene emocije.

Ako ste se razboljeli od mržnje, iscjeljenje trebate potražiti u emociji zahvalnosti.

No, moglo bi vam biti teško ispuniti srce zahvalnošću - čak i ako ste toga svjesni - ako je ono već ispunjeno mržnjom prema drugim ljudima. U takvim biste se trenucima trebali osloniti na pomoć **iscjelitelja**. Možda je čudesna lurdaska voda, za koju se kaže da posjeduje iscjeljujuću moć, ispunjena osjećajima zahvalnosti Djevice Marije. Zato se ljudi bolesni od vibracija mržnje mogu iscijeliti ako piju tu svetu vodu.

Isto se načelo primjenjuje i u homeopatiji. Ako otrov

rastvorimo u vodi, a otopina je toliko slaba da se više ne može utvrditi fizičko prisustvo otrova, kako to da ta otopina može dovesti do izlječenja? Kad u otopini više nema otrovne tvari, nego su se u vodi zadržale samo informacije i vibracije, otrov se pretvara u lijek.

Ako logički razmišljamo, lijek nije zdrav za tijelo. Može ublažiti simptome i osloboditi nas bolova, ali može postati i jakim otrovom.

Lijek koji nas oslobađa bolova posjeduje suprotnu vibracijsku frekvenciju od bola. Ako u laboratoriju smiješate različite tvari, moći ćete pronaći frekvenciju koju tražite. Ako tu tvar uštrcate mišu i dobijete željeni rezultat, možete pokušati tu tvar dati i ljudima.

Kad lijek uđe u tijelo i zaustavi bol, vibracije kombiniranih tvari u lijeku prestaju djelovati te se tvari vraćaju u svoje izvorno stanje u kojemu odašilju izvorne vibracije. Međutim, ako te vibracije nanose štetu strukturi stanica, doći će do štetnog djelovanja.

Lijek je koristan u liječenju bolesti, ali mi zapravo ne razumijemo kako djeluje. Ako ga promatrate sa stajališta vibracija, dobit ćete posve drukčiju sliku. Primjerice, tijekom operacije, oštećena se vibracijska frekvencija liječi mnogo jačom frekvencijom. Recimo da ste pali s visoke zgrade. U trenutku se udara frekvencije vašega tijela povećavaju stotinama puta, što je vrlo opasno. Dramatične i nenadane promjene tjelesnih frekvencija izazivaju jaku bol i ozljede. U takvim se slučajevima, da bi liječenje bilo djelotvorno, moramo koristiti jednakim ili jačim frekvencijama - i često se koristimo skalpelom.

Oštri instrumenti po svojoj prirodi posjeduju višu frekvenciju i kirurgov je zadatak koristiti se takvim instrumentom kako bi pacijentove frekvencije vratio u uobičajeno stanje.

Prema mome mišljenju, liječnik koji liječi ljude ponajprije mora biti filozof. U prošlosti je liječnik bio šaman ili svećenik koji je ljude upućivao da slijede zakone prirode, ispravno žive i koriste iscjeljujuće moći prirode.

Kad liječnici ne bi liječili samo bolesne dijelove tijela, nego i ljudsku svijest, mislim da bi se uvelike smanjila potreba i za liječnicima i za bolnicama. Ljudi koji pate od bolesti odlazili bi filozofu da im pomogne shvatiti u čemu su pogriješili, a zatim bi odlazili kući s odlukom da žive bolje. Možda će liječnici budućnosti biti sličniji savjetnicima nego današnjim liječnicima.

S mnogim sam ljudima razgovarao o njihovim zdravstvenim poteškoćama i uvidio sam da su oboljenja uvelike rezultat negativnih emocija. Uspijete li ukloniti uzrok tih emocija, otkrit ćete urođenu sposobnost oporavka. Ne smije se podcijeniti važnost pozitivnog pristupa.

Pozitivno vam razmišljanje jača imunostni sustav i pokreće vas prema oporavku - a tu je činjenicu počela priznavati i medicina. Jedan liječnik svoje pacijente obo-

ljele od raka liječi planinarenjem. Ako ljudima pružite razlog za život, time potičete njihov duh i imunosti sustav.

Sve više jača i zanimanje za holističku medicinu, koja ne liječi samo simptome bolesti, nego brine o pacijentovu načinu životu i psihološkoj dobrobiti. Zapravo, japanski su liječnici nedavno osnovali organizaciju pod nazivom Japansko društvo holističke medicine, kako bi tu vrstu medicine promovirali u svojoj domovini.

Prošli su dani kad smo vjerovali samo u ono što smo mogli vidjeti golim okom; sada počinjemo uočavati važnost duše. To je pomak u pravome smjeru i mislim da će u ovome stoljeću većina ljudi usvojiti takav stav.

Ljudsko je biće u svojoj suštini sastavljeno od vode, a svijest od duše. Metode koje vodi pomažu u neometanom tijeku nadmoćne su svim drugim dostupnim medicinskim metodama. Najvažnije je dušu sačuvati od zagađenja. Možete li zamisliti kako bi bilo kad bi vašim tijelom tekla voda sposobna za stvaranje prekrasnih kristala? A to se može dogoditi ako vi dopustite.

Među lijekovima nema niti jednoga koji bi posjedovao iscjeljujuću moć ljubavi. Otkako sam došao do te spoznaje, ljudima govorim da je ***ljubav imunitet***. Što bi moglo biti djelotvornije u prevladavanju negativnih moći i oporavku vitalnosti tijela?

Međutim, nedavno sam osjetio potrebu za promjenom terminologije. Sada sam svjestan da imunitet ne potiče samo ljubav, nego ljubav i zahvalnost. U to sam se uvjerio zahvaljujući sljedećem eksperimentu.

Zagrijao sam vodu u mikrovalnoj pećnici, pokušavajući otkriti učinak magnetskog polja na kristale. Koristio sam dvije vrste vode: destiliranu i vodu iz slavine, koju sam izložio utjecaju riječi **ljubav** i **zahvalnost**. Kristali koji su nastali od destilirane vode bili su iskrivljeni i nepotpuni, a kristali vode koja je bila pod utjecajem riječi **ljubav** i **zahvalnost** bili su posve oblikovani. Drugim riječima, zbog **ljubavi** i **zahvalnosti** voda je stekla imunitet na štetno djelovanje magnetskoga polja.

Spomenuo sam da voda izložena djelovanju riječi **ljubav** i **zahvalnost** stvara najljepše kristale. Dakako, i sama riječ **ljubav** stvara predivne kristale, ali **ljubav** i **zahvalnost** zajedno stvaraju kristale jedinstvene dubine i profinjenosti koji blistaju poput dijamanta.

Također sam otkrio da su kristali izloženi utjecaju riječi **ljubav** i **zahvalnost** sličniji kristalima izloženima utjecaju riječi **zahvalnost**, nego onima nastalim izlaganjem riječi **ljubav**. To govori da je vibracija zahvalnosti moćnija i ima jači utjecaj. Ljubav je aktivnija energija, čin bezuvjetna predavanja. Suprotno tome, zahvalnost je pasivnija energija, osjećaj koji nastaje kad nešto dobijemo - to je osjećaj spoznaje da smo dobili dar života i pružamo obje ruke da bismo ga prihvatili.

Odnos ljubavi i zahvalnosti mogao bi biti sličan odnosu Sunčeve svjetlosti i sjenke. Ako je ljubav Sunce, zahvalnost je Mjesec. Ako je ljubav muškarac, zahvalnost je žena.

Što, dakle, znači kad kažemo da je pasivna energija sjenke ili zahvalnosti jača od ljubavi? Razmišljajući o tome pitanju, pala mi je na pamet zanimljiva ideja koja je postala važnom u pronalaženju odgovora na pitanje kako možemo i kako bismo mogli živjeti.

Kakav je odnos ljubavi i zahvalnosti? Za odgovor na to pitanje možemo se poslužiti vodom kao modelom. Molekula vode sastoji se od dva atoma vodika i jednog atoma kisika: H₂O. Ako su ljubav i zahvalnost, poput kisika i vodika, povezani u omjeru jedan prema dva, zahvalnost bi bila dvostruko veća od ljubavi.

Mislím da bismo trebali težiti ravnoteži u kojoj je zahvalnost dvostruko veća u odnosu na ljubav. Nakon što sam na seminaru spomenuo tu ideju, prišle su mi dvije mlade žene i rekle:

»Vaše je predavanje na nas ostavilo jak dojam. Kao da ste rekli da čovjek ima jedna usta i dva uha.«

»Tako je, apsolutno ste u pravu!« uzviknuo sam, svjestan da sam, zahvaljujući njihovim riječima, postao malo mudrijim.

Promatrajući prirodni svijet, uočavamo da pasivna

energija ima veću snagu. Morske ribe stvaraju goleme količine jajašaca, ali se ribe ne izlegu iz svih. Samo mali dio jajašaca daje život novim ribama, a ostatak služi kao hrana drugim stvorenjima.

Je li u životu ljudi postojao omjer sastavljen od dva dijela zahvalnosti i jednog dijela ljubavi? Pretpostavljam da je istina upravo suprotna.

Dakako, ne može se zaniijekati uzvišenost ljubavi, a većina ljudi općenito razumije njezinu moć. Međutim, odgojeni smo u kulturi u kojoj je ljubav glavna žarišna točka, dok druga strana formule, zahvalnost, dobiva vrlo malu pozornost.

Ljudska rasa nije usmjerena na ono što ne može vidjeti, nego na vidljiv fizički svijet. Da bismo što više prisvojili taj fizički svijet, siječemo šume i borimo se protiv pustinja, pokušavajući posve nametnuti prevlast svoje kulture.

Možda je takav napredak ljudskoga društva uistinu rezultat ljubavi - ljubavi prema obitelji i domovini - no, sve dok živimo na temelju takvih ideja, sukobima neće biti kraja. Povijest 20. stoljeća povijest je borbi i ratova.

Možda konačno počinjemo shvaćati da nas smjer kojim se krećemo ne vodi nikamo. Previše smo toga žrtvovali da bismo si osigurali bogatstva. Šume su uništene, nestalo je čiste vode, a raskomadali smo i

samu Zemlju.

Svijetu je sada potrebna zahvalnost. Napokon moramo naučiti što znači imati dovoljno. Moramo osjetiti zahvalnost što smo se rodili na planeti čija je priroda tako bogata i zahvalnost prema vodi koja omogućuje život. Jesmo li uistinu svjesni koliko je prekrasno to što punim plućima možemo udahnuti čist zrak?

Otvorite li oči, uvidjet ćete da je svijet toliko bogat da zaslužuje vašu zahvalnost.

Pomislite samo koliko će čista biti voda koja vam ispunjava tijelo ako postanete utjelovljenjem zahvalnosti. Kad se to dogodi, i sami ćete postati prekrasan, blistavi kristal svjetlosti.

04. Svijet će se promijeniti svakoga trenutka

Znate li gdje možete pronaći uistinu dobru vodu? Možda u podnožju švicarskih Alpi, na Sjevernome ili Južnom polu? Danas nije teško pronaći bocu vode za koju se tvrdi da je najbolja na svijetu, ali možete li uistinu kupiti dobru vodu?

Voda jednostavno nije samo H₂O. Bez obzira na to koliko je prirodna ili čista voda koju pijete, okus joj neće biti dobar ako vam duša nije čista.

Dopustite mi da vas zapitam: koliko vam je čista duša? Pritišću li vas nevolje na poslu? A što je s obiteljskim problemima? Jeste li uznemireni? Ako jeste, možda će vam se učiniti da je voda koju pijete bezukusna.

Nakon što ste uživali u sportu ili nekim drugim vježbama čak i voda iz slavine ima izvrstan, osvježavajući okus. Drugim riječima, najvažnije je ono što postoji u vašoj nutrini.

Svjestan sam, to zvuči kao da sam rekao da je sve u vašim mislima, ali pokušavam vam reći ovo: kad vodu pijete s osjećajem zahvalnosti sama je voda fizički drugačija, nego kad tu istu vodu pijete sa sjenkom uznemirenosti na duši.

Naše emocije i osjećaji iz trenutka u trenutak utječu na

svijet. Izgovarate li stvaralačke riječi i zamišljate li stvaralačke slike, pridonosite stvaranju prekrasnoga svijeta. Međutim, odašiljete li razorne poruke, pridonosite razaranju svemira.

Postanete li toga svjesni, više nećete moći biti bijesni na one koji vas okružuju, niti ćete druge okrivljavati zbog vlastitih pogrešaka i slabosti. Svijet možete promijeniti u trenutku. Potrebno je samo donijeti jednostavnu odluku. ***Odabirete li svijet ljubavi i zahvalnosti ili nasilan svijet ispunjen nezadovoljstvom i siromaštvom?*** Odgovor ovisi o vašem trenutačnom stavu.

Prema budističkom učenju, sve se u svijetu neprestano mijenja i ništa se nikada ne mijenja. Sa stajališta vibracije, energija vibracije mora biti u neprestanom pokretu.

Shvatite li da sve postoji u ovome trenutku, ispunit ćete svoj život nadom i svjetlošću. Više vas neće uznemirivati prošlost; svjesni ste da budućnost može biti kakvu god želite. U ovome trenutku vi, takvi kakvi jeste, držite ključ svega.

Želite li se uvjeriti kakav utjecaj vaša svijest ima na svijet, predlažem vam da provedete mali eksperiment, igru pod nazivom »uklanjanje oblaka«. Želim da snagom misli pokušate raspršiti oblake.

Odaberite vedar dan, pogledajte u nebo i odaberite omanji oblak. U ovoj su igri osobito važne vaše misli i zato je važno vjerovati da će oblak nestati, ali nemojte se previše truditi. Ako se prejako koncentrirate, nećete moći odaslati energiju.

Kad budete spremni, zamislite nevidljivu zraku energije koja se proteže od vaše svijesti prema oblaku i raspršuje ga u komade. Zamislite kako laserske zrake pogađaju čitav oblak, a ne samo jedan njegov dio.

Tada recite u prošlom vremenu: »Oblak je nestao«; istodobno recite svojoj energiji (opet u prošlom vremenu): »Hvala ti što si to napravila«. Pridržavate li se tih koraka, siguran sam da će oblak postajati sve tanjim i nestati za nekoliko minuta.

Kao što to ovaj eksperiment pokazuje, ljudska svijest može imati golem utjecaj na svijet koji nas okružuje. Oblaci se sastoje od vode u plinovitom stanju i zato osobito brzo reagiraju na našu volju.

U tradicionalnom smislu, svatko tko ustvrdi da svijest ima utjecaj na fizički svijet izlaže se riziku da njegovo mišljenje proglase neznanstvenim. Međutim, znanost je napredovala do točke na kojoj neuspjeh u razumijevanju svijesti i uma ograničava spoznavanje velikoga dijela svijeta oko nas.

Kvantna mehanika, neke psihološke teorije (kao što je tijekom o kojemu je govorio Jung) i genetski inženjering

pokazali su nam da postoji jedan svijet drukčiji od onoga kojega poznajemo. Taj drugi svijet ne možemo vidjeti i ne možemo ga dotaknuti. U tome svijetu ne postoji vrijeme.

Čuveni kvantni teoretičar David Bohm svijet dostupan osjetilima nazvao je »eksplicitnim poretkom«, a unutarnje postojanje »implicitnim poretkom«. Bohm smatra da se sve što postoji u eksplicitnom poretku razvilo u implicitnom poretku te da svaki dio eksplicitnog poretka uključuje sve informacije o implicitnom poretku.

Možda je to teško razumjeti, ali Bohm u osnovi tvrdi da svaki dio svemira sadrži informacije o **svim** dijelovima svemira. Drugim riječima, u pojedincu - pa čak i u svakoj pojedinačnoj stanici - postoje sve informacije o svemiru.

Informacije o svemiru uključuju **vrijeme**. Odnosno, činjenica da postojite ovdje i sad dio je informacija o svemiru, zajedno sa svim ostalim informacijama o sadašnjosti, prošlosti i budućnosti. Zato mijenjanje čitavoga svijeta u jednom jedinome trenutku nije samo bajka.

No, razmislimo načas o **ovome** trenutku. Kako bismo ga mogli protumačiti koristeći se znanošću fizike? David Bohm je objasnio da se neki vid unutarnjega svemira projicira u svaki trenutak u vremenu, stvarajući tako sadašnjost. Sljedeći je trenutak u vremenu također projekcija drukčijeg vida unutarnjeg svemira i tako dalje. Drugim riječima, svakoga nam se trenutka prikazuje drugačiji svijet. Međutim, jedan trenutačni svijet djeluje na

sljedeći trenutačni svijet i zato nam se čini da je riječ o svijetu koji traje.

U skladu s tom teorijom, svijet se mijenja svakoga trenutka i neprestano se stvara iznova. Naša svijest ima ključnu ulogu u stvaranju svijeta. Postanete li svjesni toga, pretpostavljam da vam život više nikad neće biti isti.

Govorio sam o kompliciranim stvarima i možda sam vas zbunio. No, ako se ponovno prisjetimo kristala, oni će nam pomoći odgovoriti na mnoga pitanja. Svijet se mijenja iz trenutka u trenutak, a promjena se najprije očituje u vodi.

Spomenuo sam da sam izumio napravu za mjerenje vibracija i koristio sam se njome da bih lakše razumio vodu. Onoga poslijepodneva kad je počela invazija na Irak, na samom početku prvog Zaljevskog rata, izmjerio sam vibracije vode iz slavine u Tokiju i otkrio da je došlo do neočekivanog povećanja vrijednosti vibracija koje stvaraju živa, olovo, aluminij i druge, za ljude štetne, tvari. Činilo se da za takvu pojavu nema nikakva objašnjenja. U početku sam posumnjao da nešto nije u redu s mojim instrumentima, ali su ponovljena mjerenja ukazala da nije tako. Tek sam sljedećega dana, pročitavši novine, otkrio povezanost. Na naslovnici su bile vijesti o početku Zaljevskog rata. Pisalo je da je težina bombi bačenih prvoga dana rata bila jednaka težini svih bombi bačenih u Vijetnamskome ratu.

U Japanu, tisućama kilometara daleko od Bliskog istoka, uspio sam izmjeriti vibracije štetnih tvari gotovo u trenutku izbijanja rata. Mogli biste se pitati, ***Je li to uistinu moguće?***

Dakako, štetni popratni učinci bombardiranja na Bliskom istoku nisu se neposredno mogli osjetiti u Japanu. Međutim, štetne vibracije bombi bačenih na jednom kraju Zemlje istoga su trenutka stigle do udaljenih mjesta. Širenje vibracija nije ograničeno prostorom i vremenom.

Pretpostavljam da vibracije ne postoje u trodimenzionalnom svijetu, kao ni u nevidljivom svijetu drukčijih dimenzija, nego u srednjem svijetu. Kad se nešto dogodi na Zemlji, bez obzira na to u kojemu svijetu, voda prva osjeti učinak i prenosi nam te informacije.

Dok je trajao Zaljevski rat nisam još bio počeo snimati fotografije kristala, ali sam siguran da bi bile iznimno zanimljive.

Dopustite mi da iznesem još jedan primjer u kojemu su vibracije neposredno djelovale na fizički svijet. U ovome je slučaju korištena moć molitve za pročišćavanje vode.

U gradu Fujiwara Dam u središnjem Japanu zamolili smo šintoističkog svećenika sekte ***šingon***, imenom Ho-uki Kato, da izgovara molitvu. Kad sam ga upoznao, po-

kazao mi je dvije fotografije koje su na mene ostavile dubok dojam i zato sam svojim očima želio vidjeti ono što je zabilježeno na njima. Jedna je fotografija snimljena prije molitve, a druga nakon nje; na drugoj se vidi uočljiva razlika - voda je znatno bistrija.

Moć molitve dolazi od **duha riječi** i moguće je da je energija **duha riječi** pročistila vodu jezera. Da bih to potvrdio, želio sam snimiti fotografije kristala nastalih iz vode prije i nakon molitve.

Svećenik je stao na obalu jezera i molio sat vremena, a ja sam ga snimao videokamerom. Nakon molitve svećenik i ja smo otišli popričati, a za petnaestak minuta pozvali su me kolege.

»Ovo je nevjerojatno! Voda naočigled postaje bistrijom«, netko je rekao. Bilo je upravo tako. Jasno se vidjelo da je voda sve prozirnija. Uspjeli smo vidjeti čak i lišće na dnu jezera, koje je prije bilo skriveno mutnom vodom.

Nakon toga smo fotografirali kristale. Kristali vode prije molitve bili su iskrivljeni i izgledali su kao lice čovjeka u agoniji. No, kristali koji su se oblikovali od vode nakon molitve bili su potpuni i prekrasni. Veći je šesterokutni oblik obuhvaćao manji, a oba su bila okružena krugom svjetlost sličnom aureoli.

Dakako, nakon molitve je prošlo neko vrijeme prije no što je voda postala bistra, što ukazuje na to da su

promjene u tvarima koje možemo vidjeti golim okom postupne. No, nema dvojbe da su se vibracije molitve neposredno prenijele na obližnje predmete, šireći svoj utjecaj na vodu. To je fizička pojava koju ne možemo objasniti ne prihvatimo li da unutar našega svijeta postoji još jedan, drukčiji svijet.

No, tu nije kraj priče. Nekoliko dana nakon toga eksperimenta u novinama je pisalo da je u jezeru pronađen leš žene; prisjetio sam se da su kristali prije molitve izgledali kao lice u agoniji.

Možda nam je duh te žene pokušavao nešto reći kroz kristale. Nadam se da je molitva donekle ublažila njezinu patnju.

Postoji još jedan svijet osim onoga u kojemu živimo. Kad iz toga svijeta promatramo naš svijet, uočavamo neke stvari koje sada ne možemo vidjeti.

Dr. Rupert Sheldrake iz Engleske istraživač je koji potiče razumijevanje novoga pogleda na svijet i svijeta koji ne možemo vidjeti. Nakon što je na Cambridgeu doktorirao biokemiju, radio je kao predavač biokemije i biologije na istom sveučilištu, a istodobno je bio član Kraljevskoga društva*.

* Kraljevsko društvo, Royal Society, neovisno udruženje koje promiče prirodne znanosti, smješteno u Londonu

Svoju je teoriju dr. Sheldrake opisao u knjizi koju je napisao prije više od 20 godina. Znanstveni časopis **Nature** odbacio je knjigu, tvrdeći da je treba spaliti. Usprkos takvoj reakciji, njegova je teorija privukla mnoge pa se istražuje i dalje. Što je privuklo tako veliku pozornost?

Ljudi često kažu: ako se nešto dogodi dvaput, dogodit će se i treći put. Možda vam je čudno što se nesreće i zločini nerijetko događaju u nizovima. Proučavanjem povijesti i društvenih trendova možete se uvjeriti da se događaji općenito ponavljaju tijekom dugačkih razdoblja. Kako možemo objasniti to čudno ponavljanje događaja? Dr. Sheldrake je znanstvenim sredstvima pokušao doći do odgovora na to pitanje.

Predmetima koje ne mogu vidjeti znanstvenici uobičajeno pristupaju koristeći se redukcionizmom, kako bi izdvojili fizičku pojavu. Međutim, dr. Sheldrake je krenuo posve drukčijim putem.

Prema njegovoj teoriji, kad se neki događaj ponovi, stvara se **morfičko polje**, a rezonancija u morfičkom polju povećava vjerojatnost da će događaj opet ponoviti. Morfičko polje se ne sastoji od energetskih informacija, nego više liči nacrtu za gradnju kuće.

Tu teoriju možemo smatrati primjerom teorije o rezonanciji. Dr. Sheldrake tvrdi da događaji, kao i zvukovi, stvaraju rezonanciju. O mjestu na kojemu se takvi događaji odvijaju govori kao o morfičkom polju, a pojavu ponavljanja sličnih događaja naziva **morfičkom**

rezonancijom.

Iako je časopis ***Nature*** odbacio njegovu teoriju, ljudi otvorenijega duha ozbiljno su je shvatili, što je dovelo do ozbiljnih rasprava. Nema sumnje da je dr. Sheldrake odstupio od postojećih putova znanosti, ali morate priznati da njegova teorija prilično dobro objašnjava misterije s kojima se tradicionalna znanost ne može uhvatiti ukoštac.

Tijekom uobičajenih rasprava o takvim misterijima, nerijetko se govori i o kristalima glicerina. Prvih 40-tak godina nakon otkrića glicerina općenito se smatralo da ne stvara kristale. Jednoga su se dana početkom 19. stoljeća, na putu od Beča do Londona, počeli stvarati kristali u posudi s glicerinom.

Nedugo zatim, i na drugome se mjestu glicerin počeo kristalizirati. Pojava kristala je učestala i sad je općenito prihvaćeno da se u glicerinu stvaraju kristali kad se temperatura spusti ispod 17 stupnjeva Celzijusa.

Što bismo trebali zaključiti iz toga?

Kad su se (iz bilo kojeg razloga) prvi put počeli stvarati kristali, nastalo je morfičko polje i na kraju je glicerin, u skladu s morfičkim poljem, posvuda počeo stvarati kristale. Takve su pojave zabilježene i za mnoge druge tvari. Usprkos slučajnosti koja vlada svijetom, jednom kad se kristali počnu stvarati u nekoj tvari, postaje uobičajeno da se u toj istoj tvari stvaraju i dalje.

Prije nekoliko godina televizijska je postaja u Engleskoj odlučila provesti javni eksperiment kako bi se uvjerila može li se ispitati valjanost teorije dr. Sheldrakea o morfičkoj rezonanciji. Najprije su pripremili dvije slike: na objema su bili prikazani nasumični obrasci, ali u jednoj je bio skriven lik žene sa šeširom, a na drugoj muškarac s brkovima. Likovi su bili nacrtani tako da ih se nije moglo vidjeti.

Eksperiment se odvijao u tri koraka. Ispitivači su prije programa uživo od skupine sudionika zatražili da kažu što vide na slikama.

Tijekom programa je razotkrivena tajna slike muškarca s brkovima.

U trećem koraku ispitivači su od druge skupine sudionika, koji nisu smjeli gledati program, zatražili da kažu što vide na slikama.

Što mislite, kakvi su bili rezultati?

Druga je grupa mnogo lakše identificirala muškarca s brkovima. Ispitivači su se pobrinuli za sve moguće mjere opreza, primjerice, zatajili su podatke od gledatelja u svim ostalim zemljama osim Engleske i Irske, ali su rezultati ipak pokazali da su pripadnici druge skupine **triput** češće identificirali muškarca s brkovima.

Taj nam eksperiment govori da kad jedna osoba postane svjesna nečega, i drugi ljudi postaju svjesniji iste st-

vari. Riječ je o učinku morfičkog polja koje je izazvalo nevjerojatno povećanje točnih odgovora.

Prema dr. Sheldrakeu, DNK nije jedini razlog zbog kojega ljudi u istoj obitelji imaju slične osobine - ulogu ima i morfička rezonancija. Teorija dr. Sheldrakea također nam pomaže da shvatimo takozvane podudarnosti (o kojima se govori kao o »sinkronicitetu«) te pojave kolektivnog nesvjesnog (kolektivno pamćenje) i arhetipske obrasce.

U teoriji dr. Sheldrakea važno je to što se morfička rezonancija širi na čitav prostor i vrijeme. Drugim riječima, kad nastane morfičko polje, ono ima neposredan učinak na sva druga mjesta, što dovodi do trenutačne promjene u čitavome svijetu.

Kad sam prvi put čuo za tu teoriju, zainteresirao sam se za nju, jer sam svojim istraživanjima o kristalima pokušao pokazati rezonanciju morfičkoga polja na vidljiv način.

Kad sam prvi put pokušao snimiti fotografije kristala, dva mjeseca nisam imao nikakva uspjeha, ali čim sam snimio prvu fotografiju, i drugi su istraživači također počeli uspješno snimati takve fotografije. Možda je i to rezultat morfičke rezonancije.

Za teoriju dr. Sheldrakea prvi put sam saznao iz japanskog bestselera **Zašto se to događa**, autora Eiichija Hojiroa, ali sam se jako zainteresirao za nju tek kad sam

dr. Sheldrakea vidio u televizijskoj dokumentarnoj emisiji pod naslovom **Šest važnih znanstvenika**. Četiri godine kasnije slučajno sam ga upoznao na jednom od predavanja koja sam održavao u Europi. Moj prijatelj koji je prisustvovao seminaru poznao je suprugu dr. Sheldrakea pa su nas pozvali da ih posjetimo u Londonu.

Bilo mi je drago kad sam saznao da je dr. Sheldrake upoznat s mojim istraživanjem vodenih kristala. Rekao mi je: »Barem jednom tjedno dobivam pismo u kojemu se spominje i vaše ime«. Imao sam mnogo pitanja za njega, ali je i on bio iznimno zainteresiran za moj rad pa je i on meni postavio velik broj pitanja.

Evo što mi je rekao:

Istraživao sam žive organizme i njihovo ponašanje, ali ne i vodu, i zato ne znam puno o tom području. Međutim, vrlo je vjerojatno da će moja istraživanja i vaš rad s vodenim kristalima u budućnosti biti blisko povezani.

Najviše me zanima učinak promatranja na promatranje. Neki su ljudi svjesni kad ih netko promatra s leđa. Želio bih istražiti tu pojavu i izraziti je statistički.

Postoji opasnost da bi dokumentacija o tome istraživanju mogla biti subjektivna i zato se pitam bismo li se u takvim eksperimentima mogli poslužiti vodom. Pokušat ću snimiti fotografije kristala da vidim kako se voda

mijenja pod različitim uvjetima, primjerice, kad na nju ne obraćamo pažnju te kad je promatraju osobito nadareni ljudi, obični ljudi i oni jako zli.

To mi se činilo jako sličnim eksperimentu s rižom na koju ljudi nisu obraćali pažnju i koja je brže trunula od riže u staklenkama kojima su govorili »hvala ti« i »budalo«. Kad sam mu ispričao o tom eksperimentu, jako se zainteresirao i rekao mi je da bi bilo lakše doći do rezultata kad bih ispitivao učinak pukog promatranja vode, jer eksperiment s rižom otežava kompliciran proces rasta mikroba.

Dr. Sheldrake se trenutačno zanima za pojavu telepatije. Obavio je eksperiment u kojemu je pokušao otkriti reagiraju li psi kad se njihovi gospodari upute kući. Koristeći se opremom za snimanje, uspio je potvrditi tu pojavu u više od 200 slučajeva.

Rado bih vam prenio poruku koju sam dobio od dr. Sheldrakea:

Nevidljiva energija omogućila nam je život. Stoga se nadam da ćemo toga uvijek biti

svjesni i da ćemo obraćati pozornost na ljude koji nas okružuju i na ono što se događa

oko nas. To je iznimno važno, zato što promatranjem djelujemo na promatrano. Čini se da

su svi ljudi toga svjesni, ali tu spoznaju ne provode u djelo. Roditelji bi trebali poklanjati

pažnju djeci. Riječ je o posve istoj stvari.

Poklanjanje pažnje bilo čemu izraz je ljubavi. Dr. Shel-drake prednjači u istraživanju utjecaja svijesti na predmete i zato su njegove riječi osobito značajne.

Ako pouke koje smo dobili od vode kombiniramo s teorijama dr. Sheldrakea, približit ćemo se razotkrivanju mnogih tajni našega svijeta. Svatko od nas posjeduje magijsku sposobnost mijenjanja svijeta. Bog nam je svima podario moć stvaranja. Kad bismo se tom moći koristili do krajnjih granica, mogli bismo u trenutku promijeniti svijet.

Ljudima koji ne vide kraj brigama i patnji ova bi spoznaja mogla pružiti znatnu utjehu. Upravo vi posjedujete sposobnost mijenjanja svijeta!

Sve je u svijetu povezano. Što god sada radite, netko drugi to radi u istome trenutku. Kakvo bismo morfičko polje trebali, dakle, stvarati? Polje boli i zla ili svijet ispunjen ljubavlju i zahvalnošću?

Kad god sjednete pokraj vode i pošaljete poruke ljubavi i zahvalnosti, negdje u svijetu neku osobu ispunjavaju ljubav i zahvalnost. Ne trebate ići nikamo. Voda pred vama povezana je sa sveukupnom vodom u svijetu. Voda koju promatrate bit će u rezonanciji s vodom u čitavome svijetu pa će vaša poruka ljubavi dosegnuti duše svih ljudi diljem svijeta.

Svijet možemo ispuniti ljubavlju i zahvalnošću. Ti će osjećaji stvoriti veličanstveno morfičko polje koje će promijeniti svijet. Nije riječ o prostoru i vremenu. Prekrasne, čudesne stvari moguće su ovdje i sada.

05. Osmijeh koji ispunjava svijet

Budući da sam želio da što više ljudi upozna prekrasne misterije svemira koji se razotkriva u kristalima vode, u Japanu sam objavio zbirku fotografija kristala, ali je više reakcija pristiglo iz Europe. Čini se da su fotografije u dušama ljudi izazvale nastajanje vala koji se proširio puno brže nego što sam mogao i zamišljati.

Što je to privuklo zanimanje velikog broja ljudi u mnogim različitim zemljama? Mislim da u tjelesnoj vodi svakoga čovjeka dolazi do fizičkih promjena dok promatra fotografije kristala vode. Voda ima poruku za svijet: ***Svijet je povezan ljubavlju i zahvalnošću.***

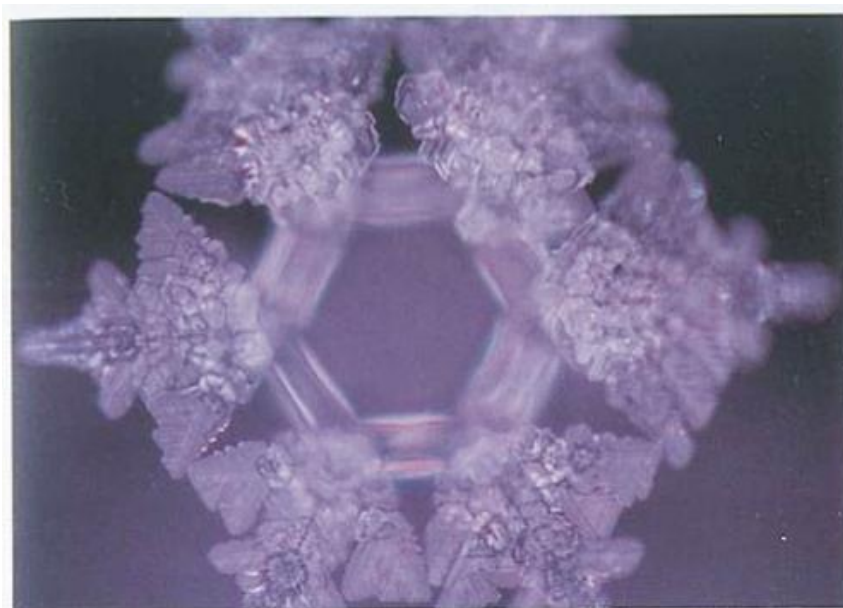
Ljubav i zahvalnost temeljna su načela prirode. Na kraju svojega dugačkog putovanja svemirom, voda je na Zemlju stigla ispunjena ljubavlju i zahvalnošću. Ljubav i zahvalnost stvorile su prvu iskricu života kojoj su pružile nježnu brižnost potrebnu za rast. Promatranje fotografija vodenih kristala budi praiskonsko sjećanje pohranjeno duboko u vodi koja se nalazi u svakoj našoj stanici.

Poruka vode glasi: ljubav i zahvalnost.

Sad vas molim da pogledate sljedeće fotografije kristala koji odražavaju naš prekrasni svijet. Fotografije prikazuju promjenu u vodi nastalu promjenom krajolika i glazbe diljem svijeta te uključuju usporedbu vode iz slavine i prirodne vode.

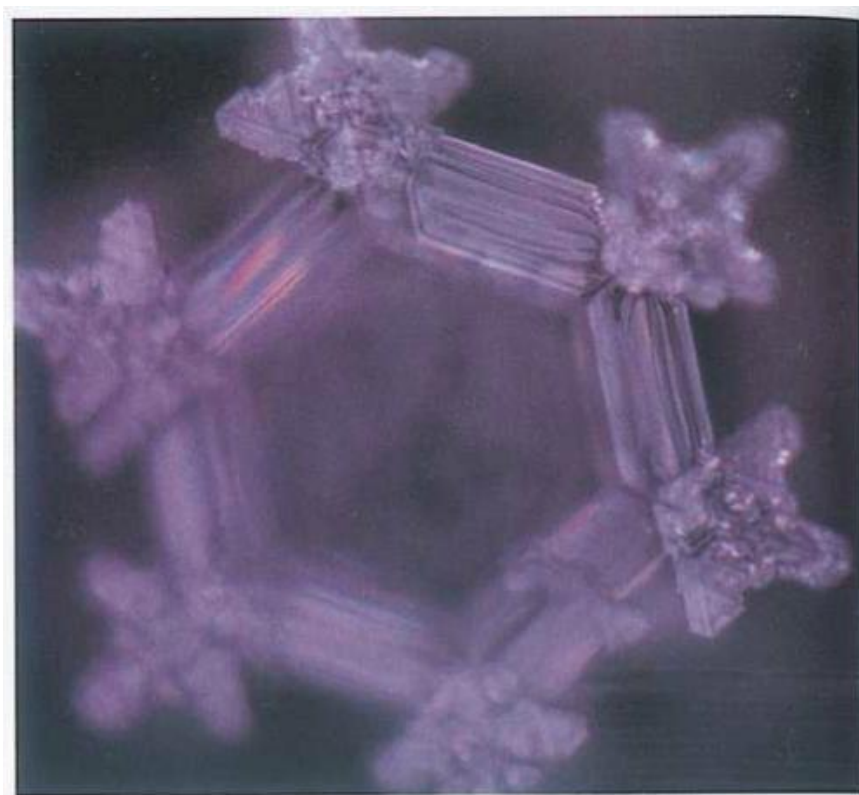
Voda kojoj smo pokazali fotografije krajolika

Staklenku vode smo stavili na fotografije prekrasnih krajolika, a zatim fotografirali kristale koji su se oblikovali. Na ovim fotografijama vidimo kako je voda reagirala na fotografije.

Kristal nastao izlaganjem vode fotografiji Sunca velik je i prekrasan, pomalo sličan samome Suncu.

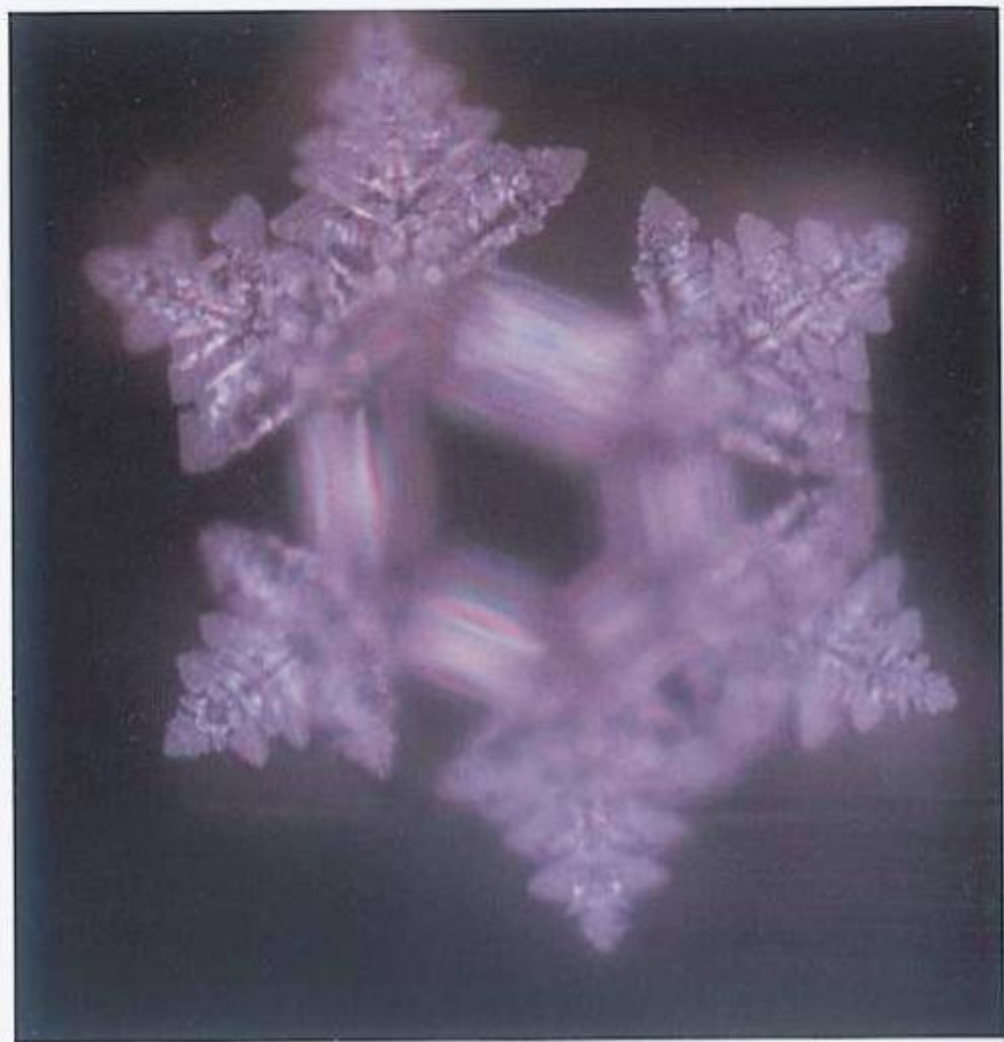
Planina Fuji

Planina simbolična za Japan. Kristal izgleda kao da je obavijen prvim zracima jutarnjega Sunca, što je možda i slučajnost.

Stjenjak

Vrhunci Stjenjaka, kralježnice Sjeverne Amerike, prekriveni su ledenjacima. I kristal se dioma kao da je prekriven snijegom.

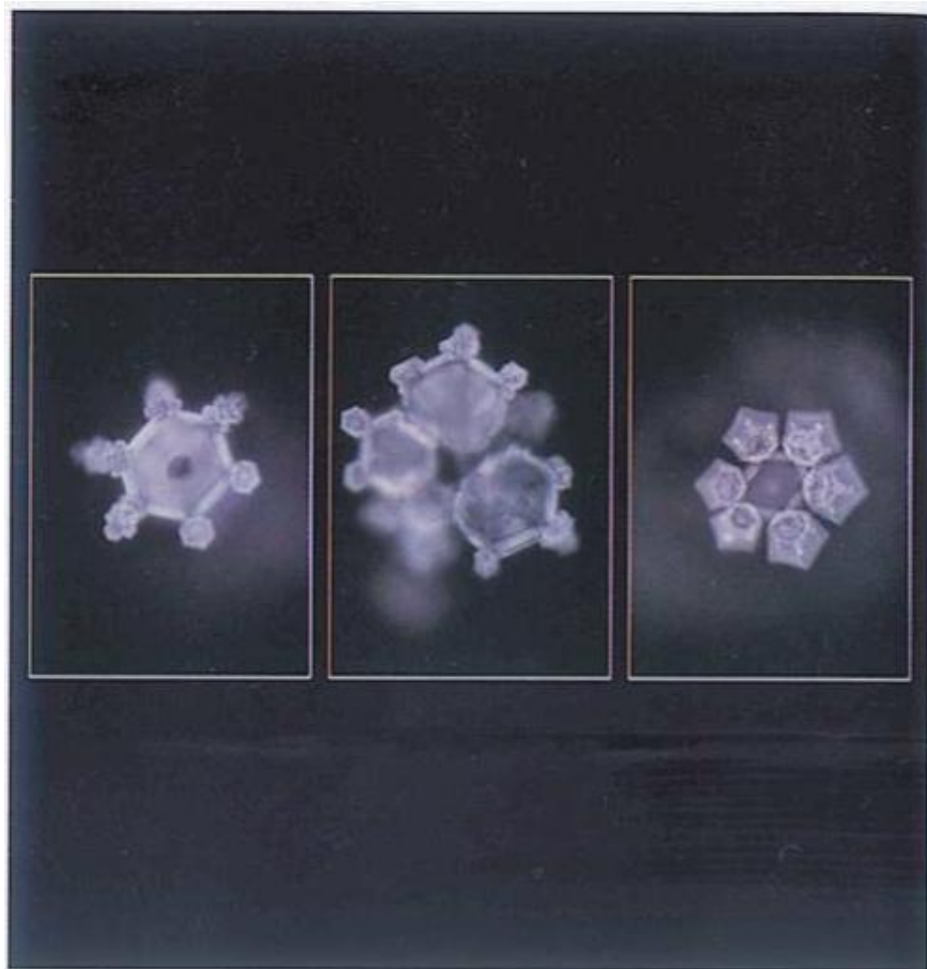
Viktorijini slapovi

Ogromni vodopadi u Zimbabveu. Kristal je oblikovan od širokih stupova, koji kao da predstavljaju same slapove.

Stonehenge

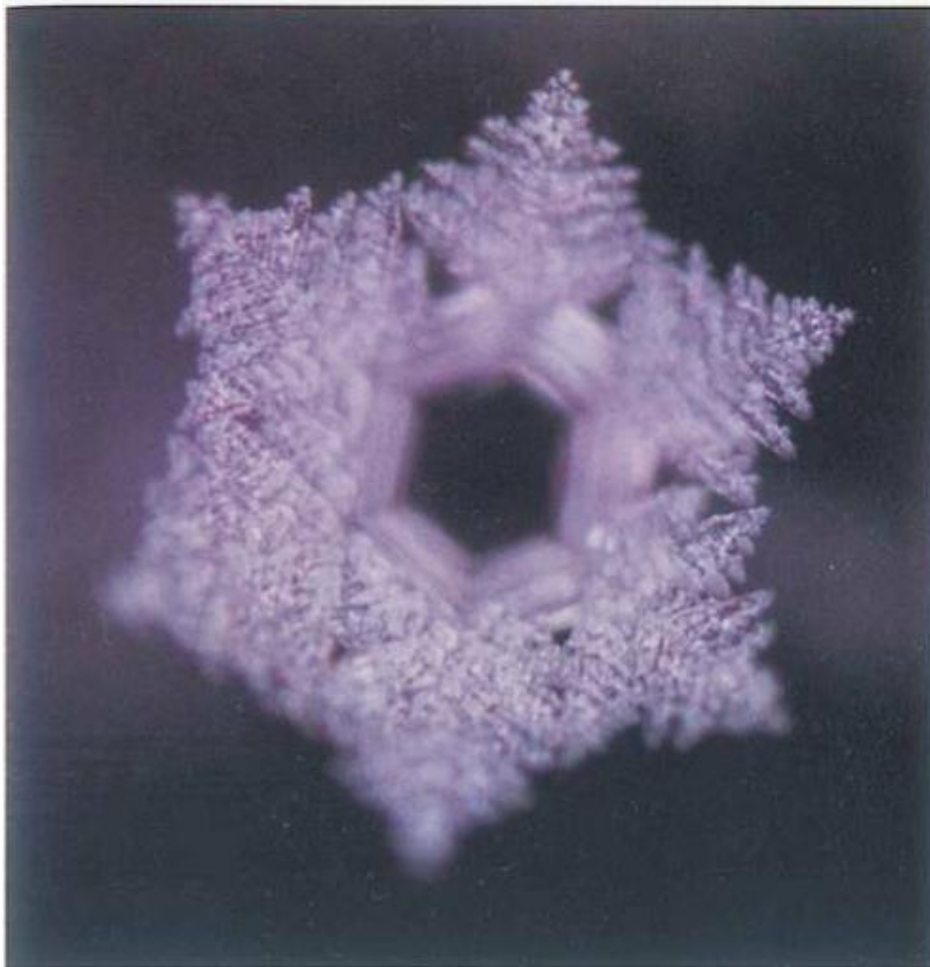
Stonehenge, divovska kamena građevina u Engleskoj, izgrađena je na mjestu s visokom razinom energije, a i kristal se doima kao da je ispunjen energijom.

Koraljni greben

Sva su tri kristala jedinstvena; sastavljeni su od sitnijih kristala s mnoštvom detalja. Njihov oblik i boja donekle

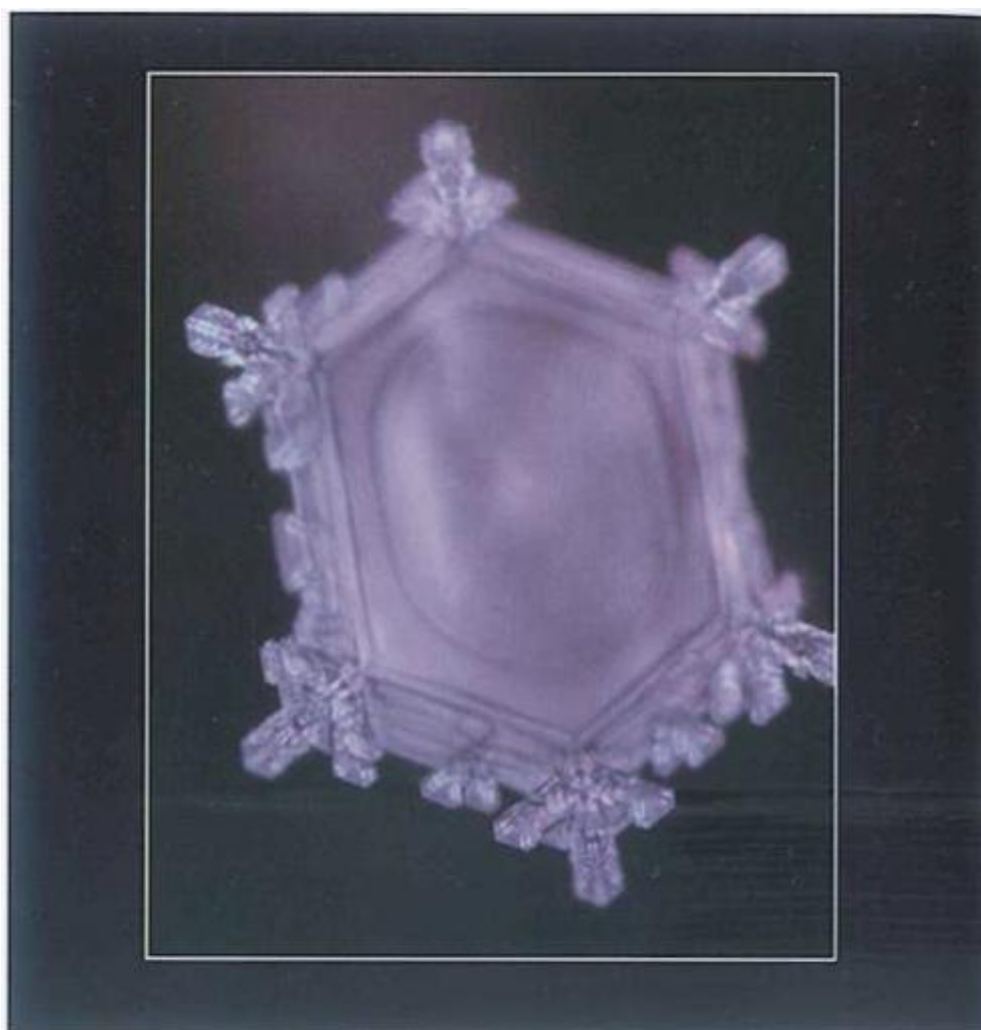
podjećaju na prekrasne oceanske koralje prepune života.

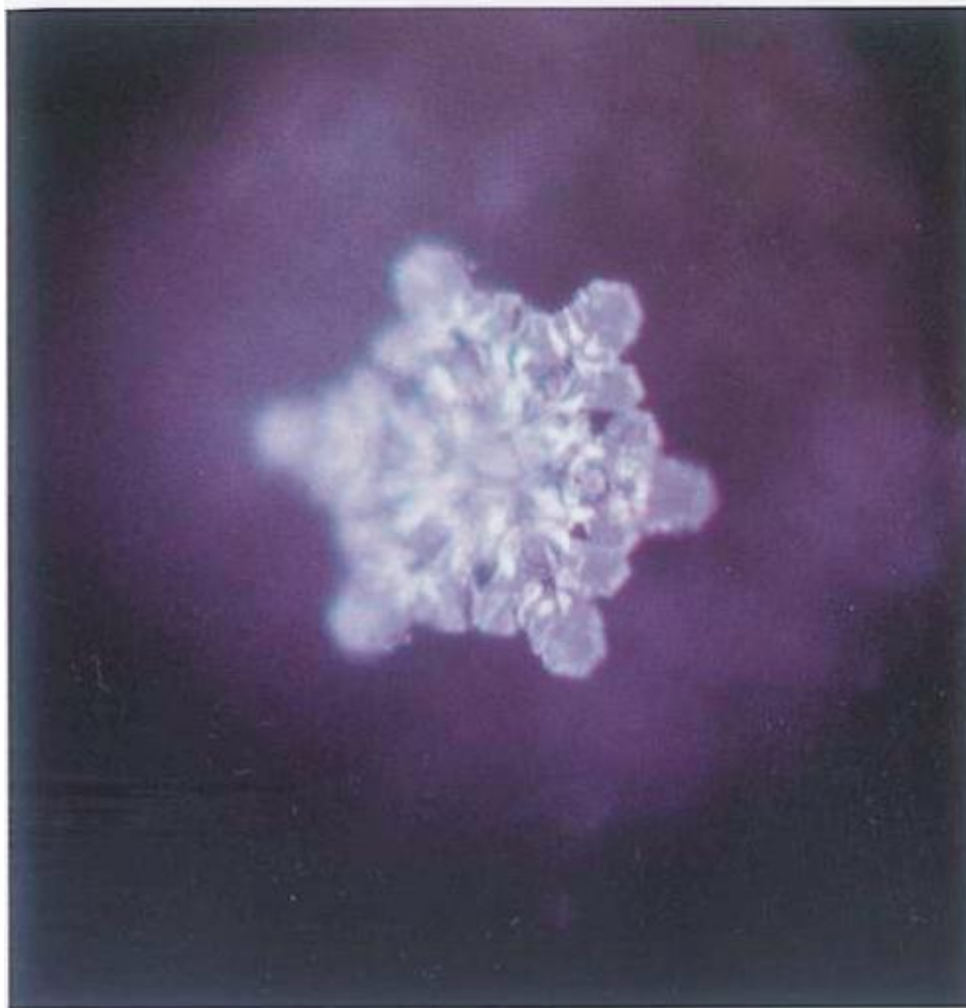
Savana

Kristal predstavlja bogatstvo i životnu važnost trave u savani.

Prašuma jugoistočne Azije

Prašuma, prepuna života, već milijunima godina štiti ekološki sustav. Kristal je, čini se, oblikovala postojana i posvemašnja ravnoteža.

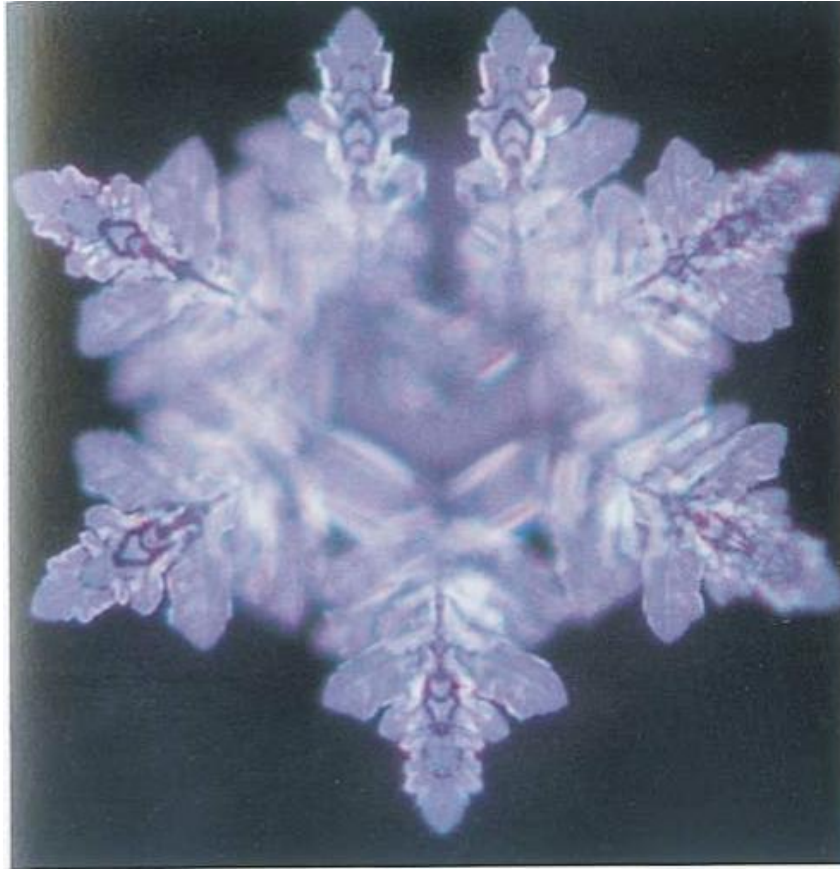
Machu Picchu u Peruu

Malen, ali prekrasan poput dijamanta, kristal nas podsjeća na slavno carstvo Inka.

Jezero u Yellowstoneu

Na fotografiji je prekrasno, prozirno plavo jezero u Nacionalnom parku Yellowstone. Kristal ima nevjerojatnu boju skupocjenog dragulja.

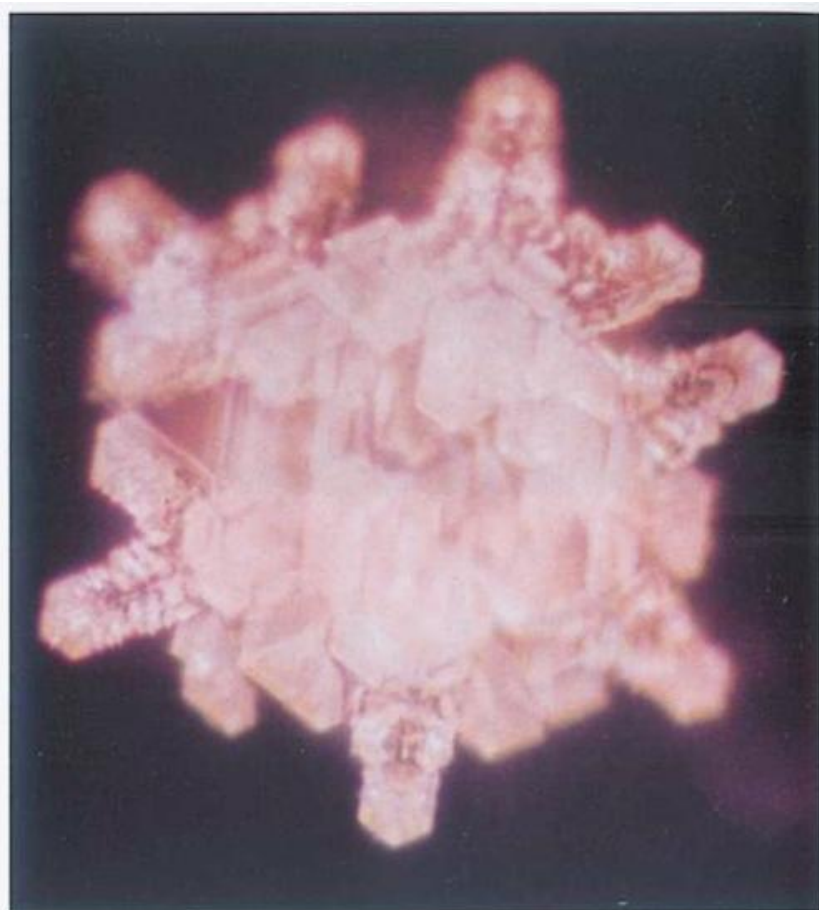

Hram Heidate

Najstariji hram u Japanu, Heidate, bio je do prije nekoliko godina gotovo nepoznat, dok to područje nije identificirano kao lokacija na kojoj se nalaze mitološka kamena vrata. Kristal kao da pokazuje dvoja otvorena vrata.

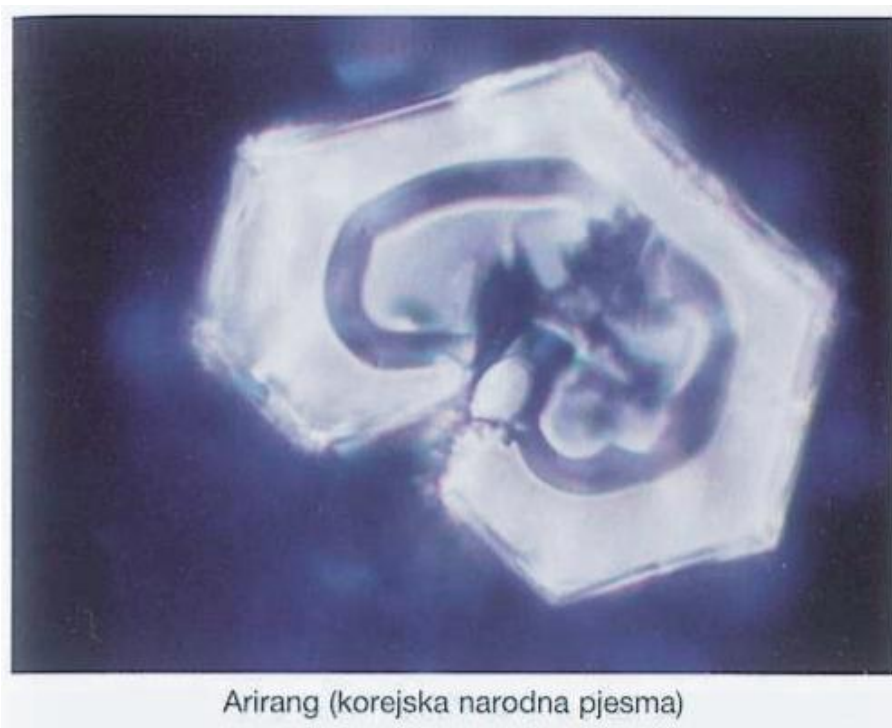
Voda izložena djelovanju glazbe iz različitih dijelova svijeta

Glazba različitih svjetskih kultura posjeduje različite ritmove i melodije. Voda je prikazala karakteristike raznih vrsta glazbe i pokazala nam ih kroz kristale.

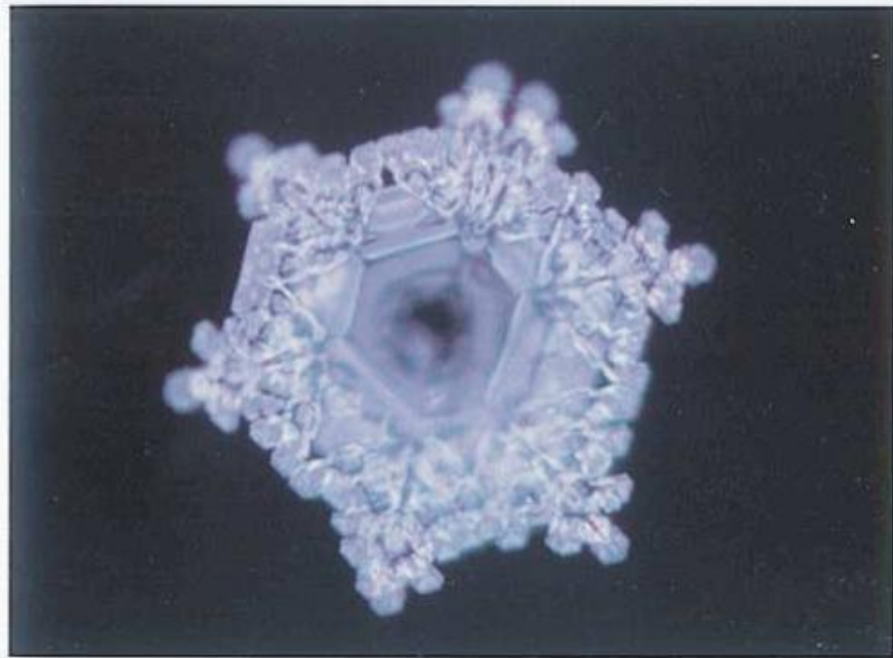
Tibetanska budistička pjesma

Kristal ispunjen međusobno povezanim detaljima odaje dojam snage, što donekle podsjeća na tibetanske hramove.

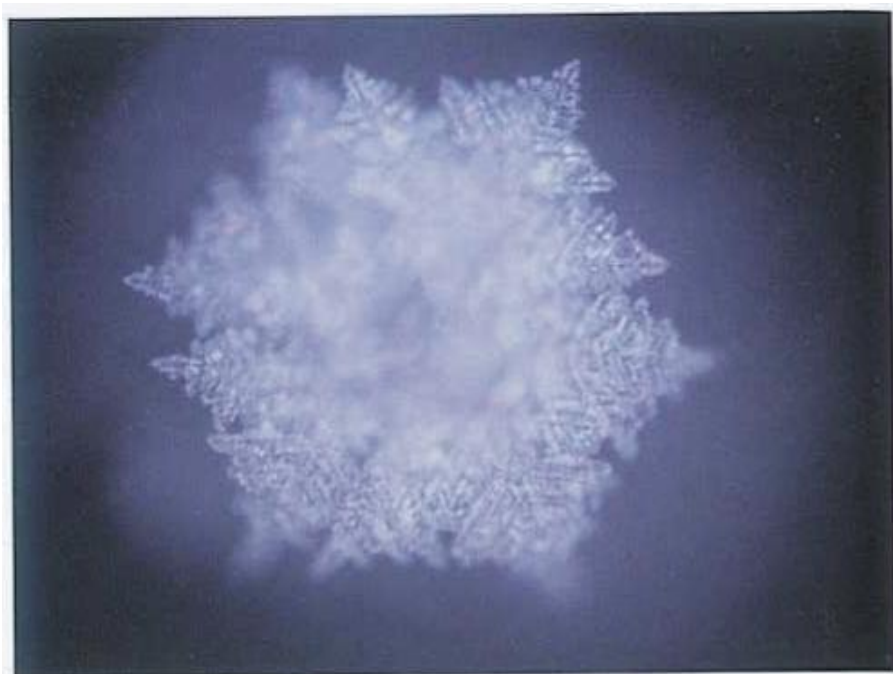
Arirang (korejska narodna pjesma)

Arirang je tužna pjesma o razdvojenim ljubavnicima, a kristal kao da pokazuje slomljeno srce.

Ketjak (balijska glazba)

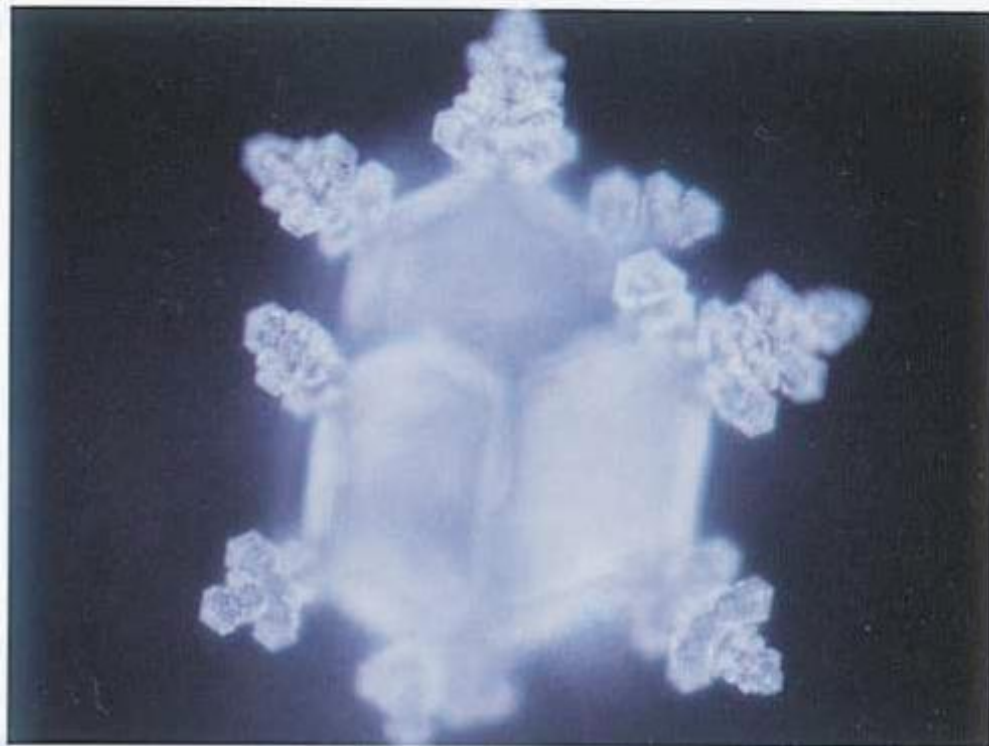
Ketjak je oblikovao kristal ispunjen detaljima, koji nam pokazuje kako glazba može iscijeliti dušu.

Brazilska glazba

Oba kristala imaju oblik zvijezde. Kao da nam govore da gibanje tijela i glasno pjevanje jačaju imunosni sustav.

Argentinski tango

Argentinski tango

Oba su kristala sastavljena od jedinstvenog para kristala koji kao da prikazuju dvoje ljudi koji plešu.

Zanimljivo ih je promatrati!

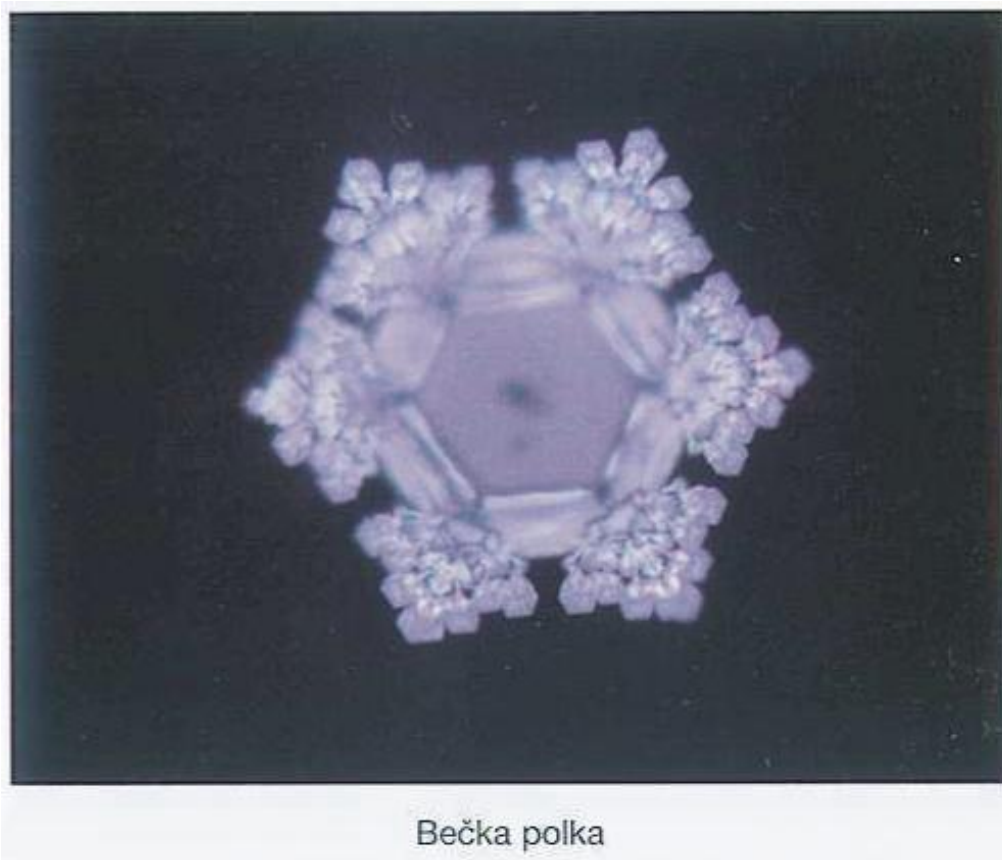
Oblik kristala kao da predstavlja ljudsku želju za stvaranjem rezonancije s Bogom. Glazba diljem svijeta

posjeduje sposobnost iscjeljivanja.

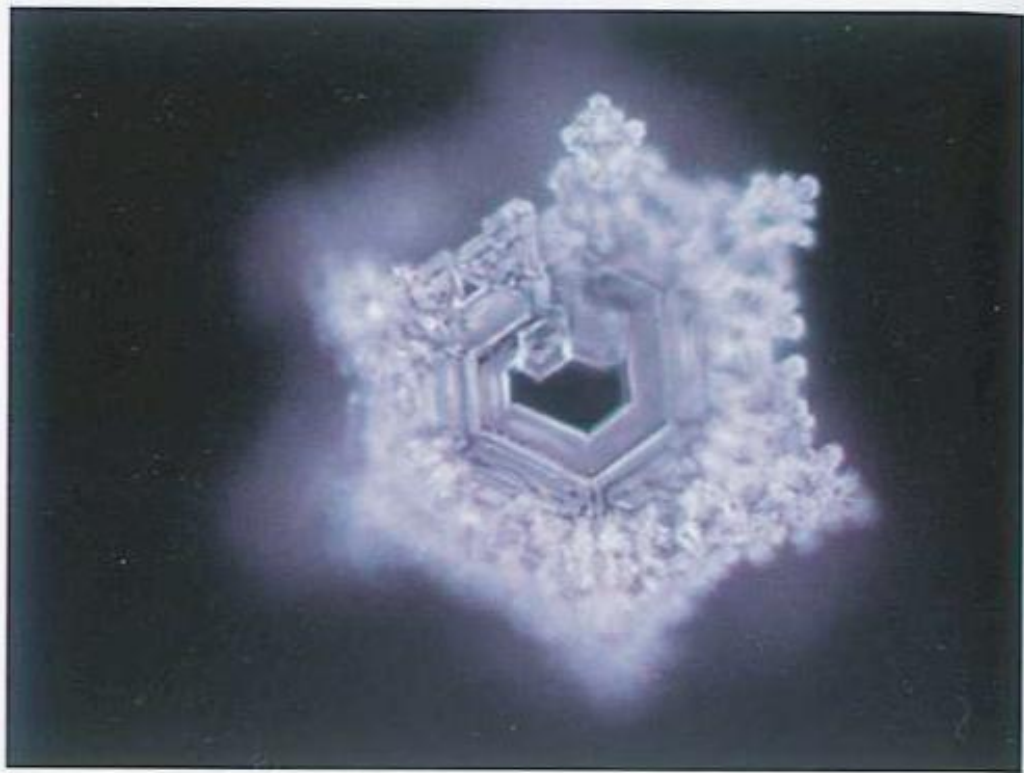
* gospel, žanr popularne američke himničke glazbe koji se pojavio oko 1870.godine, s tekstovima pretežno pobožnog karaktera; po načinu izvedbe razlikuje se bjelački i crnački način, ali im je repertoar zajednički i stilistički su utjecale jedna na drugu

Češka polka

Kristali su slični u Češkoj i Austriji.

Jodlanje nadvojvode Johanna Yodela (poznatog i pod imenom Erzherzog Johann Jodler) iz Austrije

Kristal podsjeća na usta otvorena za jodlanje.

U središtu se kristala nazire lik sličan djetetu.

Zbog metoda pročišćavanja vode teško je dobiti kristale od vode iz slavine iz bilo kojeg dijela svijeta. Možda je vrijeme da počnemo surađivati te da jedni od drugih naučimo bolje se brinuti o svojoj vodi.

Pariz

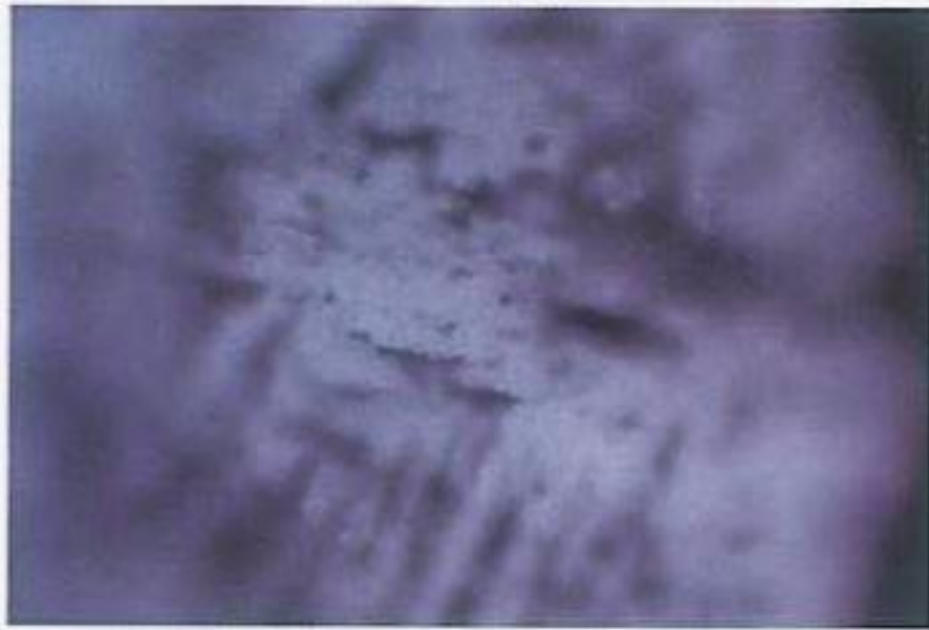

London

Tokio

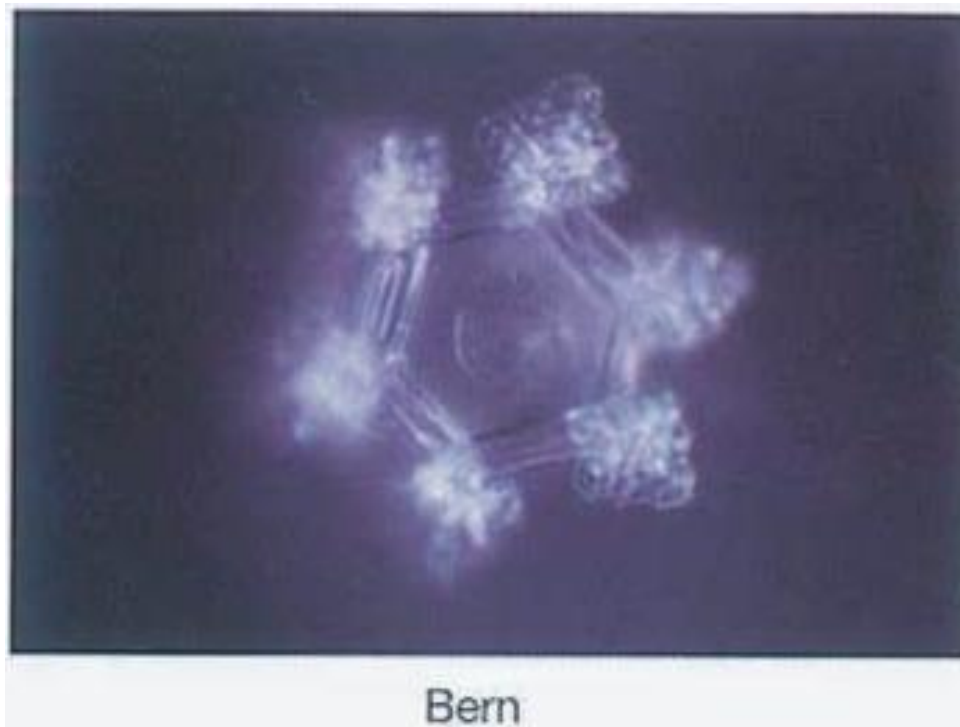
Kristali se nisu uspjeli oblikovati, što je rezultat korištenja tvari koje štete prirodnoj, životodajnoj sili prirode.

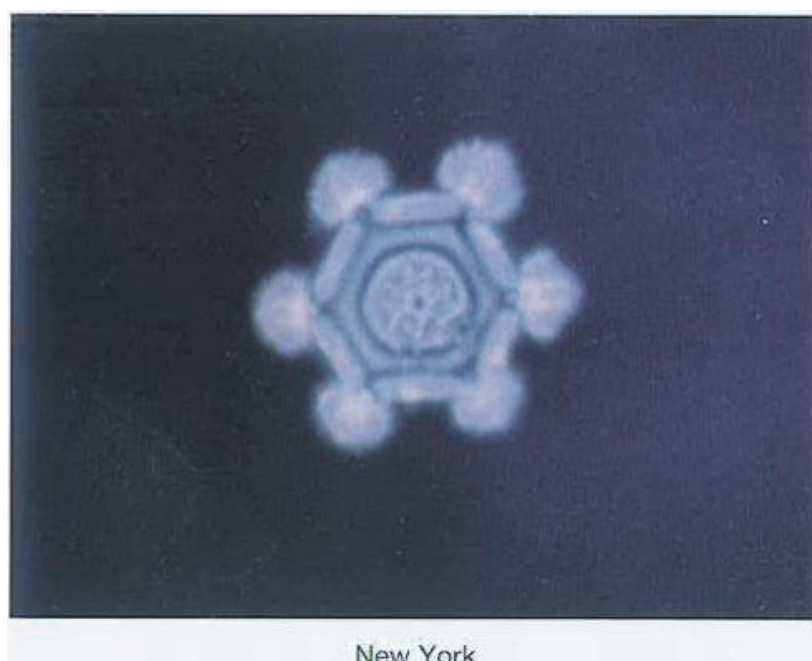
Rim

Beč

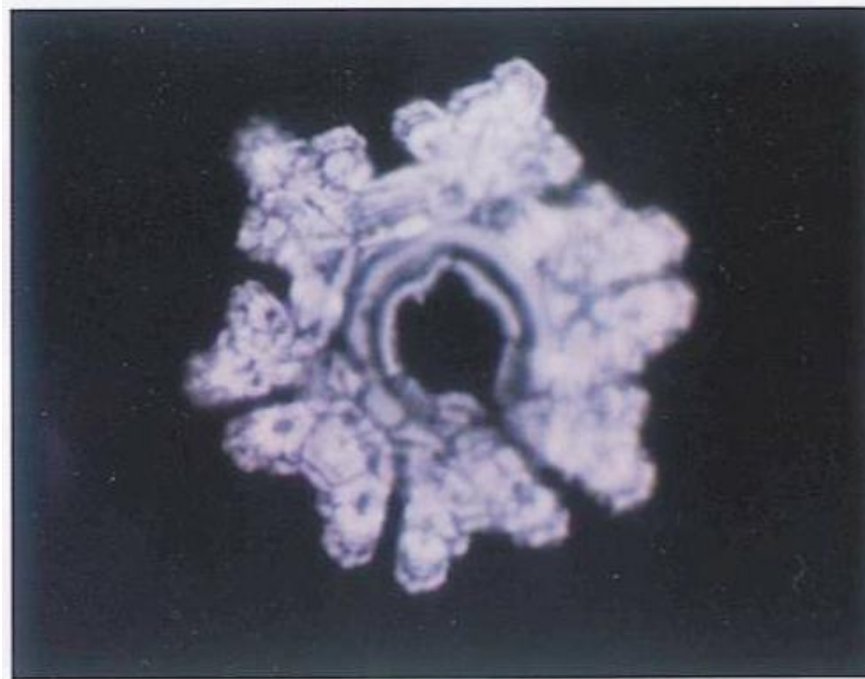
Čak se i u Beču, tzv. gradu vode, ne uspijevaju stvoriti kristali od vode iz slavine. Oblik kristala nazire se samo u vodi iz Berna u Švicarskoj.

Washington, DC

Iznenaduje činjenica što voda iz nekih velikih gradova u Sjedinjenim Američkim Državama oblikuje prekrasne kristale. To bi mogao biti rezultat napora usmjerenih na zaštitu vode, kao što je uporaba rezervoara od cedrovine na Manhattanu.

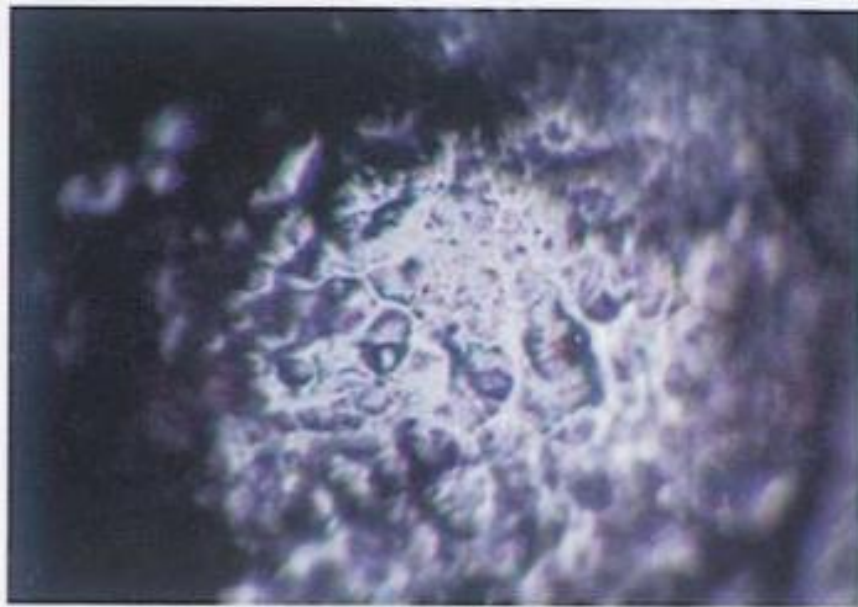

Vancouver

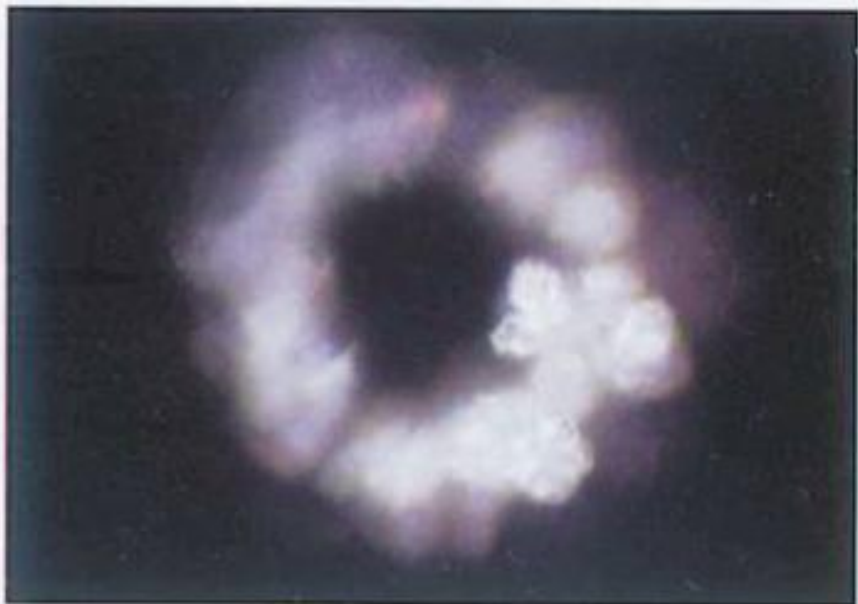

Sydney

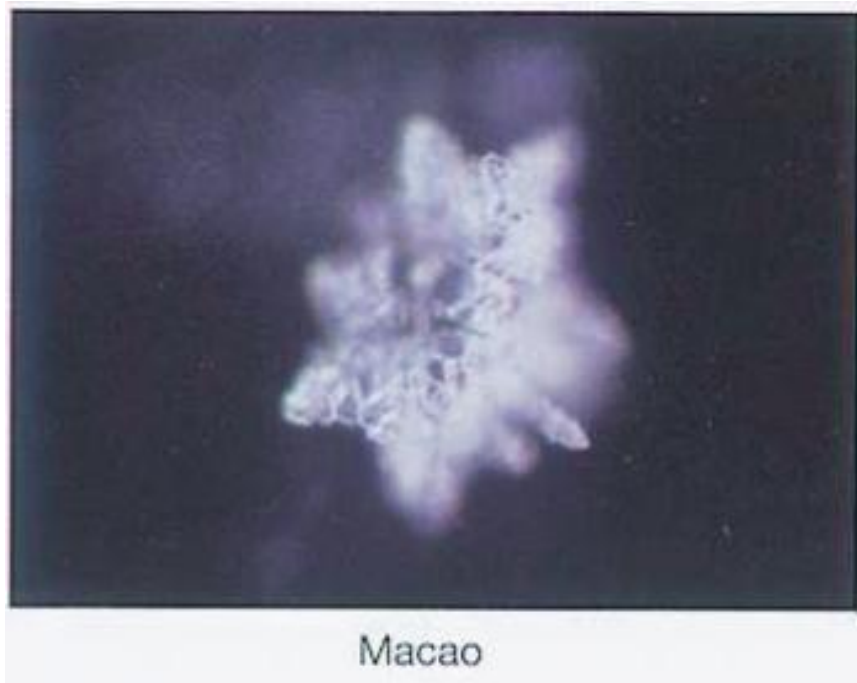
Voda iz Vancouvera stvara relativno potpune kristale, možda zbog obilnih zaliha vode u Stjenjaku. Voda iz Sydneya oblikovala je iznenađujuće iskrivljene kristale.

Bangkok

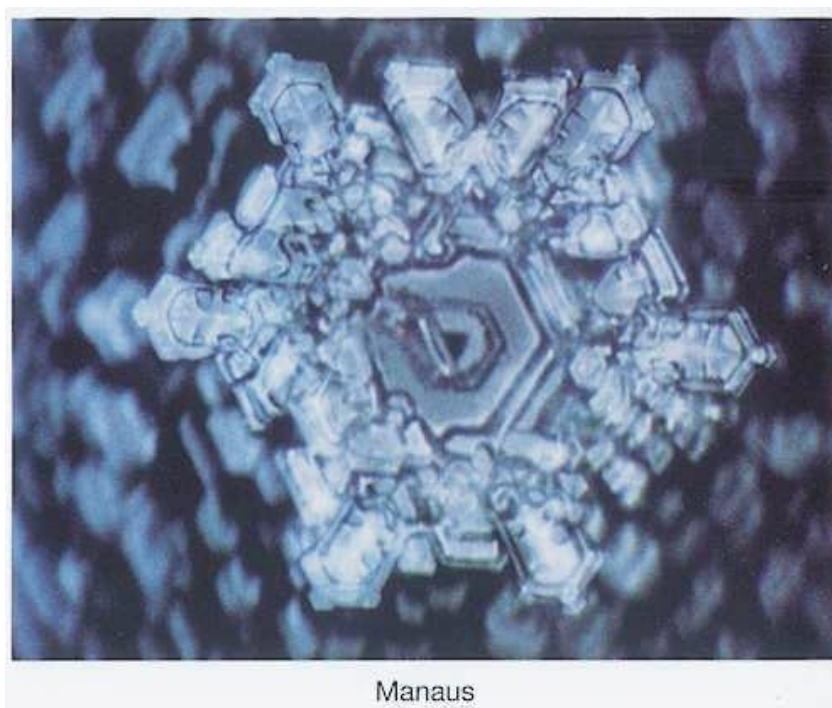

Hong Kong

Čini se da je azijska voda jednako loša kao i voda u mnogim gradovima Europe i Sjeverne Amerike.

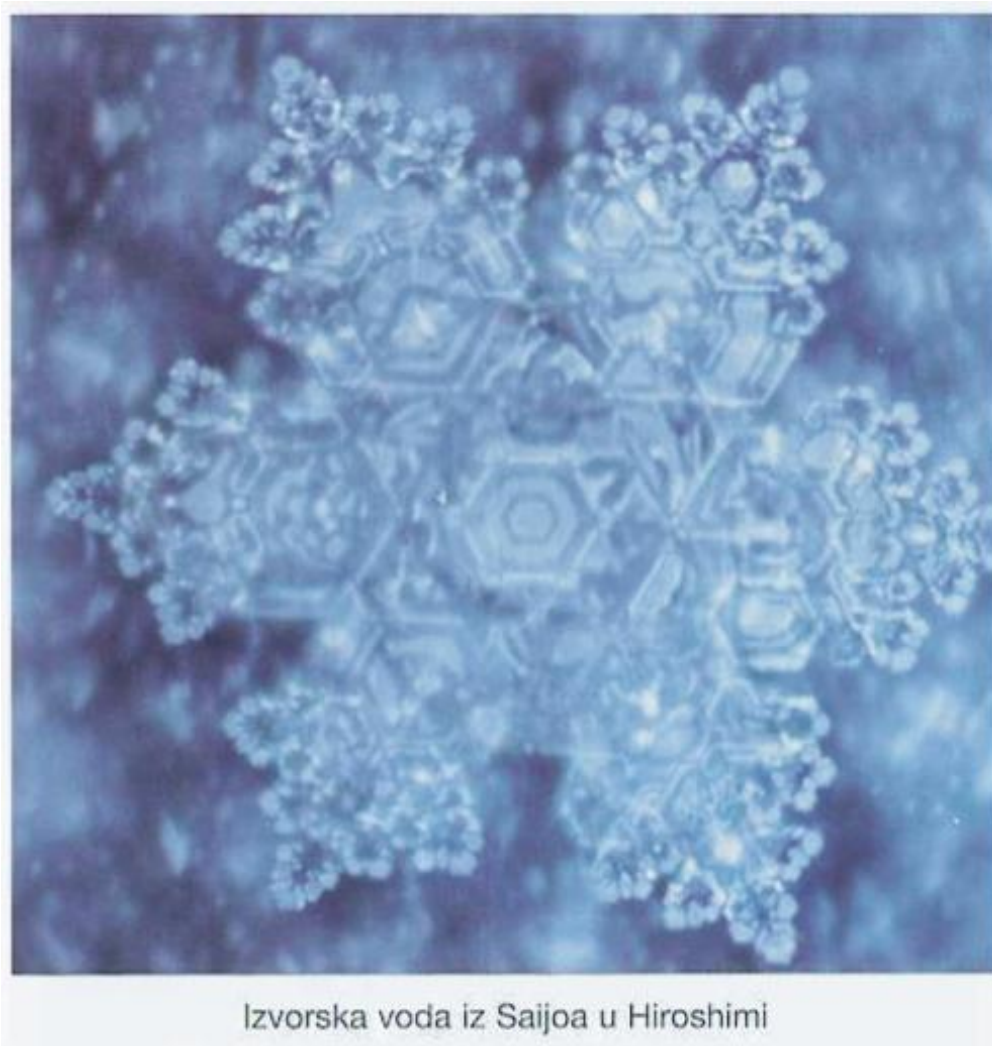

Ovi su kristali nastali od vode iz dvaju južnoamerička grada. Manus je smješten na obalama rijeke Amazone u Brazilu. Voda iz Buenos Airesa oblikovala je prekrasne kristale.

Prekrasna uzvišenost prirodne vode

Lijepo oblikovani kristali nalik draguljima nastali su od prirodne vode iz ledenjaka, potoka i rijeka.

Ovaj kristal prepun detalja izgleda poput prekrasnog srebrnog ornamenta. Voda (i sake) iz Saija jedna je od najukusnijih u Japanu.

Izvorska voda iz Koma-guna, pokrajina Yamanashi

Kristal blista poput Sunca. Otopljeni snijeg slijeva se niz vrhunce Yatsugatake i prodire u tlo odakle izvire u obliku izvorske vode. Ovaj je kristal izraz istinske ljepote prirode.

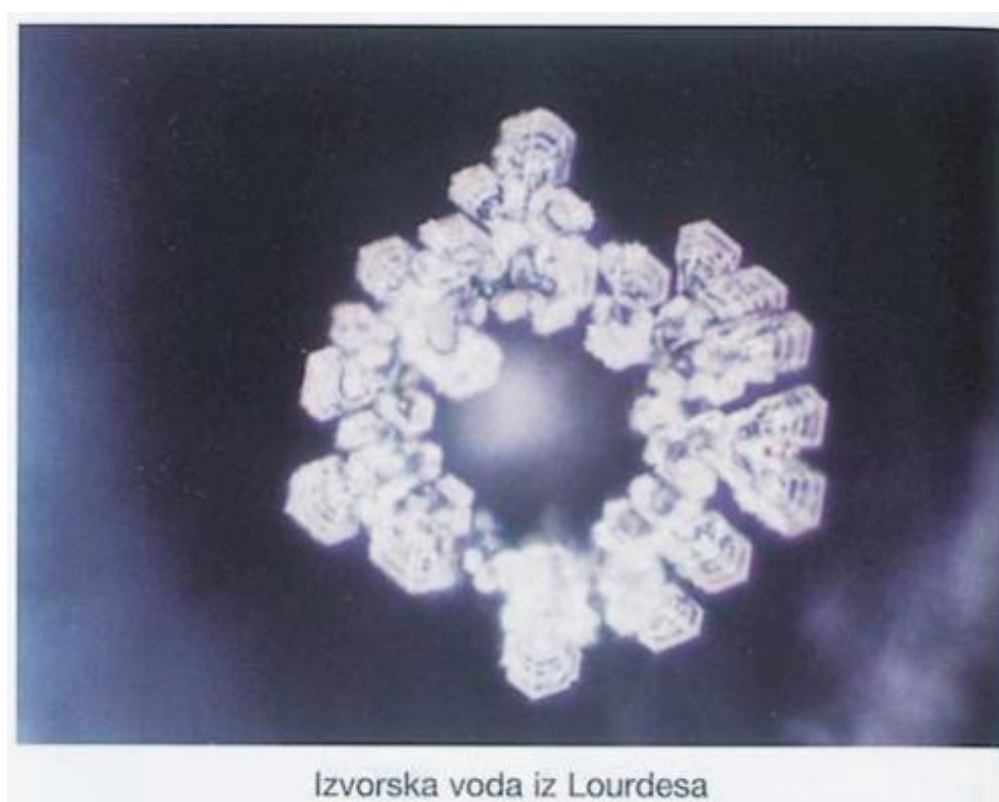

Izvorska voda iz jezera Chuzenji

Izvorska voda iz jezera Chuzenji, tretirana klorom

Gornji je kristal nastao od izvorske vode iz hotela na obalama jezera Chuzenji. Mjesna je vlada donijela propis o obveznom kloniranju vode, što je izazvalo velike promjene, kao što se vidi na donjem kristalu.

Voda iz izvora u Lourdesu u Francuskoj stvara kristale slične onima koji nastaju od vode izložene djelovanju riječi »anđeo«.

Fontana di Trevi

Kristal nastao od vode iz Fontane di Trevi u Italiji jedinstven je i sličan zlatnim novčićima koje ljudi bacaju u fontanu.

Tasmanska izvorska voda

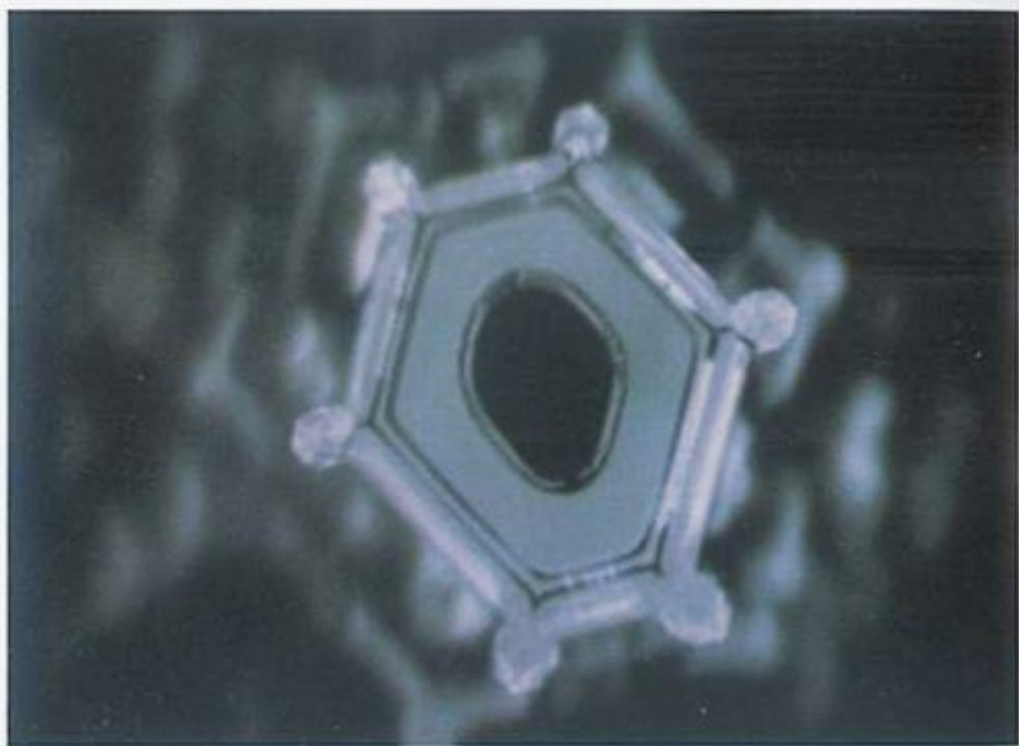
Izvorska voda iz područja Tasmanije bogatog draguljima stvara kristale koji nalikuju malim dijamantima.

Podzemna voda Novoga Zelanda stvara također prekrasne kristale.

Na Južnome polu stvrdnuo se snijeg star nekoliko tisuća godina, a rezultat je čvrst kristal na gornjoj slici.

Rijeka Columbia, Kanada

Voda od koje su nastala ova dva kristala dolazi od otopljenog površinskog snijega i zato u njoj postoje i male količine suvremenih štetnih tvari.

Jezero Tenderfoot, Wisconsin

Vodu iz jezera Tenderfoot uzeo sam s dna klanca.

Jezero u blizini planine Myohyang, Sjeverna Koreja

Voda od koje je nastao ovaj prekrasan i maštovit kristal prva je koju sam dobio iz Sjeverne Koreje.

Jezero Brienz

Jezero Maggiore

Kristali vode koju sam sam uzeo u Švicarskoj. Nije ni čudno što ovi kristali potječu upravo iz Švicarske, glavne vodene zemlje Europe.

Kao što sam spomenuo u prvome poglavlju, svoj sam rad svijetu predstavio u obliku zbirke fotografija vodenih kristala, što mi je omogućila Shizuko Ouwehand, Japanka s nizozemskim državljanstvom, koja mi je sada tumač.

Upoznali smo se posredstvom zajedničkog poznanika i Shizuko je u moj ured došla nepunih mjesec dana nakon što je ova zbirka fotografija prvi put objavljena u Japanu te sam joj pokazao primjerak knjige.

Fotografije su na nju odmah ostavile dubok dojam. Kupila je 77 primjeraka koje je poslala prijateljima i poznanicima u Nizozemskoj, Švicarskoj, Njemačkoj, Sjedinjenim Američkim Državama, Australiji i drugim zemljama.

Nedugo nakon što im je poslala knjige, počela su joj stizati pisma s reakcijama. Kao da su mnogi ljudi tragali upravo za kristalima - kao da su kristali ono što nam je potrebno u tegobnom vremenu u kojemu živimo. Shizuko me tada zamolila da održim predavanje na malom godišnjem seminaru kojega održava u Zürichu, u Švicarskoj, pod nazivom »Traganje za ljudskim draguljima«.

Tjedan dana nakon toga događaja održano je veliko godišnje okupljanje; uz njezinu pomoć trebao sam održati novinsku konferenciju za nekoliko novinara te dati

intervjue za neke časopise. Rezultat je bio ogroman val zanimanja i razumijevanja moga rada.

Jedna od organizatorica toga velikog okupljanja bila je i Manuela Kim, na koju je moja zbirka fotografija također ostavila dubok dojam. Poslala mi je sljedeću poruku:

Imam dvoje djece i svjesna sam da riječi ljubavi upućene djeci imaju posve drukčiji učinak od pukog izdavanja naredbi. To je razlika između riječi »Napravimo to zajedno« i »Napravi to«. Također posve jasno razumijem da tu razliku osjeća svaka naša stanica. Vodeni kristali nam i u svakodnevnom životu govore nešto iznimno važno. Svakoga smo dana okruženi magnetskim poljima. Ne možemo živjeti bez računala. No, iznimno je važno da budemo svjesni opasnosti magnetskih polja, jer smo tada i pažljiviji. Oduševljena sam.

Vidjevši fotografije, Manuela mi je ponudila da održim seminar kojega bi ona organizirala. O predavanju na temu vode i okoliša najprije je razgovarala s društvom za zaštitu okoliša u gradiću Sanglantu, ali su joj rekli da joj ne mogu pomoći, jer je tema previše osjetljiva. Tada se obratila ljudima koji su otvoreniji za duhovna pitanja i okupila skupinu koja je željela istraživati ono što se ne može zapaziti golim okom. Svi oni koji su čuli o kristalima vode bili su vidljivo oduševljeni i nadahnuti.

Zahvaljujući Manuelinim naporima, tijekom tjedna održao sam predavanja u tri švicarska grada. U Japan

sam se vratio svjestan da postoje velike skupine ljudi koje žele saznati nešto više o mome radu.

Nakon prvog Manuelinog poziva uslijedili su i mnogi drugi. Kad god sam govorio o kristalima vode, reakcije su bile izvrsne. Često sam imao priliku putovati u Europu te održavati predavanja i prezentacije u dvorana prepunim ljudima koji su se osobno i profesionalno zanimali za vodu.

Članci u časopisima dodatno su izazvali zanimanje u inozemstvu. Što je više ljudi izražavalo zanimanje za moju zbirku fotografija, bio sam preplavljen zahtjevima za održavanjem predavanja i prezentacija.

Informacije o mome radu proširile su se iz Europe u Sjedinjene Američke Države. Dobio sam poziv da predavanje održim i na Harvardu, kao i u »slobodnoj školi« u predgrađu Bostona, koju pohađaju djeca koja se ne uklapaju u američko društvo obilježeno puškama, drogom i nasiljem. Učenici su, vjerojatno zbog svoje osjetljivosti, bili iznimno otvoreni informacijama o vodenim kristalima. Posve sam siguran da su shvatili kako neljubazne riječi nanose štetu i vodi i ljudima. Nadam se da su se toga dana vratili kući i roditeljima rekli da im više ne govore »Napiši zadaću!« ili »Pospremi svoju sobu!«.

No, to je samo još jedan vid rezonancije. Dok o kristalima uče ljudi čija je nježna duša na bilo koji način obilježena patnjom, poruka vode sve se brže širi čitavim svijetom.

Možda bismo mogli reći da je to u ovim teškim vremenima posljedica čovjekove potrage za odgovorima. Nimalo ne sumnjam da će kristali vode postati uobičajena žarišna točka za ljude diljem svijeta koji u kaosu pokušavaju pronaći smisao.

Posjeti Njemačkoj, Švicarskoj, Nizozemskoj, Engleskoj, Francuskoj, Italiji, Kanadi i Sjedinjenim Američkim Državama omogućili su mi da upoznam mnoštvo ljudi u čitavome svijetu koji se također bave istraživanjem vode te da komuniciram s njima. Budući da je voda iznimno tajanstvena, pristupi različitih ljudi su raznoliki i nekonvencionalni.

Zbog velikog zanimanja za vodu, simpoziji i druga okupljanja u čitavom svijetu oduzimaju mi puno vremena - ponekad i previše. U Švicarskoj sam dvaput prisustvovao simpoziju u Luzernu. Vrlo je vjerojatno da će broj predavanja sve više rasti u sve više zemalja svijeta. Također sam sudjelovao na simpozijima u Australiji i Engleskoj.

U početku sam se pitao kakvo će biti zanimanje za vodu u Europi i drugim dijelovima svijeta, ali sad znam da u drugim zemljama postoji podjednako ili još veće zanimanje za tu temu u odnosu na Japan. Sjećam se priče o skupini Japanaca koji su posjetili jezero Zürich. Bilo je tako lijepo da je jedan od posjetitelja upitao

švicarskog turističkog vodiča: »Kako to da nema nikakvog smeća?« Vodiču je bilo posve prirodno da je jezero čisto i nije znao kako bi odgovorio pa je uzvratio pitanjem: »Zašto to pitate?«

Kamo god išao, sa sobom nosim fotografije vodenih kristala, a uz to publici pokazujem kristale nastale od njihove vode. Europljani su najčešće vidljivo uzbuđeni i oduševljeni mojom porukom i prikazanim fotografijama. Takve otvorene reakcije ukazuju da je u njima visoko razvijena svijest o vodi.

Međutim, kad proučavam kristale od japanske vode, moje je istraživanje ograničeno i zato ljudi traže da i u Europi otvorim istraživački centar. To me je potaklo da počnem govoriti o ideji o kojoj već poduže razmišljam.

Ideja je veličanstvena i jedinstvena - želio bih osnovati istraživački centar u obliku šesterokutnog vodenog kristala. Laboratorij za proučavanje kristala vode bio bi smješten u središtu, a oko njega bi se nalazilo šest laboratorija u kojima bi se proučavali drugi predmeti i druga znanstvena područja: fizika i matematika, biologija i medicina, astronomija i oceanografija, filozofija i religije te kemija i strojarstvo. Svaki bi laboratorij proučavao 18 kategorija istraživanja, tako da bi ih sve zajedno bilo 108.

Dugo već razmišljam o takvom centru. Te sam se ideje dosjetio pitajući se zašto je okoliš na Zemlji u tako lošem stanju, zašto su ljudi zbunjeni te zašto je naša civilizacija takva kakva jest. Razmatranje tih pitanja

dovelo me do zaključka da je takvo stanje rezultat kombinacije ponosa i korupcije u znanstvenim krugovima te činjenice da osobe koje posjeduju moć svjesno dopuštaju i potiču oblikovanje takvoga društva.

Dakako, ima i znanstvenika koji posjeduju jaku volju i rade u skladu sa svojom savjesti. Međutim, kad razmislimo o stanju društva, jasno nam je da ima vrlo malo ljudi koji djeluju imajući na umu održanje ljudske rase i očuvanje planete na kojoj živimo.

To se ne odnosi na japanske znanstvenike koji se pokoravaju vlastima kad zahtijevaju da se voda onečisti klorom, što rezultira sveopćim propadanjem društva.

Dakako, znanstvenici nisu jedini odgovorni za taj problem. Temelji društva postali su tako slabi da šačica znanstvenika više nije u stanju promijeniti žaljenja vriedan smjer kojim smo krenuli.

Kako bismo mogli promijeniti svoj put i značajno poboljšati depresivno stanje stvari koje prožima znanstvene krugove? Mislim da moramo početi mijenjanjem okoliša i sustava povezanih sa znanstvenim krugovima.

U laboratoriju o kakvom razmišljam mjesna bi se zajednica ujediniła i pružila potporu znanstvenicima, koji bi se usredotočili na vlastito polje rada i surađivali sa znanstvenicima drugih usmjerenja, pružajući im širi uvid na temelju kojega bi mogli planirati smjer svojih istraživanja. Zajednica bi također pomogla u osiguravanju pri-

jeko potrebne financijske i druge pomoći koju individualni istraživači ne bi mogli pribaviti sami. Pretpostavljam da bi takvo djelovanje dovelo do otkrića i napretka koji bi uistinu pridonio budućnosti Zemlje i ljudske vrste.

Zamišljam da bi se istraživači tijekom jutarnjih i podnevnih obroka okupljali u središnjem restoranu, raspravljajući o svojim istraživanjima, a navečer bi objavljivali rezultate.

Dakako, mnogo je prepreka koje moramo prevladati da bismo ostvarili taj san, ali imam osjećaj da smo poduzeli prvi korak.

Bez obzira na to kakve su vam namjere, važno ih je objaviti. To mogu reći sa sigurnošću utemeljenom na dugogodišnjem iskustvu u poslovanju. Od djetinjstva sam ljudima govorio o čemu razmišljam i što želim napraviti te su mi neprestano prigovarali da previše pričam. No, jednostavnim činom izgovaranja privlačite energiju. Osobito kad nešto kažete drugim ljudima, energija poteče prema vama i pomaže vam ostvariti ciljeve.

Izrazite li svoje namjere, uslijedit će njihovo ostvarenje. Dakako, ne predlažem vam da izgovarate neodgovorne izjave - važno je reći ono što uistinu osjećate. Vaša je riječ obećanje. Kad nešto izgovorite, morate biti odlučni i predati se svome cilju. Obznanjivanje vlastitih

namjera drugima nerijetko vam donosi potrebnu pomoć iz neočekivanih izvora.

Riječi posjeduju individualnu i jedinstvenu vibracijsku frekvenciju. Već smo vidjeli da imaju energiju koja utječe na svemir. Riječ koju izgovorite posjeduje vlastitu moć kojom djeluje na čitav svijet. Mogli bismo čak reći da su riječi koje nam prenose informacije o prirodi riječi Stvoritelja.

Poznajem čovjeka koji je dokazao moć i dobrobit riječi koristeći se vlastitim tijelom. Nobuo Shioya je čovjek kojega s ponosom nazivam svojim učiteljem. Ima 101 godinu, ali je uspravan i doima se snažnim i zdravim svakome tko ga vidi. Još i danas nekoliko puta godišnje održava jednosatna ili dvosatna predavanja. Svakoga dana uvježbava udarce, a jednom tjedno igra golf. Čudesna je moć kojom održava zdravlje.

Učitelj Shioya kaže da se tajna njegova zdravlja krije u jedinstvenoj metodi disanja. Duboko udiše sve dok mu zrak ne ispuni pluća, donoseći kisik čitavome tijelu, a istodobno razmišlja kako se oko njega okuplja energija svemira i ispunjava ga životnom energijom. Ta nam metoda također svjedoči o moći afirmacija. Majstor Shioya preporučuje da na kraju vježbe disanja izgovorite sljedeću afirmaciju: »Beskonačna se moć svemira koncentrira i donosi istinski mir svijetu«. Ta je izjava svojevrsna molitva, ali važna je Shioyjina jaka odlučnost kojom izražava riječi.

Prema učitelju, postoje sablasne čestice koje današnja

znanost ne može uočiti zato što prebivaju između treće i četvrte dimenzije. Odlučno izgovorene riječi imaju veliku moć koja okuplja te sablasne čestice, što nam omogućuje da nešto ostvarimo u trodimenzionalnom svijetu.

U rujnu 1999. godine imao sam priliku uistinu osjetiti moć riječi o kojoj je govorio učitelj Shioya. Toga se dana otprilike 350 ljudi okupilo na obalama najvećeg japanskog jezera Biwa. Okupio sam ih s namjerom da pokušamo pročistiti jezero. U Japanu postoji stara izreka: kad je čista voda jezera Biwa, bit će čista voda u čitavom Japanu. Uz to smo, uoči početka novoga stoljeća, namjeravali moliti za mir u čitavome svijetu.

Prema uputama učitelja Shioye, koji je u to doba imao 97 godina, velika je skupina ljudi združila snage u afirmaciji za svjetski mir koja nam je sjedinila i glasove i srca. Naše se pojanje čulo oko čitavog jezera. Javio se poseban osjećaj koji je izazivao trnce.

Samo mjesec dana nakon toga događaja na jezeru Biwa dogodilo se nešto neobično. Novine su izvijestile da te godine nije došlo do truljenja algi, što se događa svake godine i izaziva nepodnošljiv smrad.

Ne razumijete li načela **duha riječi**, taj bi vam se događaj mogao učiniti čudnim, ali znamo da duh riječi ima moć utjecaja na sve što postoji, kao i moć gotovo trenutnog mijenjanja svijeta. Nimalo ne sumnjam da je duh riječi nastao iz odlučnih molitvi za svjetski mir koji je za samo nekoliko trenutaka pročistio vodu jezera. Druga je važna činjenica da se 350 ljudi okupilo i pjevalo zajedno.

Udružena volja velikog broja ljudi djelovala je kao sila koja mijenja svemir.

Da bih objasnio to načelo ponekad se koristim Einsteinovom teorijom relativiteta ($E = mc^2$). Ta formula ima i važno dodatno značenje. Uobičajeno joj je značenje da je energija »jednako masa puta brzina svjetlosti na kvadrat«. Međutim, **c**, umjesto brzine svjetlosti, možemo tumačiti i kao **consensus***. Budući da **m** predstavlja masu, možemo ga tumačiti kao broj ljudi koji su se svjesno usredotočili.

* **consensus**, opći sporazum, jednoglasnost

To mi je tumačenje objasnio profesor Hoang Van Duc, učenjak psihoimunologije, rođen u Vijetnamu. Prije više od deset godina, kad sam ga pozvao da prisustvuje seminaru kojega sam održavao u Japanu, u neobaveznom je razgovoru spomenuo da se »c« u jednadžbi $E = mc^2$ ne odnosi na brzinu svjetlosti, nego na svijest*. Ta je ideja na mene ostavila dubok i trajan dojam. Kasnije sam se iznenada prisjetio njegovih riječi dok sam razmišljao o vibracijama i o tome kako bi ljudi trebali živjeti.

* **svijest**, engl., **consciousness**

Prošlo je gotovo čitavo stoljeće otkako je Einstein svoju formulu objavio svijetu. Ne možemo znati je li Einstein razmatrao mogućnost da **c** predstavlja svijest, ali budući da je sve u svemiru relativno, ne možete tvrditi da je pogrešno formulu tumačiti na nov način.

Kaže se da ljudi koriste samo 30 posto svojih sposobnosti, ali kad bismo ih povećali barem za jedan posto, tada bismo, prema formuli, tu količinu mogli kvadrirati i količina energije bi se udvostručila. Kad bi ljudi diljem svijeta u istome trenutku postali svjesniji, razlika u količini energije bila bi nevjerojatno velika.

Ako život ispunimo ljubavlju i zahvalnošću prema svim ljudima, naša će se svijest preobraziti u prekrasnu moć koja će se proširiti svijetom. Upravo nam **to** pokušavaju reći kristali vode.

Opisao sam kako su žarke molitve i misli skupine ljudi uspjeli pročistiti vodu jezera. One koji su vidjeli fotografije kristala ne bi trebala iznenaditi činjenica da su i naše misli u stanju promijeniti vodu. Prije nekoliko godina u meni se javila želja da napravim još jedan korak prema uspostavljanju znanstvenih temelja za vlastite teorije, ali nisam bio siguran što bih trebao napraviti. Usmjerenje za kojim sam tragao pronašao sam jednoga dana kad sam slučajno otvorio novine. Naslov koji mi je privukao pozornost odnosio se na korištenje ultrazvuka kod rastvaranja dioksina u vodi. U članku se pisalo o razvoju tehnologije kojom se voda izlaže djelovanju od 1.100 kHz ultra-zvuka, čime se stvaraju sićušni zračni mjehurići koji, kad se rasprsnu, rastvaraju dioksin i druge smrtonosne otrove.

Pročitavši članak, nisam mogao prikriti oduševljenje. Znao sam da sam konačno pronašao način kako analizirati energiju duha riječi. Kad se 350 ljudi okupilo na obalama jezera Biwa, pjevajući i moleći za mir, moguće je da su istodobno stvorili ultrazvuk od 2000 kHz. Čovjek ne može čuti ultrazvuk, što znači da ga nisu stvorili vlastitim glasom. Na temelju načela rezonancije o usklađivanju istih zvukova u različitim oktavama, moguće je, pak, da su nastali pravi uvjeti za stvaranje ultrazvuka.

Moram reći da je moć duha riječi uistinu čudesna, ali kad bismo tehnologiju ultrazvuka za pročišćavanje vode kombinirali s tehnologijom vibracija vode, djelovanje na vodu bilo bi mnogo snažnije.

Primjerice, kad vodu zagađenu industrijskim kemijskim tvarima tretiramo ultra-zvukom, u drugom procesu mogli bismo je tretirati vibracijama. Ako zagađenu vodu izložimo djelovanju ultrazvuka jačine 1100 kHz, kemijske se tvari razlažu kad se rasprsnu mjehurići zraka; iako su se otrovi raspali, i dalje su prisutni. Da bismo ih se riješili, vodu moramo izložiti informacijama koje sadrže vibracijske frekvencije posve različite od frekvencija otrova.

Te metode svaka za sebe nisu dovoljne, ali ako ih kombiniramo, mogli bismo vodu posve osloboditi svih štetnih zagađivača. Možda bismo se tom istom kombiniranom tehnologijom mogli koristiti za oslobađanje štetnih tvari u vlastitim tijelima.

Kakva je budućnost istraživanja vodenih kristala? Da bismo odgovorili na to pitanje, moramo razmisliti o tome hoće li znanost priznati takva istraživanja. Kad sam na predavanjima u inozemstvu pokazivao fotografije kristala, ljudi su mi postavljali različita pitanja. Primjerice: Do kakvih razlika dolazi u oblikovanju kristala kad vodu izlažemo digitalnoj, odnosno analognoj glazbi? Što je sa živom glazbom? Da bih odgovorio na takva pitanja, moram nastaviti istraživanje i provesti više testova u različitim uvjetima.

Važno je i pitanje ponavljanja testova. Nerijetko se događa da oblikovanje kristala ovisi o svijesti promatrača.

Kad uzorke vode stavimo u Petrijeve posude - najčešće radimo s 50 uzoraka - kristali se razlikuju, što ovisi o postupanju s vodom i o razmišljanjima istraživača. Uvjeti u kojima se postupa s 50 uzoraka vode mijenjaju se iz trenutka u trenutak.

Praktično je nemoguće kontrolirati sve čimbenike u tolikoj mjeri da bismo u znanstvenom smislu mogli reći da su svi uvjeti jednaki. Međutim, pokušavamo ostvariti takve uvjete koristeći se najtočnijim znanstvenim metodama koje su nam na raspolaganju.

Koristimo povez za oči kako bismo otklonili mogućnost da istraživačeve misli mijenjaju oblik kristala. To činimo

zato što ne želimo da svijest o tome kojem smo uzorku vode govorili »Hvala ti« utječe na stvaranje ljepšeg kristala u odnosu na onu vodu kojoj smo govorili »Budalo«. Posude s uzorcima označavamo slovima abecede i dok ne dobijemo rezultate ne otkrivamo čemu je koji uzorak bio izložen. Nadamo se da tom metodom otklanjamo učinak istraživačevih misli.

Za svaku od 50 posuda radimo dijagrame na kojima bilježimo broj kristala u svakoj posudi koje smatramo lijepim, šesterokutnim, nepotpunim i slično tome. Za svaki uzorak određujemo koeficijent te kristalima pridajemo brojčane vrijednosti. Tako dobivamo jasnu sliku o karakteristikama kristala svakog pojedinačnog uzorka. Nakon toga uzorke klasificiramo u kategorije lijepih, šesterokutnih i drugih oblika kristala. Za fotografiranje odabiremo kristal koji najbolje predočava karakteristike određenog uzorka.

Kristali vode mijenjaju se ovisno o mislima i zdravstvenom stanju promatrača. Da bismo tome doskočili, uzorke nadgleda nekoliko iskusnih istraživača. Tim metodama u istraživanju otkivamo poruke koje nose krhki glasnici.

Područje u kojemu istraživanje vodenih kristala može biti iznimno korisno je predviđanje potresa. Vjeruje se da voda može osjetiti potres prije bilo koje druge tvari.

Vjerujem da će se jednoga dana svakodnevno uzimati uzorci podzemne vode. Promatranjem promjena u oblikovanju kristala otkrivat ćemo promjene u Zemljinj

kori. Kad dođe do potresa, možemo usporediti fotografije kristala nastalih od uzoraka vode koje smo uzeli prije i poslije potresa. Prikupljanjem podataka o izgledu kristala pronaći ćemo sličnosti i na kraju ćemo se tim informacijama moći poslužiti za predviđanje budućih potresa.

Budući da sam baku, djeda i tetku s majčine strane izgubio u strašnom potresu iz 1923. godine te uzimajući u obzir bol i razaranja koje je uzrokovao potres u Kobeu 1995., osobno mogu reći da bi korištenje vodenih kristala za predviđanje potresa neizmjereno pomoglo ljudskoj vrsti.

Također je posve moguće da bismo se tom tehnologijom jednoga dana mogli koristiti za predviđanje drugih oblika razaranja, kao što su oluje, poplave, epidemije pa čak i tajni napad neprijateljske sile.

Pokušavam otkriti način na koji bi svaki čovjek, čak i onaj koji ne posjeduje znanstvenu opremu i znanje, mogao snimati fotografije kristala. Čini se da će to biti moguće u bliskoj budućnosti uz pomoć novih materijala. Danas postoje materijali koji su jako dobri toplinski provodnici, 20 puta učinkovitiji od uobičajenih toplinskih vodiča koji omogućuju zamrzavanje vode na sobnoj temperaturi. Fotografije uskoro više nećemo morati snimati u posebnoj prostoriji s temperaturom od minus 5 stupnjeva Celzusa. Istraživači rade na razvoju naprave utemeljene na takvoj tehnologiji koja će snimanje fotografija kristala omogućiti svakome, na bilo kojem mjestu.

Pretpostavljam da će u budućnosti čitavo čovječanst-

vo imati koristi od tehnologije vodenih kristala. Međutim, to bi mogao biti i dvosjekli mač. Ako se njome ispravno koristimo, voda nam može donijeti neograničenu kvalitetu i sreću, ali takvu bi tehnologiju neki ljudi mogli zloupotrijebiti za vlastiti probitak te nanošenje zla drugima.

Naša se tijela uglavnom sastoje od vode i zato život ne može postojati bez nje. No, ne možemo zaboraviti da voda ima moć kojom može uništiti civilizaciju i razoriti je. Sve ovisi o onome što nam je u duši. Ljudska duša posjeduje moć stvaranja sreće za čitavi svijet, ali i moć stvaranja patnje. Kristali vode jasno razlikuju tu činjenicu.

Kako bismo, dakle, mogli pronaći svoj put u životu? Neprestano naglašavam važnost ljubavi i zahvalnosti. Zahvalnost ispunjava srce ljubavlju. Ljubav usmjerava osjećaj zahvalnosti u pravome smjeru. Kako nam pokazuju kristali vode, zahvalnost i ljubav mogu se proširiti čitavim svijetom.

Svatko od nas ima važnu misiju: ponovno pročistiti vodu i stvoriti svijet u kojemu je lako i zdravo živjeti. Kako bismo ostvarili tu misiju, najprije moramo pročistiti svoja srca i osloboditi ih zagađenja.

Tijekom stoljeća čovječanstvo je neprestano pljačkalo Zemlju i zagađivalo je - a povijest takvih postupaka zabilježena je u vodi. Sad nam se voda obraća. Kroz kristale nam govori ono što moramo znati.

Već od danas moramo početi stvarati novu povijest. Voda pažljivo i tiho promatra smjer kojim krećemo - smjer kojim *vi* krećete ovoga trenutka - i sve nas nadgleda.

Od vas tražim samo jedno: slušajte i prihvatite ono što vam govori - ono što govori čitavom čovječanstvu i vama osobno.

Pogovor

Iskreno se nadam da ćemo se i dalje baviti prekrasnim istraživanjem vode i svemira.

Jako sam se iznenadio kad sam prvi put čuo da voda neprestano pristiže iz udaljenih svemirskih prostranstava na Zemlju. Pomislio sam: ako voda i dalje nastavi stizati istom brzinom, uskoro će poplaviti Zemlju.

Od davnine je ljudska rasa neprestano podložna uništenju i razaranju koje izaziva voda. Gotovo sve kulture svijeta pamte priču o velikom potopu, a postoje čak i znanstveni dokazi koji govore da je Zemlja nekoć bila prekrivena vodom. Ne možemo potpuno odbaciti priču o Noi i velikom potopu, kao ni priče o civilizaciji Atlantide i o kontinentu Mu koji su izgubljeni u moru.

Posve je istinita izreka da se »povijest ponavlja«. Čak i danas postoji opasnost da će voda iz svemira ponovno prekriti našu planetu. To bi se moglo dogoditi za tisuću ili deset tisuća godina, ali možda nije prerano da se počnemo pripremati za takvu katastrofu. Često se objavljuju vijesti o poplavama u svim dijelovima svijeta.

No, kad sam se uplašio te mogućnosti, na um mi je pala posve drukčija ideja. Sve što postoji u svemiru posjeduje svoj odraz. Mikro svijet vjerna je reprodukcija makro svijeta, a svemir je golema mandala (na sanskrtu, »krug«). Takav način razmišljanja vodi nas do zaključka

da se sve ono što se događa u svemiru događa i u našem tijelu.

Za ljudsko je tijelo važno kruženje vode pa možemo zaključiti da je to važno i za sam svemir. Ako velike količine vode teku samo u jednom smjeru, prema Zemlji, u konačnici će se zaustaviti kruženje vode u svemiru. Voda dolazi na Zemlju, potom se vraća u udaljena svemirska prostranstva, u svom beskrajnom, veličanstvenom putovanju. Voda s ove planete jednoga će se dana uputiti na putovanje u svemir.

No, što za nas znači činjenica da voda neprestano pristiže na Zemlju? Možda Zemlja nije jedino odredište tih velikih količina vode. Iako se možda spušta i na druge planete, nijedna druga planeta, koliko znamo, nema prijeko potrebne uvjete da bi je zadržala. Usporedimo li Sunčev sustav s ljudskim tijelom, pretpostavljam da Zemlja ima ulogu jetre.

Jetra svakoga dana pročišćuje 200 litara vode i tu pročišćenu vodu šalje u druge tjelesne organe. Imajući to na umu, nije teško zamisliti da Zemlja igra ključnu ulogu pročišćavanja vode koja kruži Sunčevim sustavom i onda se vraća u svemir.

Čija je, dakle, odgovornost pročistiti vodu koja se spustila na Zemlju? Naša, ljudska, zato što smo i mi sami sastavljeni od vode. Budući da smo se ovdje rodili, svi smo odgovorni za pročišćavanje vode na Zemlji.

Razmišljajući o dugotrajnom i čudesnom putovanju vode svemirom, razmišljam i o temama kao što su podrijetlo i budućnost ljudske rase. Ako pomislimo da smo sastavljeni od vode, tada na mnoge tajne dobivamo jasan odgovor. Ljudsko se tijelo sastoji od 70 posto vode te gotovo da i nema sumnje u to kako informacije pohranjene u vodi uvelike oblikuju našu osobnost.

Često sam slušao o ljudima povrijeđenim u automobilskim ili drugim vrstama nesreća koji su, primivši transfuziju, viđali slike mjesta na kojima nikada nisu bili ili se prisjećali prošlosti koju nisu proživjeli. Poznato je da transfuzija ponekad izazove čak i promjenu osobnosti.

Možda događaji koje iskusimo u životu postaju uspomene koje pamti voda koja ostaje u našem tijelu. Možda te uspomene postaju ono što nazivamo **dušom**.

Još ima mnogo pitanja o duši, ponovnom rođenju i postojanju duha na koja nemamo odgovor, ali pretpostavljam da će doći dan kad će znanost, uz pomoć vode, odgovoriti na ta pitanja.

Odakle dolazi naša duša? Kao što smo vidjeli, postoji mogućnost da dolazi iz udaljenog svemira i da je donosi voda.

Što, dakle, očekuje našu dušu? Budući da smo sama voda, jednoga će se dana sve naše uspomene o

iskustvima na ovoj planeti odaslati u svemir. Prije no što se to dogodi, naša je odgovornost da se na Zemlji preobrazimo u čistu vodu.

Kako bismo to ostvarili, najprije moramo živjeti potpunim životom. Vodu pročišćava naša svijest i na taj način sveukupnom životu šaljemo poruke o ljepoti i snazi.

Ne bi li bilo prekrasno kad bismo čitav svijet prekrili najljepšim vodenim kristalima?

Kako bismo to mogli učiniti? Odgovor glasi: ljubavlju i zahvalnošću. Molim vas da još jednom pogledate ljepotu kristala. Kad bi svi ljudi svijeta bili ispunjeni ljubavlju i zahvalnošću, ponovno bi se vratila nedirnuta ljepota Zemlje.

Na ovoj planeti živimo kratko vrijeme, a onda krećemo na svemirsko putovanje. Nisam siguran kako se odvija taj proces, ali za to brinu zakoni svemira. Dakako, kad krenemo na takvo putovanje više nećemo biti u sadašnjem fizičkom obliku, nego u obliku vode ili maglice.

Kad moja duša bude spremna krenuti na putovanje u svemir, namjeravam doviknuti svim ljudima: »Krećemo u obilazak svemira! Punom parom prema Marsu!«

O PISCU

Masaru Emoto rođen je u Yokohami, u srpnju 1943. godine. Diplomirao je na Sveučilištu u Yokohami, na odsjeku humanističkih znanosti, a ponajviše se bavio međunarodnim odnosima. Godine 1986. u Tokiju je osnovao korporaciju IHM. U listopadu 1992. godine dobio je svjedodžbu doktora alternativne medicine Otvorenog međunarodnog sveučilišta. Nakon toga se u Sjedinjenim Američkim Državama upoznao s idejom mikro nakupina vode te s tehnologijom analize magnetske rezonancije. Kroz njegov su se rad tada počele razotkrivati tajne vode.

Dr. Emoto provodio je obuhvatna istraživanja vode na čitavoj planeti, ne toliko kao znanstveni istraživač, nego kao izvorni mislilac. Na kraju je spoznao da voda svoju istinsku prirodu pokazuje u smrznutim oblicima kristala. I dalje vodi eksperimente. Napisao je nekoliko uspješnih knjiga na japanskom jeziku, kao i temeljnu knjigu, ***Poruke skrivene u vodi.***

Dosad objavljeno u biblioteci 1000 cvjetova:

Gregg Braden: **Božji kod**

Julia Cameron: **Prijelazi**

Raymond Moody: **Život poslije gubitka**

Don Miguel Ruiz: **Glas znanja**

Bruno Šimleša: **Sudbina Duše**

Phillips Waring: **Rječnik znamenja i praznovjerica**

Thomas Keating: **Poziv na ljubav**

Carmen Harra: **Svakodnevna karma**

Foundation for Inner Peace: **Tečaj čuda**

Raymond Moody: **Život poslije života**

Lao Zi: **Dao De Ćing**

Stevan J. Thayer, Linda Sue Nathanson: **Razgovor s anđelom**

Monica Diedrich: **Što govore vaše životinje**

Louise L. Hay: **Zahvalnost - način života**

B. Mark, T. Griswold: **Nebo i svijet iza njega**

Wayne W. Dyer: **Istinska čarolija**

Eckhart Tolle: **Moć sadašnjeg trenutka**

Mahatma Gandhi: **Svi ljudi su braća**

Don Miguel Ruiz: **Majstorstvo u ljubavi**

Gerald G. Jampolsky: **Opraštanje**

Susan Chernak McElroy: **Životinje kao učitelji i iscjelitelji**

Jeff Stearn: **Edgar Cayce - spavajući prorok**

Don Miguel Ruiz: **Četiri sporazuma sa samim sobom**

Emmet Fox: **Moć konstruktivnog razmišljanja**

Dalai Lama: **Radost smirenog življenja i umiranja**

Andrew Harvey: **Veliki mističari**

Drago Plečko: **Moji susreti s jogijima**

Ariel Bonaventura: **Izvori mudrosti**

Thomas Keating: **Otvoren duh, otvoreno srce**

Emmet Fox: **Dajte smisao svom životu**

Louise L. Hay: **Meditacije za zdrav život**

Dalai Lama: **Duhovni savjeti za budiste i kršćane**

M. Scott Peck: **Ljudi laži**

Laurie Beth Jones: **Put**

Shirley MacLaine: **Sve je u igri**

Shirley MacLaine: **Ples u svjetlosti**

P. Mason: **Sai Baba, utjelovljenje ljubavi**
J. W. Anderson: **Tamo gdje čuda vladaju**
Shirley MacLaine: **Na rubu**
Uri Geler: **Uri Gelerova knjiga o moći uma**
Shirley MacLaine: **Put k sebi**
Howard Murphet: **Sai Babina slava**
Howard Murphet: **Sai Baba – avatar**
Sri Sathya Sai Baba: **O učenju Bhagavadgite**
Vesna Krmpotić: **Stotinu i osam - III, IV, V**
Alexis Carrel: **Molitva**
Jiddu Krishnamurti: **Pitanja i odgovori**